

पदवैश सं० १८२३३

विषयः पुराणेतिहासम्

क्रम सं०

ग्रंथ भागवतम् (दशमस्कन्धा) ४९ अध्यायपर्यन्तम्

पत्र सं० १-१२६

(पूर्वाह्निकम्)

श्लोक सं०

अक्षर सं० (पंक्तयः)

३७

पंक्ति सं० (पृष्ठे)

८

आकारः १३.६" x ५.५"

लिपिः दे. ना.

आधारः

14480

वि० विवरणम् पू०

पी० एम० यू० पी०--७७ एम० सी० ई०--१६५१--५० ०००

ज. ३८४८ ,

महोदय सांगते -
३०४

Indira Gandhi National
Centre for the Arts

६५
१

॥ श्रीकृष्णाय नमः ॥ ॥ राजोवाच कथितो वंशविस्तारो भवता सोमसूर्ययोः ॥ राज्ञो बोधय वं श्वपानो
वरितं परमाद्भुतं १ ग्रहोश्च धर्मशीलस्य नितरा मुनि सत्तमः ॥ तत्रो ज्ञेयवती गोम्यविस्त्रो वीरीणां संतु
ः २ अथ तीर्थय हो वैशे भगवान् भूतभावनेः ॥ कृतवान् यानि विष्णो आत्मानो नो बद्धिस्तारत ३ निवृत्ततप
रूपगोयमाना तमवोषधा तस्मात्प्रमो भिरामात् ॥ कउत्तमस्त्रा कयुगानुवादात् पुमान् विरज्येत विनाप
शुद्धात् ४ पितामहाभैरवमरेमरं जयैर्द्वजताद्यातिरप्येति मिमिलैः ॥ दुरत्ययो कोरु सैन्यसागरकृत्वा
तरचत्तपदस्मयतल्लवाः ५ दौण्ड्यस्त्रविश्रुष्टमिदं मदगमेतानवीजकुरुपांडवानां ॥ नृगोयकुक्षिग
तश्चात्र चक्रो मातुश्च मेयः शरणागतयाः ६ वीरीणां तस्यापि लदेहभाजामंतवहिः पूरुषकालरूपैः
॥ षयच्छतो मृत्युमुतामृतवमायाप्रनुष्यस्वदेहविद्वन् ७ रोहिणोऽस्मिनयः शोक्तो रामः स कर्षणस्तथा

कृष्ण
१

॥ देवकागमसंवेधः कुतो देहांतरे विना ८ कस्मान्मुकुंदो भगवान्पितृर्गृहाद्भुजंगतः ॥ क्वासे जातिभिः
साहैकृतवान् सात्वतोपतिः ९ ब्रजेव सनकिमकरोन्मधुपुयीव केशवः ॥ आतरेवावधी क्लृप्तमातुरद्धात
देहो १० देहमानुषमाश्रित्य कतिवर्षीणि दृष्टिभिः ॥ मधुपुयी सहावात्सीत्यन्तः कल्पभवत्स मोः ११ ए
तदन्यच्च सर्वं मे मुने कृष्णविवेष्टितं ॥ वक्तुमर्हसि सर्वं जगद्दधानाय विस्मृतं १२ नैषातिदुःसहा हृत्या
त्यक्तो दमपि बाधते ॥ पिबंतं त्वत्सुखं भोजयते हरिकथां मृतं १३ सुत उवाच एवं निशम्य भृशुनंदन सा
धुवादेवैयासकिः स भगवानथ विष्णुरातः ॥ प्रत्यर्च्य कृष्णचरितं कलिकल्मषघ्न्या हनुमारमतभागव
तप्रधानः १४ श्रीशुक उवाच सम्यग्यवसिता बुद्धिस्तव राजर्षि मत्तमा वासुदेवकथायां ते यज्ज्ञाता
नैष्टिकारतिः १५ वासुदेवकथाप्रसन्नः पुरुषास्त्रात्पुनाति हि ॥ वक्तारं पृच्छकं श्रोतृत्वात्तादमलिलेयया १६

रू. २

भूमिर्दृष्टव्ययाजदैत्यानीकशतायुतैः। आकांताभूरिभारेण ब्रह्माणं शरणां ययौ १६ गोर्धत्वाऽमुखा।
 विना कंदंतीकरुणाविभोः। उपस्थिताऽतिकेतस्मैद्यमने स्वप्रवोचत १७ ब्रह्मातदुपधायाथमहदेवैस्त
 यामहजगामसत्रिनयनस्तारं ह्यरपयोनिधेः १८ तत्रगत्वा जगेन्नाथं देवदेवं वृषाकपि। पुरुषं पुरुषं
 केन उपतस्त्रिसमाहितः १९ गिरं समाधोगगने समीरितो निशाम्य वै चास्त्रिदशान् वाचह। गोपौरुषीमे
 ष्टाणामगः पुनर्विधीयतामश्रुतयैवमाचिर २० पुरेव पुंसावष्टो धराज्ञरोमवोद्विरंशेयं दुष्टपजय
 ता। सयावदुद्यमरमीश्वरेश्वरः स्वकालशक्तगुरुपयेश्वर इति २१ वसुदेवगृहे साक्षाद्गवान् पुरुषः प
 रः। जनिष्यते तस्मिन् यथैव भवतु सुरस्त्रियः २२ वामुदेवकुलानेतः सहस्रवदनः स्वराट्। अयताभविता
 नतोदरेऽपियचिकीर्षया २३ विष्णोर्मायाभगवती ययासमाहितं जगता। आदिष्टा प्रभुणो जिनकायै

कल १

संभविष्यति २४ श्रीशुक उवाच इत्यादि श्यामरगणानुषजापतिपतिविभुः। आश्वास्य च महोगाभिः स्व
 धामपरमेष्ठयौ २५ श्वरमेनोयदुपतिर्मथुराभावमन्युगो। मायुरानश्वरमेनोश्च विषयान् बुभुजे उग २६
 राजधानीततः साक्षरत्वं यादवभुजो। मथुराभगवान् च नित्यं सैनिहि तोहरिः २७ तस्यात्कहं विच्छेदि
 र्वसुदेवः कृतोदहः। देवकासूर्ययासाहं प्रयागोरथमारुहत २८ उग्रमेनसुतः कंसः स्वसुः प्रियचिकीर्ष
 या। रश्मीनहयानोजग्राहकरोक्त्रैरथशतैर्हतः २९ वतुः शते पारिवर्हजानो हेममालिनो। अघ्नानाम
 युतं साहं रथानो वप्रिषट्शत ३० दामिनो मुकुमारीणां दशते सप्तलंकृतो। दुहित्रे देवकः प्रादात्तयाने दुहि
 त्वं वत्सलः ३१ शंखतयं मृदंगाश्च नेदुर्दुप्रयः समो प्रयाणप्रकुमेतावतवरं वधोः सुमंगलं ३२ पथि
 प्रग्रहिणो कंसमाभाष्याहाशरीरवाक्। अस्मात्त्वामष्टमोगमो हेतायावहसं बुध ३३ इत्युक्तः सखलः

६०४०
३

पापोभोजानां कुलपांसनः प्रणिनीहंत मारुतः खड्गपाणिः कचेऽग्रहीत ३४ तेजुगुणित कर्माणां नृशंसं
निरयउप। वसुदेवो महाभाग उवाच परिमोक्षयन ३५ वसुदेव उवाच आब्रवीत्यगुणाः श्रूयैर्भवानभो
जयशस्त्रः। सकृद्यप्रणिनीहन्पातस्त्रियमुदाहपद्वेणि ३६ मृत्युर्जन्यवतावारहेदेन सह जायते। अथवा
ब्रह्मातंतेवा मृत्युर्वैष्णवाणां भवः ३७ देहे पचत्व मापत्रे देही कर्मा नुगाः वशः। देहांतरमनुष्णप्राप्ताक्त
नंत्यजते वपुः ३८ वृजं सिष्ठं नृपदेके नयथैवैके न गच्छति। यथा तृणाजलूकैर्वंदेही कर्मगतं गतः ३९
स्वप्ने यथा यशस्वति देहमीदृशं मनोरथेनाभिनिविष्टचेतनः। दृष्टं कृतायां मनसाः नुवितं मनस्यपुद्यते त
त्किमपि ह्यपस्मृतिः ४० यतो यतो धावति देवो दितं मनो विकारात्मकमाप पंचसु। गुणेषु प्राया
रवितेषु देहाः सोऽपद्यमानः सह तेन जायते ४१ ज्योतिर्यथैवोदकपाथिवैश्च ६२ सममवगा नुगतं

दक्ष
३

विभाव्यते। एवं स्वमापारवितेषुः सौष्ठमानगुणेषु गगाजुगतो विमुह्यति ४२ तस्मान्न कस्यचिद्देह
माचरेत्तथा विधः। आत्मानः क्षेममद्विच्छेदोऽप्युर्वै परतो भयं ४३ एषा तवानुजावालाक्षपणाषु
त्रिकोपमाहंते नार्हसिकल्याणाभिमांस्त्वेही न वत्सलः ४४ श्रायुक उवाच एवं समामभिर्नंदैः चो
द्यमानो पिरारुणः। न न्यवर्तते कौरव्यपुरुषाद्याननुव्रतः ४५ निवैद्य तस्मै ते जात्वा विचित्राऽनकदंड
मिश्राऽप्राप्तं कालं प्रतिबोद्धमिदं तत्राचपद्यत ४६ मृत्युर्बुद्धिमता पोहोयावदुद्विगलोदयः। यद्यसौ न
निवर्तते तत्रापराधोऽस्ति दैहिनः ४७ घराय मृत्युवेष्टजान्मोचयेत्कृपणाभिमां सुतामेयदि जायेर न
मृत्युश्चैनमिमेतवेत ४८ विपर्ययो वा किंच न स्यादति धातिर्दुरित्यया। उपहितो निवर्तते निर्द्वैतः पुन
रापतेत् ४९ अमेयं यथा हारुवियोगयोग्यो रदृष्टतोऽन्यन्ननिमित्तमस्ति। एव हि जंतोरपि दुर्विभाव्यः शरी

रसंयोगवियोगहेतुः ५० एवंविमृश्यतेपापंयावदात्मनिदर्शनं। पूजया मासवैश्वैरिर्विदुमानपुरः
सरं ५१ प्रसायेवदनांभोजेनृशंसंनिरपचयं। मनसाहयमानेनविहसन्निदमब्रवीत् ५२ वसुदेव
उवाच नहास्यासौभयंस्मैम्ययद्देशाद्ऽशरीरवाक्। पुत्रान् समर्पयिष्येस्यायतसौभयमुत्थितं ५३
श्रीशुक उवाच सुसुर्वधानिवहते कंसस्तदाकसाविता वसुदेवोपितं प्रीतः प्रशस्य प्राविशद्गृह ५४
अथकालउपाहृते देवकीसर्वदेवता। पुत्रान् प्रमुषुवेचाष्टौकन्यो चैवानुवत्सरे ५५ कीर्त्तिमतेप्रथ
मजंकसायानकडुडभिः। अर्पयामास हृत्केणसो नृतादतिविह्वलः ५६ किदुःसहनुमाधूनाविदुषो
किमपेक्षितं। किमकार्यकरयौणादुत्पन्नकिधृतात्मनो ५७ दृष्ट्वासमन्वितहारेः सत्पुत्रैवैव्यवस्थिति।
कंसस्तुप्रमत्ता राजन्प्रहसन्निदमब्रवीत् ५८ प्रतियातकुमारोयेनत्यस्मादस्मिमेभयं। अष्टमाद्युवयो

रुक्म
४

गर्भात्पृथुर्मेविहितः किल ५९ तथेतिमुत्तमादाययावानकडुडभिः। नाभ्यनेदततदाकामसतोऽभिजि
तात्मनः ६० नहाद्यायवज्जोपायाश्चामीषोचयोषितः। वृत्त्ययोवसुदेवाद्यादेवकाद्यायदुस्त्रियः सर्व
वैदेवता प्रायाउभयोरपिभारता। जातयोवेषुमुहुरोयेचकंसमनुजताः ६१ एततकंसायभगवानुशश
स्नाभ्येत्यनारदः। ध्रुमेभीरायमाणा नोदैत्यानाचवचोद्यम ६२ अथेविनिर्गमेकंस्मैयद्गन्मत्वा सुगतिं
देवकीगर्भसंभूतविस्मेशस्त्ववधंप्रति ६३ देवकोवसुदेवचनियुह्यनिगडेगृहे। जातेजातमहत्पुत्रतयो
रजनशंकया ६४ मातरपितरभ्रातृनसर्वैश्चमुहदस्तथा। द्योतिह्यः सुहृदोलुब्धराजानः प्रायशोभुवि ६५
आत्मानमिहसंजातेजाननप्राक्विष्णुनाहृतो। महासुरेकालनेमियदुभिः सव्यरुद्धत ६६ उयमेनचपि
तरयदुभोजाधकाधिपे। स्वयेनियुह्यबुभुजे शूरसेनोन्महावलः ६७ शतिश्रीभागवतेमहापुराणे

दृष्ट-

५

दशमस्कन्धे प्रथमोऽध्यायः १ श्रीशुक उवाच पुल्लवकचापरतणावर्तमहाशनैः। मुष्टिकारिष्टदि
विदप्रतना केशिधेनुकेः २ अन्येष्टासुरभूयालेवोताभौमादिमियुतः। यदनौकदनचक्रैवलीमाग
धमश्चयः ३ तेषां दिता निवि विष्णुः कुरुपाचालके कयानाशात्वा विदभौत्रिषधानविदेहानकोसलस
पि ३ एकेतमनु रूंधानाज्ञातयः पर्युपासते। हतेषुषट्पुत्रवालेषु देवका अयसनिना ४ मत्स्यो वैष्णवं
धामयमने तेषु चक्रेते। गभौवभूवदेवकाहृषेशोकविचरुतः ५ भगवानपि विष्णोत्माविदित्वाकंस
जं प्रयः। यदनौ निजनाथानो योगमायासमादिशत। गच्छेदेविज्जं प्रदेगोपगोभिरलंकृतं ६ रोहिणी
वसुदेवस्य प्रायीस्तेनेदगोकुले। अनाशुकं ससंविग्राविवरेषु वसंति हि ७ देवकाजरेगभैशोषारव्य
धाममामके। तस्मिन्निहृष्यरोहिण्या उदरं निवेशय ८ अथाहमेशभागेन देवकाः पुत्रतो शुभे। प्रा

कृष्ण
५

त्सामित्वं यशोहायं नंदपत्न्या भविष्यति ९ अविष्मंति मनुष्यास्तां सर्वकामवरे श्वरं। ध्रुयोपहारव
लिभिः सर्वकामवरे प्रहो १० नामधेयानि कुर्वति स्त्रानानि वनराभुवि। दुर्गेति मद्रकालीति विजया
वैष्णवीति व ११ कुषुदावेडिका कृष्णमाधवीकृत्य केति च। मायानागयणीज्ञानाशारदेत्येव केति व १२
गभैः संकर्षणा तैवे प्राज्ञः संकर्षणाभुवि। रामेति लोकरमणाहले वलवदुच्छयात् १३ संदिष्टैव भगवता
तथेत्येति तितद्वचः। पुतिगृहापरिक्रम्य गंगता तत्रथा करोत् १४ गभैः प्रणाते देवका रोहिणीयोग
निद्रया। अहो विश्वं सितो गर्भ इति योगविबुधैः १५ भगवानपि विष्णोत्मा भक्तानामभयं करः। आ
विवेशोऽभागेन मनश्चानकदुदुभेः १६ सविभ्रतौ रुषंधामभ्राजमानो यथाभविः। दुर्गसंदाति दुदुषो
भूतानोऽसंभवह १७ ततो जगत्संगले प्रस्युतोऽसमाहितं भूरसुतेन देवी। दधारसवीत्सकमात्म

ह-प्र-
ह

कल
ह

तंकाष्टायथाबंदकरेमनसः १८ सादेवकीमर्वजगत्रिवासनिवासभूतानितरांनरेजे।भोजेदंगे
हेऽग्निशिखेवरुहोसस्वतीज्ञानखलेयथासती १९ तौवीक्षकंसःप्रभयाजितांतरोविरोचयंतौ
भवनंशुविस्मितौ।आहैषमेषाणहरोहरिगुहोऽक्षवेष्टितायन्नपुरेयमीदृशी २० किमघतस्मिन्
करणीयमाशुमेयमर्थंतेचोनविदंतिविक्रमे।स्त्रियाःस्वसुरुरुमत्पावधोऽयंयशःश्रियंहंत्यनुका
लमायुः २१ सएषजीवनखलुसंपरेतौवर्तंतयोऽत्यंतदृशसितेन।देहेमृतेतंमनुजाः शपतिंगता
तमोधंतनुमानिनोऽक्षवे २२ इतिचौरतमाज्ञावातमज्जिह्वतःस्यंप्रभुः।आस्तेप्रतीकृततज्जन्मदरे
वैरानुबंधकृत २३ आसीनःसंविशोऽस्तिष्ठतधुंजानःपयुटनमहो।वित्तयानोद्गृहीकृशमपश्यत्तमय
जगत २४ ब्रह्माभवश्चतत्रैत्यमुनिभिर्नारदादिभिः।देवैःसानुवरैःसाकंगभिर्द्विषामैदयन २५ सत्यं

तंसत्यपरंत्रिसत्यं सत्यस्योनिनिहितंचसत्ये।सत्यस्यसत्यं सत्यनेत्रे सत्यात्मकं त्वं।शरणा
प्रपन्नाः २६ एकायनेसोद्विफलस्त्रिभूलश्चतुरसःपंचविधःषडात्मा।सप्तत्वगष्टविटपोनवाकौद
शच्छेदीद्विखगोद्याऽदिद्वलः २७ त्वमेक एवाभ्यसतः प्रसूतिस्त्वं संनिधानं त्वमनुगृह्य।त्वन्मा
यया संवृतं चे तमस्त्वापश्यति नानानविपाश्रितोये २८ विमर्षिरूपापवबोध आत्माहोमायलोकस्य
वरावरस्य।मत्तोपपन्नानिमुखावहानि सतामभद्राणि मुहुःखलानि २९ त्वय्यवुजाक्राविलसत्वं
धाग्रिममाधिनावेशितं चे तमेके।त्वत्पादपोतेन महत्कृतेन कुर्वंति गोवत्सपदेमवास्त्रि ३० स्वयम
मुनीप्यमुदुस्तरेद्युमनमवाणि वेमीममदभ्रसौहृदाः।भवत्यदाभोरुहनावमत्रते निधाययाताः सव
नुग्रहोभवान् ३१ येत्येव वंदाज्ञविमुक्तमानिनस्त्वय्यत्ताभावादविशुद्धबुद्धयः।आरुत्यकृच्छ्रापरं

दश
७

पदंततः पदंतपथोऽनाहतमुष्मदेदुयः ३१ तथानते मा धवतावकाः कचिदुष्पतिमा गीत्स्वयितुह सो
दुदाः । त्वयाभिगुप्ताविवरेति निभया विनायकानीकपमृद्धमुषभो ३३ मत्त्वं विमुद्धं अयतेभवान्छि
तोशरीराणां श्रेयउपायनेवपुः वेदक्रियायोगतपः समाधिभित्तवाहो गे नजनः सभाहते ३४ मत्त्वं
नचेदातरिदेनिजंभवेद्विज्ञानमज्ञानमिहापमार्जनः गुणाप्रकाशैरनुमीयतेभवान्यकाशतयस्सचयेन
वागुगाः ३५ ननामरूपगुणान्यकर्मभिर्निरूपितव्यतवतस्पाक्षिणाः मनौवचोभ्यामनुमेयवर्तु
नोदेवक्रियायोषतिथयथापि ३६ भृगवचृगांसंस्मरयंश्चरितयज्ञामनिरूपाणिचमगलानित
। क्रियासुयत्स्वचरणारविंदयोराविष्टवतानमवायुकल्पते ३७ दिव्याहरोः स्याभवतः पदोभुवोभारोप
नीतस्तवजकनेशितः दिव्योकिंतो त्वत्पदकैः सुशोभनेदं क्षामगोद्योवतवानुकैपितो ३८ बतैः म

कृष्ण
७

वस्येशभवस्यकाराणोविनाविनोदेव ततर्कयामहे । भवोनिरोधः स्थितिरप्यविद्ययाकृतायुतस्त्वय
भयाश्रयात्मनि ३८ मत्स्यास्यकच्छेपवराहदं सिंहदं सराजन्यविप्रविवर्धेषु कृतावतारः । त्वपासित
स्त्रिभुवनैचयथाधुनेशभोरंभुवोहरयदुत्तमवेदनेते ४० दिव्यावतेकुलिगतः परः पुमानेतेनसाज्ञा
द्रगवान्नवायनः । मद्भूदयभोजयतेमृष्वर्षोर्गोत्रायदूनामवितातवात्मजः ४१ श्रीसुकउवाच इत्यभि
ष्टयपुरुषयद्रूपमनिदेयथा । ब्रह्मेशानोडगाधायदेवोऽतिथयुर्दिवं ४२ इतिश्रीभागवतेमहापुराणे
देशमत्स्येवर्गप्रगतविष्णुर्ब्रह्मादिकृतस्तुतिनीमद्वितीयोऽध्यायः १ श्रीसुकउ अथमर्वगुणोपेतः
कालः परमशोभनः । यद्वाजनेजन्मकंशतक्षेत्रहतारके १ दिशः प्रसदुर्गगनेनिर्मलोदुगणोदयोमही
मेगलभूयिष्ठपुरग्रामवजाकर १ नद्यः प्रसन्नसलिलाद्राजलरुहश्चियः । दिजालिकुलसेत्रादस्ताव

ह-शू
८

कावनाजयः ३ ववौवायुः सुखस्य इः युगापगंधवहः शुचिः। अग्रयशुद्धिजातीनां शांतास्तत्रसमिधत
४ मनोऽस्यास्यसन्नामिसाधनामसुरदुहाजायमानेजनेतस्मिन्नेदुदुभयोद्वि ५ जगुः किंनरगंधवी
स्तुष्टुः सिद्धारणाः। विद्याधेयश्च नचतुरः परोभिः समंततः ६ मुमुवुमुनेयो देवाः सुषोमि सुवाचिता
ः। मंदंभं जलधराजगत्तुरनुसागरं ७ निशाद्येतमउद्देजायमानेजनाईने। देवकादेवरुपिणोवि
ष्णुः सर्वगुराशयः। अविगसीद्यथायांदिशोदुरिवकुलः ८ तमद्भुतं बालकमेव जेज्ञां चतुर्भु
जं शस्त्रमदायुदायुधं। श्रीवत्सलसंगलशोभिकोस्तुनेपीतावरं सोऽप्योदसौभग ९ महाईवैदूर्यकि
रीटकुंडलविषापरिधत्तसहस्रकुंतलोऽहमकां च गदकं कणादिभिर्विरोचमानं वसुदेवैकं १०
सविस्मयोत्कृष्टविलोचनो हरिसुते विलोक्या न कदुं दुः प्रसदा। कृष्णावतारोत्सवसंभ्रमोऽष्टशनुदा

कृष्ण
८

दिजेभ्योऽयुतमात्रतोगवां ११ अथैनमसौ देवधार्यप्ररुषेपरं न तो गः कृतधीः कृतोजलिः स्तरोविषा
भारतसूतिकागृहे विरोचयंतगतभ्योऽप्रभाववित १२ वसुदेवउवाच विदितोऽसि भवान् साक्षात्कुरु
षः प्रकृतैः परः केवला नुभवानेदस्वरूपः सर्वबुद्धिदृक् १३ स एव स्वप्रकृत्येदं सृष्ट्यायेत्रिगुणात्मकं।
तदनुत्वेह्यप्रविष्टः प्रविष्टश्च भावसे १४ यथैमेऽविकृताभावास्तथा ते विकृतैः सह। नानावीर्यैः प्र
ययुता विराजं जनयंति हि १५ सन्नपत्यसमुत्पाद्यदृश्यतेऽनुगताऽवापागे व विद्यमानत्वात् तेषां
मिह संभवः १६ एवंप्रवाचुश्चानुमेयलक्षणोऽर्जुनोऽसन्नपितृहृणाग्रहः। अनाद्यतत्वाद्दहिरंतर
न ते सर्वे स्य सवीर्यमन आत्मवस्तुनः १७ यच्चात्मनो दृश्यगुणोषु सन्निति व्यवस्यते स्वव्यतिरेकतोऽ
बुधः। धिनानुवादेन च तन्मना धितं स म्यग्यतस्य कमुपाददत्तमान् १८ त्वत्तोऽप्यजन्मस्ति तिसंय

२५०
७

माविनो वदंत्यनीहादगुणादविक्रियात्। त्वयीश्चरेजस्यणिनो विरुह्यते तदाश्रयत्वाद्युपचर्यते गु
णोः १८ सत्त्वेजिलोकस्थितयेस्तुमाययाविमर्षिभुक्तेखलुवाणामात्मनः। सगीयुरक्तेरजसोपहृ
हितेहृस्मचवर्णितमसाजनात्यये ३० त्वमस्यलोकस्यविमोर्गिरिश्चिषुर्गृहेवताणोसिममाविले
श्वराजजन्मसंज्ञासुरकोटिसूथपैर्निर्बृत्त्यमानानिहनिष्पसेचमूः ३१ अथैतस्यसत्त्वजन्मनोयु
हेभुत्वाऽगुजोस्तेनवधीत्सुरेश्वरासतेऽवतारंपुरुषैः। समर्पितंभुत्वाधुनैवाप्रिसरत्तदायुधः ३२ श्रीभु
कउवाच अथैनमात्मजंवीक्ष्यमहापुरुषलक्षणां देवकीतमुपाधावत्कसाज्ञातामुविस्मिता ३३ दे
वक्यवाच रूपंयज्ञत्वाङ्गरव्यक्तमाद्यंजस्यज्योतिर्निर्गुणनिर्विकारं। सत्तामात्रेनिर्विशेषेनिरीहंस
त्वसाज्ञादिसुरध्यातदीपः ३४ नष्टेलोकेद्विपगद्गोवसानेमहाभूतेष्टादिभूतेगतेषु। व्यक्तैःव्यक्तका

कृष्ण
७

लवेगेनयातेभवानेकःशिष्यतेशेषसंज्ञः ३५ योयंकालस्तस्यते। व्यक्तबंधोवैशमाङ्गश्चेष्टतेयेन
विश्वंनिमेषादिवत्सरोतेमहीयात्तत्त्वैशानंक्षेमधा मप्रपद्यते ३६ मय्यौमृत्युब्यालभीतःपलायनलो
कात्सर्वोत्त्रिभयेनाद्यगच्छत। त्वत्पादाङ्गेषाण्ययदृष्टयाद्यस्वच्छः शोतेमृषुरस्यादयेति ३७ सत्त्वो
रादुगुप्तेनात्मजाज्ञस्त्रादिवत्ताज्ञत्यविज्ञासहासि। रूपवेदयोऽरुषंध्यानेविष्णमात्रत्यक्षेमासदृशाङ्क
षाद्याः ३८ जन्मतेमय्यसोपापोमाविद्यान्मधुसूदन। समुद्विजेभवहेतोःकंसादहमध्वरधीः ३९ उपस
हृदविश्वात्मजोरूपमलौकिकं। शेरवचक्रगदापयश्रियाजुष्टवत्तुभुजे ३० विश्वयदेतत्सततनौनि
ज्ञातेयथावकाशोऽरुषःयरोभवान्। विमर्त्तिसोयममगर्भगोऽभूदहोऽनृलोकस्यविडेवनतत ३१ श्रीभ
गवानुवाच त्वमेवपूर्वसर्गेभूःशश्विःस्वायंभुवसेति। तदायेमुतेषानामवजापतिरकल्पः ३२ यु

दृष्टं
१०

वां वै ब्रह्मणा दिष्टौ प्रजासर्गयदा ततः। सैनियम्येदियुगमंते पाथेयमंतपः ३३ वर्षवातातपहिमध
मैकालयुगाननु। सहमानौश्वासो धविनिहंतमनौमलौ ३४ शीतोपलो निलाहारवपुशो तेनव
तसा। मन्त्रः कामानमोश्नतौ मदागधनमोहतुः ३५ एववातप्यतोऽस्तीव्रतपः परमदुष्करा दिव्यवधे
सहसाग्निहादशैयुर्मदात्मनोः ३६ तदावापरितुष्टोहममुनावपुषाः नद्योतपसाग्रहयानित्यभक्ता
वहदिभाविताः ३७ वादुगसंवरदगदयुवयोः कामदितया। प्रियतावरदत्तुलैमादृशाकोवृतसुतः
३८ अनुष्टुगप्रसिध्दीवेनपत्नौवदं पती। नवजायैः पवर्गमेमोहितो देवमायया ३९ गतेमयियु
वां लज्जावरमत्सदृशसुते। याम्यात्रागानुभुंजाशोयुवावाप्रमनोरथौ ४० अदृष्टाः न्यतमलोके शो
लोदायेगुणोः सम। अहंसुतोवाप्रभवंपृथग्भेदतिश्रुतः ४१ तयोवापुनरेवाहमदित्यामासकश्य

रुद्र
१०

पाताउपेदंति विख्यातो वामनत्वाच्च वामनः ४२ तृतीयेस्मिन्नवेऽहंवै तेनैव वपुषा युवा। तातोभूय
सुयोरेव सत्यमेवाह तेमति ४३ एतद्वां दशितिरूपे प्राजन्त्यस्मरणा यमे। नात्यशामद्वं ज्ञानं मर्त्य
त्विजे न जन्मते ४४ युवामापुत्रभावेन ब्रह्मभावेन वासकृता चित्तयेतौ कृतत्वे होयास्येधे मदतिपरा
४५ श्रीशुक उवाच इत्युक्त्वा सीदरिस्तस्मात्तमवा नान्ममायया पित्राः संपश्यताः सद्यो बभूवुः
कृतः शिखः ४६ ततश्च शौरिर्भगवत्पुत्रो दितः सुतं समादाय ससृजि काशृहातः यदा वहिर्गन्तमियेष
तद्युजाया योगमापाः जनिर्न दजायया ४७ तमाह तप्रत्ययसर्वं हतिषुद्धाः स्तेषु यौरेष्यपि शायितेष्वथ
। द्वारस्तु सर्वाः पिहितादुरत्यया दृक्कषाया स कालशृंगवैः ४८ ताः कृष्णवाहे बभूवुः देव आगते स्व
येव वर्यं तयथा तमोरवेः। बवर्षपत्नं न्यउपोऽशुगर्जितः शेषो ब्रह्मादिरनिवारयत्कालोः ४९ मद्यो नि

वर्षत्यमरुद्यमानुजागंभीरतोयौघजवोर्मिकेनिलाभयानकावज्ञेशाकुलानदीमार्गद्वौसिंधुरिव
 श्रियःपतेः ५० नंदवृजैर्गौरिरुपेत्यतत्रतानौपायमुपानुपलभ्यनिद्रया। सुतेपशोदाशयेनिधायत
 त्सुतामुपादायपुनर्गृहानगात् ५१ देवकाःशयनेन्यस्यवसुदेवोयदोरिका। प्रतिमुच्यपरोक्षेहमा
 स्तेपूर्ववदावतः ५२ यज्ञोदानदयत्नीवजातेपरमवृथते। नतस्त्रिंशेपरिआतानिद्रयापगतस्मृतिः ५३
 ॥ इति श्रीप्रागवतेमहापुराणेदशमस्कन्धेकृष्णजन्मनिर्दृतीयाध्यायः ३ श्रीकुरुवाच वृद्धिः
 तःपुरद्वारःसर्वोःपूर्ववद्वृताः। ततोवालधनिष्कृत्वागृहशालाःसमुत्थिताः १ तेतदानीमुपव्रज्यदेवा
 क्कागर्भजन्मतत। अचञ्चुर्भोजगजाययदुद्धिमःप्रतीक्षते २ मतल्यान्नामसुत्यायकालोयमिति वि
 ह्वलः। मूर्तीगृहमगात्राणप्रसवलस्युक्तप्रवृत्तः ३ तमाहभ्रातरदेवाकुरुणाकरुणमती। मुषेयतवक

ल्याणस्त्रियंयाहेतमहमिष्टवहवोहिंसिताभ्रातःशिशवःपावकोपमाः। त्वयादैवनिर्मृष्टेनप्रति
 कैकाप्रदीयता ५ नवहतेह्यवरजादीनाहतसुताप्रभो। दातुमर्हसिमेदयाश्रेणोचरमोप्रजो ६ श्री
 मुकुतवाच उपगृह्यात्मजोमेवरुदेत्यादीनदीनवत। यावितस्तोविनिर्गम्यहस्माराविच्छिदेखलः ७
 तागृहीत्वाचरणयोर्जोतमात्रोस्वसुःसुतो। अपोययच्छिलापृष्ठेस्वाथीन्यूलितसोद्भूदः ८ स्नातइस्नात
 समुत्पत्यमद्योदेद्यंवरंगता। अदृश्यताःतुजाविष्मोःसापुधाष्टमहाभुजा ९ दिव्यस्वर्गवर्गलेपरन्नाभ
 रणभूषिता। धनुःशूलेषुवभूमिशोखचक्रगदाधरा १० सिद्धचारणगंधर्वसरःकिंनररगेः। उपा
 हतो रुबलिभिःस्तयमानंदमव्रवीत् ११ किंमयाहतयामदृजोतःखलुतवातकृत। यत्रैकवाप्रवेशवु
 मोहिंसाःकुरुणावृद्धया १२ इतिप्रागवतेदेवीमायाप्रगवतीपुवि। वङ्गनामनिकेतैषुवङ्गनामावभूवह १३

६२-
१२

तयाः प्रहितमाकर्णिकं सः परमविस्मितः देवकी वसुदेवं वविमुच्य प्रश्नितो ब्रवीत् १४ अहो प्रगल्भ
हो मा मया बोधतया प्रना। पुरुषा द्वापत्यं बहुवो हिमिताः सुताः १५ सत्त्वं तत्ककारुण्यस्य
कृत्वा तिसृहृत्तलः। काञ्चोकावै गमिष्यामि वसुदेवमृतः अमृत १६ देवमप्यनृतं वक्तुं न मत्तो एव
केवलो यदि मम हरे पापः स्वमुनिहतवान् शिशुम् १७ मा शोचते महाभाग वात्सलं न स्मरते भुजः। नो
तव नमस्ते कवर्देवाधीनाः महासते १८ भुवि भौमानिभूतानि यथा पातयति च। नापमात्मा तथैते
वु विषयं यति यथै वशः १९ यथाः नेवे विदो मेरो यत आत्मविषयः देवयोगिनो योगे च संसृतिर्न निव
र्तते २० तस्माद्देवस्वतनया न्यायायादितानपि। मानुशो वयतः सर्वः स्वकृते विदतेः वशः २१ यावद्
तोस्मिन् तास्मीत्यात्मानं मन्यते। स्वदृक्। तावत्तदभिमान्यो वाध्यवाचकताभियात् २२ कर्मधर्ममदौ

कृष्ण
१२

गत्प्रेमाधवो दीनवत्सलाः अस्तु क्ताः शुभुरवः पादौ श्यालः स्वे स्तोरथाः गृहीत् २३ मोचयामास निम
डादिस्त्रेः कन्यका गिरा देवकी वसुदेवं वदशयन्नात्यमोहदं २४ भ्रातः समनुते तस्य कृतो रोषा च देवकी
। व्यसृजदसुदेवशुग्रहस्य तमुवाच २५ एवमेतस्महाभाग्यथा वदसि देहिना। अज्ञानप्रमवाहं धी
ः स्वपरेति भिदायतः २६ शोकहर्षमयद्वैषलो प्रमोहमदाविताः। भिद्यो ज्ञेते न पश्यति भावैर्जीवैश्च
कृदंशः २७ केस एव प्रसन्नाभौ विभुद्वै प्रतिभाषितः। देवका वसुदेवाभ्यामनुज्ञातो विशदृह २८ श्रीशु
कउवाच तस्योरात्रो व्यातीता योके स आहूय मन्त्रिणाः। तेभ्यश्चावष्टतत्सर्वयदुक्तं योगनिदया २९ आ
कार्षिभर्तुर्गदितं तमूचुर्देवशत्रवः। देवान् प्रतिहृता मर्षाद्वैते यानाति कोविदाः ३० एवं वै त्वहिमो
जैर्दुष्टरा मव्रजादिषु। अनिर्देशानिर्देशाश्च हनिष्यामो घवै शिशुम् ३१ किमुद्यमैः करिष्यति देवः स

६३-
१३

मरभ्रातृवः नित्यमुद्दिगमनसोऽप्यधोपैधनेयस्तव ३२ अस्य तस्मै शरजाते हन्यमानाः समेततः जि
जो विषवउत्तज्यपलायनपराययुः ३३ केचित्ताजलयोदीनान्यस्तशस्त्रादिगौकमः मुक्तकछशि
त्वाः केचिद्वीतास्म इतिवादिनः ३४ नृदेविस्मृतशस्त्रास्त्राविरभान्मयमनतानाहस्यन्यास्तक्तविमुक्ता
नमग्रचापानयुध्यतः ३५ किं कैमशूरैर्विवर्धेसंयुगविकल्बनैः रहोमुवाकिंहरिणाशभुनावानौक
सा ३६ किमिद्रेणाऽत्यवीर्येणव्रह्मणावातपस्यता। तथापिदेवाः सापत्यान्नापेभ्या इतिमन्त्रहे।
तस्तन्मूलरवननेनियुक्तास्माननुव्रतान ३७ यथामयोगेसमुपेक्षितोन्मिर्नशक्तैरुदपरश्चिकित्ति
तु। यथैदियथाम उपेक्षितस्तथारिपुर्महानवद्ववलोन्वाल्पत ३८ मूलविस्मृहिदेवानांयत्रधर्मः स
नोतनः। तस्यचव्रह्मणोविशस्तपोयज्ञाः महद्दिगाः ३९ तस्मान्मर्वात्मनाराजनव्राह्मणान्ब्रह्मवादि

रुस
१३

नः। तपस्विनोयज्ञशीलान्गाश्चहस्मोहविदुधाः ४० विशागावश्रवेदाश्चतपःसतेदमः शमः श्रद्धा
यातिरिक्ताचक्रतवश्रहरेस्तनूः ४१ सहिसर्वमुग्राध्यक्षोत्तमुरद्विदगुहाशयः। तन्मूलादेवताः सदाः स
श्वराः सचेतुर्मुत्वाः। अयवेतदधोपायायदृष्टाणाविहिमने ४२ श्रीशुकउवाच एवमुमेत्रिमिः केमः
सहसं मेअदुर्मतिः ब्रह्महिंसाहितमेनेकालपाशाहतोमुरः ४३ महिश्पसाधुलाकस्यकदनेकदनपि
यानेका मरुपधरानदिकुदानवानशृहमाविशत ४४ तैर्वैरजः प्रकृतयस्तमसामूटचेतसः। प्रतोविदे
यमावेरुगदागतमृत्युवः ४५ आयुः श्रियेयशोधर्मलोकानां शिवएवच। इतिश्रेया।
सिमवाणिपुंसोमहदतिक्रमः ४६ इतिश्रीभागवतेदशमस्कंधेचतुर्थोऽध्यायः ४ श्रीशुकउवाच
नेदस्त्वात्मनउपज्जेताग्ल्लाहोमहामनाः। आहूयविशान्दैवज्ञान्स्त्रातः। श्रुविरलंकृतः १ वाचयित्वास्वप्ना

२-५-
१४

यनंजातकमीत्तनस्यवै। कारया मास विधिवत्पि तदेवाचनंतथा १ धेनुनां नियुक्तायात विधेः प्रः
मलेकृतौ तिलादीनमसृजतौ यथातकौ भावगद्वता ३ कालेन स्नानशौचाभ्यां संस्कारे संपन्नया
शुद्धोत्तिदानैः सैतथा इत्याणात्मा त्वविद्यया ४ सौम्यगल्पगिरे विद्याः सतमागधवंदिनः। गायकाश्च जगु
नैर्दुर्भेद्योर्दुर्भयो मुद्रः ५ वज्रः सै मुष्टं तत्तत्कृद्वा निरयुहांतरः। चित्रधजयताका त्वकृ चैल पत्त्रवतो
गोः ६ गावो वृषा वलतरा हरिद्रोतै लरुषिताः। विवित्रधातुवर्हस्त्रकृ वस्तुकोचनमालिनः ७ महादेव
स्त्राभरणकंचुकोष्ठीषभूषिताः। गोपाः समाययूरजननाना पायनपाणयः ८ गोप्यश्चाकर्णमुदितो
यशोदायाः सुतोद्वे। आत्माने भूषयोनकुर्वे स्वाकल्पाननादिभिः ९ नवकुंकुमकिंतत्क मुसपेक
जभूतयः। वलिभित्तरितं जमुः पृथुशोणपश्चलत्तुवाः १० गोप्यः सुमृष्टमणिकुंडलनिककेवाश्चित्रोव

कृष्ण
१४

राः पथिशिखाच्युतमात्यवर्षाः। नंदालयं सवलयावजता विरेनुव्योलोलकुंडलयोधरहारशोभाः ११
ता आशिषः प्रयुजानाधिरपह्नीतिवालके। हरिद्राङ्गातैलाद्रिः सितव्योजनमुज्जगुः १२ अवाशतवि
विज्ञाणिवादित्राणिमहोत्सवैः। कृष्णे विश्वेश्वरे नैते नंदस्य वज्रभागे १३ गोपाः परस्परं दृष्टाद्विहारी
द्युतो बुभिः। आभिवेतो विलिपे तो नवनीतैश्च विह्वलः १४ नंदो महा मनासो म्योवा मोले कारगोधनो म
तमागधवंदिभ्यो येन्ये विद्योपजीविनः १५ तैस्तैः कामे रदीभात्मापथोचितमभूजयत। विलोराधनार्थय
स्वयुवस्योदयाय च १६ रोहिणी च महाभागा नंद गोपाभिनेदिता। अवरदिव्यवासः स्वकृकवाभरणभूषिता
१७ तत आरभ्य नंदस्य वज्रः सर्वस्य मुद्रिमानाहरे निवासोत्तमगुणीरमा कौडमभूज्य १८ गोपान् गोकुलरा
ह्यायोनिरूप्य मथुरागतः नंदः कंसस्य वार्षिकं करं दातुं कुरुद्वह १९ वसुदेव उपकृत्य धातरे नंदमागते

दं ३०
१५

जात्वा दत्तं कां राजे यौ तदवमोचनं १० तदृष्ट्वा सहस्रोत्थाय देहः प्राणमिवागतं । जीतः प्रियतमं दे-
हो मम स्वजै प्रेमविकलः ११ प्रजितः सुखमासीनः पृष्ठाः नामयमादृतः प्रमत्तधीः स्वात्मजयोरिदमा-
हविशायते १२ दिष्ट्या भ्रातः प्रवयमद्वानीमपुत्रस्य तो प्रजाशायानिहत्तस्य प्रजायत्तमपद्यत १३ दि-
ष्ट्या ममारचक्रे स्मिन्नमानः पुनर्भवः । उपलब्धो भवानद्यदुल्लेखं प्रियदर्शनं १४ नैकप्रियमेवासु-
हृदो विवर्कर्मणो । ओघेन व्यस्यमानानो ज्ञवानो स्वीतस्येयथा १५ कश्चित्पशव्ये निरुजभूयं वृत्तणावीर-
धो बृहद्वनतदधुना यजामो त्वेमुहृदुतः १६ श्रातमममुतः कश्चित्प्राज्ञासहभवद्भजे । तातमेवेतमन्वानो-
भवद्भामुपलालितः १७ पुमास्त्रिवर्गा विहितः सुहृदो ह्यनुभाविताः । न तेषु क्तिरप्यमानेषु त्रिवर्गो धायक-
त्यते १८ नंद उवाच अहो ते देवका पुत्राः कस्मेन बहवो हताः । एकावशिष्टावरजा कन्यामापि दिवंगता १९

रुक्म
१५

नूनं ह्यहृष्टनिष्ठो यमहृष्टपरमोजनः । अहृष्टमात्मनस्तत्वेयो वेदनममुत्प्राति ३० वसुदेव उवाच करो-
वै वार्षिके दत्तो राजदृष्टा वयं च वः नेह हृष्टे यवद्वतिशे संस्तुत्या ताश्च गोकुले ३१ श्रीशुक उवाच इति
नेहा दयोगोपाः प्रोक्तास्तैर्गौरिणा ययुः । अनामिर नदुद्युक्तैस्तमनुजाप्य गोकुले ३२ इति श्रीभागवते
महाप्रसादादशमस्कंधे वसुदेवसंगमो नाम पंचमोऽध्यायः । श्रीशुक उवाच नेहः पथिवचः शौरेर्नृ-
पेति विचिंतय नृप । रिजगामशरणमुत्पातागमशक्तिः । कस्मेन प्रतिताघो गृह्णतना बालघातिनी ।
शिशुश्च वारनिघ्नोती घुरयामन्नजादिषु ३ नयत्रश्च वणादीनि रत्नां प्रातिस्वकर्मसु । कुर्वेति सा ततो मे-
त्रेयो तु धान्यश्च तत्र हि ३ सा विचर्यैकदोषैस्तत्तनानेद गोकुले । योषित्वा मायया त्वानप्राविशत्काम-
नोरिणा ४ तोकेशवंधव्यतिपत्तमह्विको हृष्टा त्रैवेत्तन हृष्टमध्यमा । सुवाससं कपितकं भूषणादि

दृष्टः
१६

बोद्धव्यं तल्लक्षणानां ५ वल्लुस्मितायां गविमर्वाक्षितैर्मनोहरैर्तोवनिर्तोत्रजौकसौ। अमे
सुतोभोजकरेणरूपिणीगोप्यः श्रियेष्टुमिवागतोपति ६ बालग्रहस्तत्रविचित्राशिभूतयद्वृक्षया
नदगृहेः सन्दतक। बालप्रतिष्ठन्ननिजोस्तेजसंदर्शतल्यग्निमिवाहितेभसि ७ विबुध्यताबालक
मार्कियाहवरावरात्माः सनिमीलितैर्कणाः अनेतमागेपयदेकमतकेयथोरगे सुप्रभवद्विरक्षुधीः
८ तोतीज्ञाविज्ञामतिवामवेष्टितोवीज्ञात राकोशपरिद्धरासिवत। वरास्त्रियंतत्प्रभयावधिवितेनि
रीक्षमागोत्तननीह्यतिष्ठतां ९ तस्मिन्सन्नेदुर्जरवैर्यमुत्वेगाद्योराकमादाय शिशोर्दहावयागाढक
राभ्यां भगवान्प्रपीड्यतस्यागौः सभगेषु प्रमद्वितोः पिवत १० सामुचमुत्तामिति प्रभाषिणीनिःपीड्यमा
नाः खिलजीवमर्माणि। विद्वत्पनेत्रेवरणीभुजोमुद्गनिःस्त्रिजगज्जाह्नियतोरुगेदह ११ तस्याः स्वनेनाति

कृष्ण
१६

गभीररंहमासादिर्महीद्यौश्चबालमयहा। रसादिशशुपतिनेहिरजनाः पेतुः क्षितौ वृजनिपातशं
कया १२ निशाचरील्लव्यथितसनाव्यमुख्यादायकेशाश्चरणौभुजावपि। प्रसार्योष्ठनिजरूपमा
स्त्रितावज्जाहोवृत्रस्वापतत्र १३ पतमानोपितद्देहस्त्रिगव्यत्पतरुमान्। नृणीयामासराजैर्दमह
दामीन्दद्रुते १४ इषामात्राय देष्टास्येगिरिकंदरनामिकं। गंडशूलस्तनेरौद्रेप्रकीर्णोरुपूहजे १५
अधकूपगेभीराज्ञेउलिनारोहभोषणा। वहसेतुभुजोवैशिभूतयोयद्रुदोदरं १६ संतत्रसुःस्मृतहोस्य
गोपागोप्यः कलेवर। पूर्वतत्रस्त्रिनिर्तमिन्नहत्कणैर्मलकाः १७ बालनतस्याउमिजोदतमकुतोभयो।
गोप्यस्तरांसमभ्येत्यजगृह्णीतसंभ्रमाः १८ यशोदागोहिणीभ्योताः समेबालस्यसवेशः। रत्नोद्विरेधिरसंभ्र
कृगोपुच्छंभ्रामणादिभिः १९ गोपूत्रेणात्रापयित्वापुनर्गौरजसार्भकं। रत्नावकुशशकृताहादशो गेषुनामभिः

१० गोप्यः संस्पृष्टमलिलाङ्गेषु करयोः पृथक्। न्यस्यात्मन्यथवालस्य बीजं न्यासमकुर्वत ११ अथ
 रजोघ्निमाणां मांसवज्रावृथारूपयजोः सुतः कथितं तं नरं हयास्यः। हत्के शवस्तदुरईश इव सुकंठं
 विष्णुमुजिस्तुवसुरुक्रमेण शरः कं १२ उक्थ्यतः सह गहो हरिरस्तु पश्चात् त्वत्पाशे यो धनुरसौ मधुहा
 जनश्च। कोणोषु शस्त्ररुगाय उपयुपैदेः तास्यैः क्षितौ हलधरः पुरुषः समतात १३ इन्द्रियाणि द्वयीके
 शः प्राणा ज्ञास्य गोवतु। श्वेतदीपयति श्रितं मनो यो गेष्ठरोः वत् १४ अग्निर्भक्तते बुद्धिमात्मानं भ
 गवान्भः। कीदंते पातु गोविंदः शयाने पातु माधवः १५ वृजंतमया हं कुंठ आसीनं त्वां श्रियः पतिः। पुं
 ज्ञानेयजमुकया त्वमवैग्रहप्रयकरः १६ डाकिन्यो यातु धान्यश्च कृष्णायः नैकयहाः। भूतवैतपिशाचा
 श्रयद्भरहो विनायकाः १७ कोटरो वतो ज्येष्ठा पूतना मातृका दयः। उन्मादा ये ह्यपस्मारा रेहवा गोदियदुः-

१८ सुप्रदृष्टमहोत्पाता वृद्धवालग्रहाश्च ये। सर्वे न स्पेतुते विष्णोर्नोमग्रहाभीरवः १९ इति प्रणयव
 दाभिर्गोपाभिः कृतरक्तो। प्राययित्वा स्तने माता संन्यवेशय दात्मने २० तावन्नेदादयो गोपा मधुराया
 वज्रं गताः। विलोक्य पूतना देहवभूतुरतिविस्मिताः २१ नूनं वतर्षिः स जातो योगो शो वासमासतः स
 एव दृष्टो त्वात्पातो यदा हान कदुदुभिः २२ कलेवरं परशुभिः क्षित्वा तत्तैव जौकमः। दूरे किं स्वावयव
 ज्ञान्यदहं काष्ठविश्रितं २३ दह्यमानं सदेहस्य भूमिश्चागुरु सौरभः। उद्धितः कृष्णनिर्मुक्तमप्याहृतपाप्म
 ने २४ पूतना लोकवालघ्राणहारीरुधिराशना। जिघांसया पिहरये स्तनं दत्वा पतद्गति २५ किंपुनः अ
 दया भक्ता कृष्ण परमात्मने। यच्छन्धियतम किं नुरक्ता सन्मातरो यथा २६ पद्मा भक्तहृदि स्थाप्य
 द्याम्यो लोकवेदितैः। अंगं यस्याः समाक्रम्य भगवानपि वत्सने २७ यातु धान्यपि सा स्वर्गमपवाप जनुनीम

दृष्ट
१८

ति। कृष्णकृष्णनदीराः किमुगावोनमातरः ३८ यथाभियासामपिवत्तुमुदेहस्तुतायले। भगवान्
देवकीपुत्रः कैवल्यारविप्रदः ३९ तातामविरते कृष्णकुर्वन्तीनामते कृष्णानुपुनः कल्पते राजन्
सेतागोः ज्ञानसेभवः ४० कटभूमस्य सौरभ्यमवद्यायत्रजोक्तः किमिदं कुत एवेति वदन्तौ ब्रजमाय
युः ४१ तेतत्रवर्तिगोपैः पूतनागमनादिक। कृत्वा तन्निधनस्वस्ति शिशोश्चासन्नमुविस्मिताः ४२ न
दः स्वपुत्रमाहायघोषागतउदारधीः। मूर्ध्नापाद्याय परमां मुदं लेभे कुरुदेह ४३ यस्तत्पूतनामो कुरु
क्षस्यार्भकमदुत। शृणुयात्तद्वदयामेव्यगोविंदेलभते रति ४४ इति श्रीभागवतमहाप्रणोदशम
स्कंधे पूतनामोक्षोपाध्यायः ६ राजोवाच येन येनावतारेण भगवान्हरिश्चरः करो
तिकारं स्यामि मनोज्ञनिवनः प्रभो १ यद्भगवतोः पौत्ररतिर्विदम्यामते वसुधायविरेण युतः।

कृष्ण
१८

भक्तिर्हौतस्य रुषेव सख्यं तदेव हारं वदमन्यसे चेत् १ अथान्यदपि कृष्णस्य तोकाचारितमद्भुतं। मा
नुषलोकमासाद्य तज्जातिमनुसंधतः ३ श्रीशुक उवाच कदाचिदौत्थानिककौतुकात् जनेन मेरुयो
गे समवेतयोषितो। वादित्रगीतद्विजुमंत्रवाचकैश्चकार स नो अभिवचनं सती ४ नंदस्य पत्नी कृतमृज्ज
नादिकं विप्रैः कृतस्वल्पयने सुपूजितैः। अत्रायवासः स्वगभीष्टधेनुभिः संजातनिदाहमशीशयकृतैः
५ औत्थानिकौत्सुक्यामनामनस्विनीसमागता तपूजयती ब्रजोक्तः। नैवाश्रणोद्देरुदितं सुतस्य सारुद
नस्तनाथी चरणानुदक्षिपत् ६ अधः शयानस्य शिशोरयात्पकप्रवालमृदं धिदृतं व्यवर्तता विद्ध।
स्तनानारसकुप्यभाजने व्यसक्तचकालविभिन्नकूवरैः ७ दृष्ट्वा यशोदा प्रमुखा ब्रजस्त्रियसौत्थानिक
निकेकमेषियाः समागताः। नंदादयश्चाहुतदर्शनाकुलाः कथं स्वयं वैशकटविपर्यगात् ८ ऊचुरय

६५-
१५

वस्मि तमती न गोपा न गोपी अवालकाः रुदतानेन पादे नक्षिभमेतन्न संशयः ९ न ते अहधिरै गोपा वा
लमा धितमित्यतः अग्रमेव लतस्य वालकस्य न ते विदुः १० रुदते मुतमाराय यशोरा प्रहशे।
किता। कृतस्वस्य न ते विषेः स्रक्तैस्तनमपाययत ११ पूर्ववत्स्त्रापि ते गोपेर्वलिभिः सुपरिच्छेदं विप्रा
कृत्वा र्वयांच कुदैध्य कृतकु गोबुभिः १२ ये स्यान्मृत देभ्यो हि सामानविवर्जिताः न ते षासत्यशाला
नामा शिषा विपलाः कृताः १३ इति वालकमादाय समर्प्य नृपा कृतैः जलैः पवित्रैः पवित्रैः पवित्रैः पवित्रैः
द्विजोत्तमैः १४ वाचयित्वा स्वस्य न ते न द गोपः समाहितः कृत्वा चाग्निदिजातिभ्यः प्रादादने महागुणो १५
गावः सर्वगुणो ये ता वा सः स्वकु रूक्ममालिनीः आत्मता सुदया यो य प्रादात्ते चान्ये युजत १६ विप्रमत्रवि
दो युक्तास्तैर्योः प्रोक्तास्तथा शिषः। तानिष्कला भविष्यति न कदाचिदपि स्मरे १७ एकदा रोहमा रुढे ला

कल
१५

लयंती मुतं सती गरिमा शिशोर्वोदं न मे हे शिषि कृतवत १८ अमौ निधाय तं गोपा विस्मिता मरपीदि
ता। महापुरुषमा र्व्यो जगताम कर्म सु १९ दैत्यो नामा तृणावर्तः कंसभृत्यः प्रवोदितः चक्रवात
स्वरूपेण जहासी नमर्षकं २० गोकुले सर्वमा वृण्वन् मुष्मं अहं धिरैः सुभिः ईरण् सुमहावीरशरे
न प्रदिशो दिशः २१ मुहूर्तं मभवद्गो पुरजसा तमसा वृते। सुते यशोदा नापश्य तस्वयं न्यस्रवती यतः २२
नापश्य कश्चनात्माने परचापि विप्रोदितः। दृष्ट्वा वत्तं निष्ठशभिः शर्काभिः पदुतः २३ इति त्वरपव
नचक्रयो सुवर्ष सुतपदवा प्रवला विलस्य माता। अतिकरुणामनु स्मरत्यशो च तं भुवि पतितामृतवत्स
कायशायोः २४ रुदितमुनु निशम्य तत्र गोप्यो नृशमनु तत्र धियोः कृष्णसुख्यः रुद्रदुःखलस्य न
दसुनु पवन उपातयो सुवर्षवेगे २५ दृष्ट्वा वत्तं शोतरयो वात्पारूपधरो हर न। हृष्टमनो गतो गेहं तु ना

द.स.
२०

शुक्रोद्भिरभारभृत १६ तमश्मानं मन्त्रमान आत्मनो गुरुमन्त्रया गले गृहीत उत खं नाश क्रोद्धुता
 भ्रंके १७ गलग्रहानि श्रेष्ठो देतो निर्गत लोचनः ॥ अथ कृत्वा गोत्रपत तमदवालो व्यसुर्वने १८ तमेत
 रिज्ञात्यतिशिलायां विशां गीसबी वयवकरालं ॥ उरय धारुदशरेण विदेमियो रुदेत्यो ददशुः समे
 ताः ॥ प्रादाय मात्रे प्रतिहृत्य विस्मिताः कृष्णवतस्योरभिलेवमानं १९ तं स्मृतिमंतं पुरुषादनीतं विहा
 य सा मृत्युमुवात्स्य मुक्तं ॥ गोप्यश्रु गोपाः किल नेदमुवा लज्जा शिषः अपरतीवमादे २० अहावतात्
 द्रुतमेव रजसावालो निवृत्तिं गमिती ॥ भग्यात्सुनः ॥ हित्स्वः स्वपापेन विहिंसितः खलः साधुः समवेन भया
 दिमुच्यते २१ किं नत्तपश्चा शीमधीज्ञ जावने प्रवृत्ते दत्तमुत भूतमोददं ॥ यत्सं परेतः पुनरेव वालको
 दिष्ट्या स्ववैभूतप्रणयनुपस्थितः २२ दृष्टाद्भुतो निवृत्तशानेद गोपौ वृहदने ॥ वसुदेववचोभूयोमान

कुल
२०

यामास विस्मितः ३४ एकदार्भक माहापुस्त्वांक मारोप्य भाभिती ॥ प्रस्कृतं पाययामास स्तने स्नेहपरि
 सुता ३५ पीतप्रायस्य जननी सा तस्य रुचिरस्मितं ॥ मुखलालयतीरा जन्म जन्मतो ददशो ददे ३६ ख
 मे दमो ज्योतिरनीकमाशाः सूर्ये दुव क्रिश्च सने बुधीश्च ॥ द्वीपात्र गोस्ततडो हितृर्वनानि क्षतानि यानि
 स्थिरजगमानि ३७ सावध्वविश्वमहमा राजनम जातवै ययुः ॥ समी ल्पमृगशावाहो नेवे आसीत्सु विस्मि
 ता ३८ शिती श्रीभागवते महापरा रोदशमस्कंधे तगावर्तमोक्षो विश्वदशनेताम सप्तमो ध्यायः ॥ अ
 शुक्र उवाच ॥ यमः पुनरहितो राजन्यदने सुमहातपाः ॥ ब्रजजगाम नेदस्य वसुदेव प्रवोदितः १ तदंष्ट्रा
 परम प्रीतः प्रत्युत्थाय कृतोजलिः ॥ आनवीधी कृतधिया वृत्तिपतयुरः सरः २ सपविष्ट कृतानि स्थिति
 रा मुदृतयामुनिनेदयित्वा ब्रवीद्वलनपूरी स्य करवा मकि ३ महद्विलन नृणां गृहिणा दीनचेतसा

६-५-
११

निःश्रेयसापभगवन्कल्पतेनान्यथाकथितं ४ ज्योतिषामयनंसाक्षात्तयुजतज्ज्ञानमतीदिये। प्र
णीतेभवतायेनपुमावेदपरावरं ५ वेदितृल्लविश्रेष्ठः संस्काराकृतुमहसि। वालयोरनयोऽन्या
जन्मनाब्राह्मणोऽगुरुः ६ गर्गउवाच यद्वनामहमाचार्यः स्वातन्त्र्यमुधिसर्वदा। सुतंमयासंस्कृतंतेम
न्यतेदेवकामुते ७ कंसः पापमतिः सख्यतवचानकदुदुभेः। देवका अष्टमागमौनस्त्रीभवितुमहेति
८ इतिमुचितंयुनश्चत्वादेवकाशिकावचः। अपिहंतागताशकस्तर्हितनोऽनयोभवेत् ९ नंदउवा
च अलङ्कितोऽस्मिन्नहमिमामकैरपिगोत्रजोऽकुरुद्विजातिमंस्कारंस्त्वस्तिवाचनपूर्वकं १० श्रीशुकउ
वाच एवमेषार्थीतोविप्रः स्वचिकीर्षितमेवतत्तावकारेनामकरणगूढोरहसिबालयोः ११ अयरोहिणीपु
त्रोऽमयनमुदरोगुणोः। आर्यास्यतेगमदतिवलाधिकाहलेविदुः। यद्वनामपथयावात्मकवर्णामुशस्युत १२

रुक्म
११

आसन्नान्स्त्रियोऽस्यगृह्णतोऽनुयुगंतनूः। सुहोराकृतथाऽपीतइदानींरुक्मतांगतः १३ प्रागयं वसुदेव
स्यकृचिज्जातस्तवात्मजः। वासुदेवइतिश्रीमानभिज्ञाः सप्रवृजते १४ वदन्निर्मितनामानिरुपाणिचसु
तस्यते। गुणाकर्मनिरुपाणितान्यहंवेद नोजनाः १५ एषवः श्रेय आधास्यद्वोपगोकुलनंदनः। अनेनस
वेदुर्गोणिपूयमेजस्तारिष्यथ १६ उरानेनव्रजपतेमाधवोदस्वपादिताः। आराजकेरुसमाणाजिगुर्दस्म
नसमेधिताः १७ गुप्तस्मिन्सहाभागाः। प्रीतिकुर्वतिमानवाः। नारयोभिभवत्येताविस्मयपत्न्यानिवासुगः १८
तस्मात्रंहातजोयंतेनारायणममोगुणोः। श्रियाकीर्त्यानुभावेनगोपायस्वसमाहितः १९ इत्यात्मानंरुक्म
दिश्युर्गवस्वगृहेगते। नंदः प्रमुदितोमेनआत्मानेपूजांमाशिषोः २० कालेनव्रजतालेनगोकुलंरुक्म
केशवोऽजानुभ्यामहंपाणिभोरिगमाणोऽधितइतः २१ तावेधियुग्ममनुकव्यसरीष्टपतोघोषप्रघोषरु

द.प्र.
११

विरञ्जकर्मेषु। तत्रादहृष्टमनसावनुसृत्यलोकं मुग्धप्रभां तबदुपेयतुरंतिमात्रोः ११ तन्मात्र
रोनिजुतोयुगायास्तुवैतौपकांगगगहचिरावुपयुत्तरोभ्या। दत्तास्तनेप्रपिवतोः स्ममुविनिरीह्य
मुग्धस्मिताल्पदशनयय त्वः प्रमोदं १३ यद्योगनादशनीयकुमारलीलावेतज्जितदवलाः पशुहीतपुत्रे
ः। वलैरितस्ततउभावनुकृष्णमागोपेक्षेत्तुम्भितगुहाजहृषहेसत्यः १४ मृगशिरदंक्रमिजलद्विज
केटकैः क्रीडापरावतिलोस्त्वतोनिषेदु। युस्याणिकत्वेमपियवनतल्लनस्यौशेकातद्योपतरलमन
सोऽनवस्था १५ कालेनाल्पेनगजवैरागः कृत्स्नशृङ्गकुलोऽयद्युष्टजानुभिः पट्टिर्विचक्रमत्वरंजता १६ ततस्तु
भगवान्कृष्णोवपस्यैर्वज्रवालकैः। महरामोवज्रह्वाणाचिकीरेजनयन्मुदं १७ कृष्णस्यगोपोरुविरवीत्यकी
मारवापला। मृगवेत्याः किलतन्मातुरितिहोनुः प्रमागताः १८ वस्तास्तुवैक्वचिरसमयकोशमंज्रातरासः

कृष्ण
११

येस्वाहृत्पदधिपयः कल्पितैः सेययोगैः। मर्कान्मोहविभजतिमचेत्त्रातिभोऽंमिनन्निद्रवालापे
मयहकुपितोयास्तुयकोऽपतोकान् १८ हस्ताग्राहोरुचयतिविधिपीठकाल्मल्लालौष्टिदं ह्यतर्नि
हितवडनः शिवाभोऽेषुतद्वित। द्योतागारेष्टुतमणिगणेशागमयप्रदीपकालेगोप्यायहिगृहकृत्ये
सुमुद्ययचिन्ताः १९ एवंधार्यात्पुशतिकुरुतेमैहनादीनिवासौस्तयोपायेर्विरचितकृतिः सुप्रतीको
यथास्त। इत्स्त्रिभिः समुयनयनश्रीमुखालोकिनाभिव्याख्याताथोपदमितमखीनत्प्यालबुभेकृत
३१ एकदाक्रोडमानासोरासाद्यगोपदारकाः। कृष्णमृदंमङ्कितवानितिमात्रेन्यवेदयन् ३३ सागृही
त्वाकरेकृष्णसुयालभ्यहितैषिणी। यशोदाप्रयसंप्रोतवेदाणान्प्रभाषत ३४ कृष्णमृदमदेतात्
जवाचक्षितवाच्रहः। वरेतितावकाहोतैकुमारस्येयोज्यय ३५ नाहंमङ्कितवानवसवैमिथ्याभिज्ञा

दृष्ट
१३

मिनः। यदि सत्यगिर सा हिंसमं पश्यमेमुखं ३३ यद्येवं तर्हि व्यादेहात्पुनः समगवान्हरिः। व्या
दत्ता व्यादेह तैश्चर्यैः क्रोडा मनुजबालकः ३० सातवददृशो विश्वजगत्कामुखं दिशः सादिदृशो विश्व
गोले सवाद्यमोदतारकं ३८ स्योतिश्चक्रे जलं तेजो नमस्तान विद्यदेव वावैकारिकाणां द्रिया शिमनो
मात्रा गुणास्त्रयः ३८ एतद्विचित्रं सत्जीवकालस्वभावकमश्रयलिंगभेदः। सनो सनो वीर्यविहारितास्य
वज्रमहात्मानमवापशका ४० किं सुप्र एतदुत देवमापा किं वापदी यो वत बुद्धि मोहः। अथो अमुष्मि व
प्रमार्जकस्य यः कश्चनोत्पन्नकश्चात्तयागः ४१ अथो यथा वज्रवितर्क गोचरे वेतामनेः कर्मवचोभिर
लसा। यदा अयं येन यतः पुनो यते मुदविभाष्ये प्रणाता स्मित तप ४२ अहं ममासौ पतिरेषमे सुतो वजे
रस्या खिल विजपा सती। गोप्यश्च गोपाः सह गोधनाश्च मेयमायये स्य कुमतिः समे गतिः ४३ इत्थं विदित

रुक्म
१३

तत्वा यो गोपिका यो स ईश्वरः। वैष्णवी च तनो न्यायो पुत्रस्नेहमयो विभुः ४४ सद्यो नष्टमृतिर्गोपी
सोप्यो गेहमात्मनो। प्रवृद्धस्नेहकलिल इदया प्रयथापुग ४५ वय्पा नोपनिषद्विश्वमाख्ययोगेश्व
मात्व तैः। उपगीयमानमाहात्म्यहरि सामन्यतात्मते ४६ राजो वाच नदः किमकरोद्भूत नम्रैय एवम
होदयो। यशोदा च महाभागा यो यस्याः स्नानहरिः ४७ पितरो नात्र विदे तोहृत्साराभेकं हितं। गायते
द्यापिकवयो यत्सोकशमलापहं ४८ श्रीशुक उ। योगो वसुधोऽवरोधरया सहभायेया। करिष्यमा
णा आदेशान्नुत्तमास्तमुवाच ४९ जातयो नो महादेव भुवि विश्वेश्वरहरो भक्तिः स्यात्परमालोक्य
यो जो दुर्मतिरत ५० अस्मि त्वत्कः समगवान्नुज्ञोऽङ्गो महो यशाः। जज्ञे न दृडतिरव्यातो यशोदा साधरा
भवत् ५१ ततो भक्तिर्न गवति दुःखी भूते वनादेनादयत्वा नितरा मासी ज्ञो य गोपीषु भारत ५२ क्लेशवस

२४
१४

॥ आदेशे सत्यं कर्तुं वने विभुः सहस्रमो वसेत् शुक्रेतेषां ॥ तिस्रलीलया ५३ इति श्रीभागवते महा-
पुरुषोद्देशमस्कंदे विष्णु रूपदर्शने अष्टमोऽध्यायः ८ श्रीशुक उवाच एकदा गृहदासीषु यशोदा न-
दगेहिनी। कर्मोत्तरनिघृता मुनिर्ममथ स्वयेदधि १ यानि यानां दगा तानि तद्वा लचरिणानि वा दधि।
निर्ममथ नेकाले स्मरंती तां नृगायत २ कौमवासः पृथुकदितटे विध्वंती। सूत्रनदं पुत्रस्नेहस्तु तं कुचयु-
गे जातं केपवं मुभूः। रक्षा कर्षश्च मुज्ज्वलत्कं काणो कुंदले च स्त्रिजं वक्रकवरविगलत्मा लती नि-
र्ममथ ३ तोस्तन्यका मश्रा साद्यमभ्रंती जननी हरिः। गृहीत्वा दधिमथानन्यषेधत्वातिमावहन ४
तमकमारुढमपाययत्तनं स्नेहस्तु तं सस्मितमीकृती मुखं। अतः प्रमुत्सज्य देवनायया बुल्लिव्यमा-
नेपयसि त्वधिश्रिते ५ सजातकोपः स्फुरितारुणधरे संदृश्य दद्विदं धिम उभाजने। भित्वा मृषा मुदं विद-

कथा
१४

श्मनारहो जघाम हैये गवमंतरंगतः ६ उत्तार्य गोयी मुमुते प्रयः पुनः प्रविश्य संदृश्य च दधामज्जकां। म-
मं वि लोकास्व मुतस्य कर्म तज्जरास तं चापिन तत्र पश्यती ७ उत्तरवला प्रेरुपरिव्यवस्थितं मकीय-
कामे ददते शिवि स्थितो हैये गव नौर्य विशो किते कृणा निरीक्ष्य श्रुतमागमच्छनेः ८ तामात्रयष्टि-
प्रममीक्ष्य सत्वरस्तो वरुदा पमसारभीतवता गोप्यवधा वत्र यमापयो गिनो जमं प्रवेष्टुं तपमेरिते प्र-
नः ९ अत्रैव माना जननी गृहं च लज्जोणी भ्रातृक्रांतगतिः सुमध्यामा। जवे न विस्मिंत केशवं धनं युत-
प्रसूतानुगतिः परामृशत १० कृतागमं तं प्ररुदं तमणिणा कषेत मेज्जन्म विणा स्वपाणिना। उदीक्ष-
माणं प्रविद्धले जगो हस्ते गृहीत्वा निषयं त्यवायुरत ११ त्यक्त्वा यष्टिं मुते भीते विज्ञायामं कवत्स-
ला। इयेष किल तं वहुदा म्ना तं हार्य को विरा १२ नवातनं विदिय स न पूर्वनापि नापरी। पूर्वोपरं विद्विषा-

२० प्र.
३५

तज्जगतोयोजगद्यः १३ तंमत्वात्मजमवाकंमर्त्यलिंगमधो ज्ञजं गोपिको लूखलेदाश्राववंधश
कृतयथा १४ तद्वामवध्यमानस्यस्वाभिकस्पृक्ततागमः द्योगुलोवमभूतेनमदधेत्यद्योगिका १५
यदासीत्तदपि नृनंतैनात्यदपि सधे । तदपि द्योगुलनृनपद्यादादत्तवंधनं १६ एवंस्वगेहदामानि
यज्ञादासेदधत्यपि गोपीनामुत्सयती नोत्सयतीतिविस्मिताः भवत १७ स्वमातुःखिन्नगात्रायाविस्र
स्तकवरसजः दृष्ट्वापरिश्रमं कृत्स्नः कृपयासीत्सर्वंधने १८ एवंसेदक्षितात्सगह्रिणापृक्तवश्यतात्
वशेनापि कृष्णेनयस्येदसेश्वरंवशे १९ नैसेद्विरिञ्चोनभवेनस्त्रीरप्येगमंश्रया । प्रसादलेभिरेगोपी
यज्ञत्वापविमुक्तिदात २० नायेमुखपौभगवान्देहिनागोपिकासुतः । ज्ञानिनावात्मभूतानोयथा
भक्तिमतामिह २१ कृष्णस्तु गृहकृत्येषु ब्रह्मयोगात्तारिषभुः । अद्राक्षीदनुनौ पूर्वगुह्यकोधनदात्मजो २२

कृष्ण
२५

पुरानारदशापेन दृष्टतो प्रापितौ मदात । नलकृवरमणिग्रीवावितिरम्यातौ श्रियावितौ २३ ५
तिश्रीभागवते महापुराणे दशमस्कन्धे गोपीप्रसादो नाम नवमोऽध्यायः ९ राजोवाच कथा
तोभगवन्नेतत्तयोः शापस्यकारणम् । यत्तद्विगर्हितं कर्म येन वादे वर्षस्तमः १ श्रीकृकउवाच रुद्र
स्यानुचरो धृत्वा सुदृप्तो धनदात्मजो । कैलासोपवने रम्ये महाकिन्यामदोक्तौ २ वारुणीमदिरा
पीत्वा सदा घृणितलोचनौ । स्त्रीजने रनुगायडिश्वरतः प्रथिते वने ३ अतः प्रविश्य गणायामभोज
वनराजिनि । धिक्काउतुर्युवतिभिर्गता विचक्रे गृभिः ४ गृह्णयावदेवर्षिभिरगवैस्तत्र कौरवाश्च
यश्च नारदो देवोऽस्त्रीवाणो समबुध्यत ५ तं दृष्ट्वा द्रुपिदादेव्यो विवस्त्रः शोषशकिताः । वासोभिरप्य
धुः शोषविवस्त्रौ नैव गुह्यकौ ६ तौ दृष्ट्वा मदिरा मतौ श्रीमदाधौ सुरात्मजौ । तयो रनुग्रहायो यशाप

ह.प्र.
१६

रास्यत्रिदंजगौ ७ श्रीनारद उवाच न ह्यन्योजुषतो जेष्यानुद्धिप्रंशोरजोगुणाः श्रीमदाभिजात्या
दियुवस्त्रीसूतमासवः ८ हन्यतेपशवोयत्रनिदयैरजितात्मभिः मन्मथानैरिमं देहमजगामृतुनश्चर
९ देवसंज्ञितमप्यंते कृमिविदुस्मरं जितोभूतकृत्कृतोस्वार्थं किंवेदीवरयोयतः १० देहः किमत्ररातुः स्व
निषेकुमीतरेववामातः पितृकोवलिनः केतोरमेः सुनोपिवा ११ एवं संधारणो देहमव्यक्तप्रभवाप्यया को
विद्वान्नात्मसात्कृत्वा हेति जेतुं ततः सतः १२ असतः श्रीमदाधुस्यदारिद्र्यं परमजनेन ज्ञातो यम्येनभू
ता निदरिद्रः परमीकृतै १३ यथा कटकविद्वागोजेतो नैच्छतिताम्यथा जीवसास्यगतो लिंगेन तया वि
द्वकटकः १४ दरिद्रो निरहं स भो मुक्तः सर्वमदेरिह । हृदयं हृदया प्रीतिरिदं हृदयं परतपः १५ नित्यं
हृत्कामदेहस्य दरिद्रस्यात्र को हिणः । इदिया एष उमुष्यति हि सापि विनिवर्तते १६ दरिद्रस्यैव युज्यते

कल
१६

साधवः समदक्षिणः सद्धिः क्षिणोति तं तर्षततश्चादिमुद्यति १७ साधनो समविज्ञानो मुकुंदचरणौ
विगाः उपैत्यैः किं वनस्तभैरसद्विरसराश्रयैः १८ तदहं मत्तयोमीध्यावारुणाया श्रीमदोधयोः तमे
मंदरिष्यामिस्त्रैणयोरजितात्मनोः १९ यद्विमौलोकपालस्य पुत्रौ शूत्वा तमः क्षुतौ । न हि वाससमात्मा
ने विजानीतः सुदुर्मदौ २० अतो हतः स्वावरता स्यातां न वयथा पुनः स्मृतिः स्यात्कृत्यादेन तत्रापि मंद
नुग्रहात् २१ वासुदेवस्य सा त्रिभुलं ज्ञादिव्यशरच्छते । हृत्ते स्वलीकतो भूयो लब्धं भक्तप्रविष्यथः २२
श्रीशुक उवाच एवमुक्त्वा स देवर्षिर्गतो नारायणश्रम । न लक्ष्मणमणिश्रीवा वासतयं मलाजुनौ ।
२३ सधैर्भीगवतमुख्यस्य सत्यं कर्तुं ववो हरिः जगाम शनकेलं वयं ज्ञातो यमलाजुनौ २४ स्वर्षमिदं
यतमोयदिमौ धनदात्मनौ । तत्रया साधयिष्यामि यद्वा तं तन्महात्मना २५ इत्यंतरेणार्जुनयोः कल

द.पू.
२७

स्तुयमयोययौ। आत्मनिर्वैशमात्रेणातिर्यगा तमुत्खलं ३६ बालेन निःकर्षताञ्जुलखलं तद्दामो
दरेणातरसोत्कलितोऽपि वैधौ। निःपेततः परमविजितातिवैपस्केषप्रवालविटपोऽकृतचडश्चौ ३७
तवधिया परमया ककुभः स्फुरेतोमिहावुपेत्य कुजयोरिवजातवेदाः। हस्तप्रणाम्य शिरसाखिललो
कनाथं वृद्धां नली विरजसाविदमूचतः स्म ३८ हस्तहस्तमहायेगिंस्त्वमाद्यः पुरुषः परः। व्यक्ता यत्क
मिदं विष्णुरूपेतेजासाणाविदुः ३९ त्वमेकः सर्वभूतानो देहात्मा स्तेदियेष्टुरः। त्वमेव कालो भगवान्विष्णु
रव्यय ईश्वरः ३० त्वमहात्मा कृतिः साक्षाद्भजः सत्तमो मया। त्वमेव पुरुषो ध्येयः सर्वकैवल्यविकारवित
३१ यद्यमाणास्त्वमया द्यौर्विकारैः प्राकृतैर्गुणैः। कोऽविहाहति विजातं प्राकृतसिद्धं गुणसंहतः ३२ तस्मै
त्वय्यभगवतैवासु देवाय वैधसौ। आत्मद्योतगुणैश्च त्वमहिमे त्रस्यो नमः ३३ यस्मात्पता राजायते शरीरेष्व

वल्म
२७

शरीराणां तैस्तैरतुल्यातिशयैर्वैदैर्दिव्यसंगतैः ३४ सभवांस्तुल्यलोकस्य भवाय विभवाय च। अत्र ता
लोकाभागेन साधने पतिराशिखौ ३५ नमः परमकल्याणनमः परममेगल। वासुदेवाय शोभाय यदने
पतयेनमः ३६ अनुजानीहि नौ भूमेस्तवानुवरिकेतौ। दर्शननौ भगवतः स वैरासीदनुग्रहात् ३७ वा
णाणां नुकथनेश्च वणोकथायादसौ च कर्मसु मनस्तव पादयो नैः। स्मृत्यां शिरसा वनिवास जगतप्र
णामे दृष्टिः सतादशेनेस्तु भवत्तनुना ३८ श्रीशुक उवाच इत्यस्य कृतं तत्साम्प्रदायमगवानां कुलेश्वरः
। दाम्नावा लखले वदः प्रहसन्ना हयहाकौ ३९ श्रीभगवानुवाच ज्ञाते मम पुरै वै तद्विष्णो कुरुणात्मना
। यच्छ्रीमदंधपो वीप्रविध्वंशोऽनुग्रहः कृतः ४० साधूनां समवित्तानां सुतरां मत्तातात्मना। दर्शनात्त्रो
भवेद्वधः पुत्रोऽज्ञाः सवितर्क्यथा ४१ तद्भक्तैर्मत्परेभ्यो नलकृवरसादनां संजातो मयि भावो बाभौ मितः

द.प्र.
१८

परमोऽभवः ४१ श्रीशुक उवाच इत्युक्तौपरिक्रमप्रामाण्यवपुनः पुनः वडोलखलमात्रं यजमनु
 दिशमुत्तरो ४३ इति श्रीभागवते महापुराणे दशमस्कन्धे दुष्पपातनाम दशप्रोध्यायः श्रीशुक उ
 वाचा नंदराजः शुक्लादुमयोः पाततो रवातत्राजसुः कुरुश्रेष्ठ निघोतमयशक्तिताः १ भूमानियतिनौ
 तत्र दृष्टुं यमलाजुनौ वधमस्तद्विज्ञाय लक्ष्ये पतनकारणा २ उत्तरखले विकर्षते रात्रावहं च वा
 लकां कस्यैदं कुतश्चाश्रयेत्यात इति कातराः ३ बाला ऊचुरनेनेति यमगतमुत्तरखले विकर्षताम
 धगेन पुरुषावप्यचक्षुहि ४ नते तदुक्तं जगद्वर्णयते तितस्य तात्वात्स्योत्पादने तर्वाः केचित्ते दि
 ग्वचेतसः ५ उत्तरखले विकर्षते रात्रावहं स्वमात्मजा विलोका नंदः प्रहसद्वद नो विमुमोच ह ६ गोपी
 भिः स्तोमि तो नृत्यद्गवा बालवक्त्रचित् ७ उवाच तिकचिन्मुग्धस्तद्वशोदारुयं ववा ८ विमर्शिक वि

कृष्ण
१८

रात्राः पीठकोत्मानपादुकां वाङ्मते पंचकुरते स्वां च धीतिमावहन् ८ दृश्यं स्तद्विहं लोकश्चात्मनो
 भृत्यवश्यतो ९ जस्यो वाहवैहर्षं भगवा बालवेष्टितैः १० सरिहारी गते कृष्णभगवानुनमथाक्षयता ज
 न्मर्द्धमद्यभवतो विवेच्योद्दिगाः सुविः १० पश्य पश्य वयस्योस्ते मातृमृष्टान् खले कृतान् त्वं स्व
 तः कृताहारो विहरस्व खले कृतैः नोपपातो यदाह तौ कोडासंगे न पुत्रकौ यशोदा प्रेषयामास रोहि
 णी पुत्रवत्सलो ११ इत्ययं शोदातमशेषशोखं मत्वा सुतं स्नेहनिवहन् नृपः हस्ते गृहीत्वा सह रामम
 युते नोत्वा स्ववाटे कृतवत्यथादयं १३ कोडेते सा सुतबालैरतिवेलसहाग्रजां यशोदा जोहवी कृष्णपु
 त्रे हस्तुतसनी १४ कृष्णकृष्णारविदा कृता त एहि स नं पिवा अले विहारैः कृत्वा तः कोडा प्रातो हि
 पुत्रक १५ हे गमागच्छताता सुभानुजः कुले नंदनः पातरं कृताहारस्तद्ववात्रोक्तमहति १६ वती कृत

६५
२८

त्वं राशार्होऽस्य मातो बजाधिपः एहावयोः प्रियं वेहिस्व गृहान्यात वालकाः १७ श्रीशुक उवाच
गोपहृद्यमहोत्पातानेनुभूय हृदने निदादयः समागम्य वज्रकार्ये मंत्रयव १८ तत्रोपनेदनामाह गौ
पोजानवयोधिकः १९ देशकालाद्येतत्तद्विषयकं दामहस्ययोः १९ उन्त्यातव्यमितोस्त्राभिगोकुलस्य
हितैषिभिः श्रियोत्पन्नमहोत्पातादालानां नाशहेतवः २० मुक्तः कथंचिदाहृत्पावालश्यावालकोत्त
लोहोरेनुग्रहात् न मनश्च परिनापतत् २१ वज्रवातेन न तोयदेत्येन विपदं वियत् २२ शिलायां पतितस्तत्र
परिवातः सुरेश्वरः २३ यत्र प्रियेतदुभयोरंतरं प्राप्य वालकः २४ अत्रावन्त्यतमो वापितदप्युत्तररूपा २५
यावदौत्पाति कोरिष्टा वज्रं नाभिर्न वेदितः तावद्वाला नुपायाय पाप्मा प्रोत्पन्नानुगाः २६ वने हंदावन
नामपशव्यं नवकाननं गोपगोपी गवांसे व्युत्पादिता वीरुध २७ तत्राद्यैव यस्यामः शकटान्मुक्तम्

कल
२६

विंश गोधनान्यग्रतोयां तु प्रवतां यद्विशेषे च ते २८ तत्रुत्तैकविंशे गोपाः साधुसाध्विति वादिनः २९ वजा
स्वान्वात्समायुज्ययमूरुटपरिहृदाः ३० हृदा जालैर्न स्त्रियो गतं नृवैष करानिवाञ्जनः स्वारोप्य गौ
पालायन्त्याञ्जशरासनः ३१ गोधनानि शूरुत्पश्ये गाणां प्रयैमवैतः ३२ तद्वैषेण महतायुः सहपु
रोहिताः ३३ गोप्यारुदरथा नृनृकुचकुं कुमकोतयः ३४ सुलीलाजगुः प्रीतिनिष्कं केशः सुवाससः ३५
तथायशोदागोहिण्यवैकेशकटमास्त्रितोरजतः ३६ सुगामाभ्यां तत्कथाश्रवणोत्तुक ३७ हंदावनं संप्रवि
श्य सवकालमुखावहेत् तत्र च कुर्वे जावामेशकटैर्हृदं वृद्धवत् ३८ हंदावनं गोवृद्धं नयमना पुलिनानि
वावीह्यामीदृशमाजीती रासमाधवयोन्यप ३९ एवमेव नौकसाध्वीति यद्धतो वालचैष्टितैः कलवा
कैः स्वकालेन वत्सपालौ बभूवतः ४० अविद्वेजं भुवः सह गोपालद्वारकैः ४१ चारयामास तु वत्सा

द-सू-
३०

ज्ञानाकोशपरिच्छेदौ ३५ क्वचिद्वाद्यतो वेणुः के पणौः क्विपतः क्वचित्। क्वचित्पादैः किं किं लीभिः क्व
विच्छ्रुतिमगोष्ठैः ३६ वृषायमागोनर्दतौ युयुधाने परम्परा। अतुल्यतरुतं जितं चैरतुः। आरुतौ युया
३७ कदाचिद्यमुनातारैव तत्ताश्चारायतोः स्वकैः। वयस्यैः क्वल्लवलयोर्जिघासुर्देत्युगमत् ३८ तैव तत्
रूपिणा वृक्षवत्सयुगतरहरिः। दशयुगवलदेवायज्ञने मुग्धश्वासदत् ३९ गृहीत्वाः परपराभ्यो मह
लागुलमस्युतः। आश्रयित्वा कपित्वाये शशिगोदूतजवितं। सकपित्यैर्महाकायैः पात्यमानैः पपातह
४० तैवाभ्यविस्मितावालाः शशमुः साधुमाधिते देवाश्च परिसंतुष्टावभूवुः पुष्पवर्षिणः ४१ तौ वत्स
पालकौ भूत्वा सर्वलोके कपालकौ। सपातराशौ गोवत्ताश्चारायतो विवरतुः ४२ स्तंस्ववत्सकुलं सर्वपाप
यिष्येत्तएकरा। गत्वा जलाशयाभ्यां पाययित्वा पपुजले ४३ ते तददृष्टुं लोकाप्रहासत्वमवस्थितात

कृष्ण
३०

न युर्वन्निर्भिन्नगिरेः शृंगमिव ल्युतं ४४ सर्वैव कोनाममहानसुरोवकरूपधृक्। आगत्य सहसा क्व
स्मितीह्यात्वे डोः गुप्तद्वली ४५ कृष्णमहावक्यसंदृष्टारामादयो भकाः। वभूवुरिदियाणां विनाश
तो विवेतसः ४६ ते तालुपुलपदहंतमभिवद्रोपालसत्पितरे जगद्गुरोः। चछर्दसद्योतिरुषाः कृत
वकसुडेन हंतं पुनरभ्यपद्यत ४७ तमापतेतं सनिगृह्यत्वे डयोर्दोभ्यावकं केससस्वसतोपतिः। प
शुपत्सु बालेषु ददारलीजया मुरावहो वीरगावहिर्बौकसा ४८ तदावकारिपुरलोकवाभिनः समा।
किरत्रंदनमहिकादिभिः। समीदरेवानकशखसस्तवेत्तदीह्यगोपालसुतो विमिस्त्रिरे ४९ सुक्ते
वकास्यादुपलभ्यदारकागमादयः। प्राणमिवेदियोगाः। स्थानागतेतपरिरम्यनिर्देताः। प्राणयुव
त्ताञ्जमत्यतल्लघुः ५० सुत्वातद्विस्मितागोपागोप्यश्चातिप्रियादृताः। प्रेत्तागतिष्वौत्सुकारिकं

दृष्ट-
३१

तद्विधेः ५१ अहोवतास्यवालस्यदहवोमृत्यवोऽभवन्। अथाहादिप्रियंतेषां कृतं पूर्वयुतोभयं
 ५२ अथाप्यभिभवत्येनैर्नैवैतौ चौरदशनाः। जिघांसयैर्नमासाद्य नश्यत्पमौपतेगवत् ५३ अहोब्रह्म
 विहावावोनासत्याः सैतिकर्हि विहृगोयराहमगवान् च भवितव्येव तत् ५४ इतिनेहादयो गापाः क
 स्मरामकथां मुखाकुर्वैतेरममाणश्च नाविंदन्नवेदना ५५ एवंविहारैः कौमारैः कौमारजहत्तु वैजैः॥
 निलायनैः सैतुवधैर्मर्कटोत्सवेनादिभिः ५६ इतिश्च भागवते महापुराणोदशमस्कंधे वत्सवकवधो
 नामैकादशोऽध्यायः श्रीशुक उवाच क्वचिद्वनाशा यमनोदध इजात्वातः समुत्थाय वयस्य वत्स
 पाना प्रबोधयन् शृंगवेणाचारुणा विनिगेतौ वत्सपुरःसरोहरिः १ तनैव साकं पृथुकाः सहस्रशः
 स्त्रिधाः शुश्रूषे विषाणावेणावः। स्वकानसहस्रापरि सखया वितावत्ता न्युरक्तपविनिर्ययुमुदा१

कृष्ण
३१

कृष्णवत्सैर संख्यातै र्युधैः कृत्य स्वदत्तकावा वायं तोर्नलीलाभिर्विजुस्ततत्र ह ३ फलप्रवाल
 सवकसुमनः पिच्छधातेभिः। काचगुणमणिस्वर्गाभूषिता अप्यमृषयन् ४ सुस्मृतोऽन्योन्यशिकारी
 नृजातानागच्च विक्रिपुः। तवत्याशुपुनर्द्दगह संतश्च न देदुः ५ यदिदूरगतः कृष्णो वनजो भेदकणायुतं
 । अहं पूर्वमहं पूर्वमिति संसृश्यरेमिरे ६ केचिद्देहान्नादयतोऽन्नातः शृगाणिकचन। केचिद्देहेः प्रगाय
 तः कृततः कौकिलैः परे ७ विष्ठायाभिः प्रधावंतौ गुरुतः तावुहेसकैः। वकैरुपविशंतश्च नृत्यंतश्च कला
 पिभिः ८ विकर्षतः कोशवाला नागे हतश्च तेर्दुमाना। विकुर्वंतश्च तैः साकं सवतश्च पलाशेषु ९ साकं
 भेकैर्विलघंतस्तरित्यस्ववसेत्तुता भदसेतश्च प्रतिच्छायाः शयंतश्च प्रतिस्वनान् १० इत्येतो ब्रह्मसु
 खानुभूत्यादास्यं गतानोपरदेवतैर्नामायाश्चिता नोनरदारकेणासाकं विजुः कृतपुण्यपुंजाः ११

द. २.
३२

यत्पादपोसुर्वद्वजककुञ्जधातुमिष्येगिभिर्यगन्तः। स एष यत्तद्विषयः स्वयं स्थितः किं वापि ते
 दिष्टमहोत्रजौकसौ ११ अथाद्यनामाभ्ययत महासुरस्तेषां मुखकोडनवीज्जलाः कृमः नितेयदेतेनि
 जनीवितेभ्यः पीतामृतैर्यमैः प्रतीक्ष्यते १३ दृष्ट्वा भिकान् कृष्णमुखानघासुरः कौसानुशिष्टः सवका
 वकानुजः अयत्तु मे सोदरनाशकृत्तयोर्दयो मे न सवलेहनिष्ये १४ एते यदा मत्तु द्रोहि लोपः कृता
 स्तदानष्टमात्रजौकसः प्रातो गते वर्षा मुकानुविता प्रजासवः प्रागधृतो हि एते १५ इति यावत्स्याजग
 रवृहद्वजः स योजनायाममहादिपीवरं वृत्ताद्गुह्यात्तु गृहाननेत दाय धियश्चोत्तु सनाद्या राखलः
 १६ ध्वगधरोष्टोजलदोत्रगोष्टोदयोनो गो गिरिश्च गदं धुः। धोतो तरास्यावित ताध्वजिह्वः परुषानिलश्चा
 स देवकृणात्मः १७ दृष्ट्वा तादृशं सर्वमत्वा ह्येदावनाश्रये। व्याज्ञाजगरत्वेन ह्युत्तेकते स्म लीलया १८

कृष्ण
३२

अहो मित्राणि गदत सत्वकृत्पूरः स्थितं। अस्मत्संयमनव्यात्रया लब्धं दायते नवा १८ सत्यमर्कक
 गारकमुत्तरादनुवहने। अधरादनुवहो धत्तत्पत्तिव्यायाः कृता २० प्रतिस्पृष्टं ते मृक्क्रिया सव्यास
 येन गोदरे। त्वेगृगालयोप्येतस्मद्दृष्ट्वा भिष्यपश्यत २१ आस्तुतायाममार्गो मे रसनो प्रतिगुर्जति एषा
 मेतर्गतं धातमेतदप्येत रानने २२ दावोस्मरवरदातोपश्चासवद्वातिपश्यत। तद्वधसत्तदुगंधोप्यत राशि
 षगधवत २३ अस्माकिमत्रयसितानिविष्टानयंतथा वेदकवदिनं सति। कृणादनेनैतिव कार्युशो
 त्मुखवीज्योदसेतः करताडनेयंयुः २४ इत्येभिथोः तथ्यमतजभापितं श्रुत्वा विचिंत्येत्यमृषामृषाय
 तोरहो विदित्वा विलभूतं हस्तिहस्तः स्वानानि रोद्धे मगवात्मनोदधे २५ तावत्सविष्टास्त्वमुरोदरातरे
 परेन गीर्णाः शिशवः सवलाः। प्रतीकृमाणेन वकारिवैशने हतस्वकोत्तस्मरतो नरकसा २६ तान्

६२.
३३

वीक्ष्य ह्यस्यः सकलाभयप्रदो ह्यनन्यनाथान्स्वकारवच्युतानादी नोश्च मृत्योर्जगद्विधासान्द्य
 णादितोदिष्टकृतेनविस्मितः ३१ कृत्यं किमत्रास्य स्वलस्यैव न नवाश्रमाषाचसतोविनाशनाद
 येकयस्यादितिमेवचित्तुतज्ञात्वाः विशन्तुमशेषदग्धीः ३२ तदाघनकसदेवाभयाद्वाहेतिवकु
 गुः। जडुषुयैवकसाद्याः कोणापास्तद्यवोधवाः ३६ तद्धेतुभागावन्कसस्त्वययः। सभैवत्सक। ज्ञा
 विकीर्षात्मानेतरसावद्वैगले ३० ततोतिकाप्यनिरुद्धमार्गिणोद्गो। गोदृष्टैर्भ्रमतास्त्रिततः। पूर्णा
 तरंगेषवनानिरुद्धोमूढैश्चिनिःपाद्यविनिर्गतोवहिः ३१ तैर्नैवमर्वेषुवहिरंगैतेषुजाणेषुवत्मान्मुद
 दः परेतानादृष्ट्यास्वयोत्थाप्यतद्वितः पुनर्वैजान्त्युकेहोभगवाविनियंयौ ३२ पीनादिभोगोत्थित
 मद्भुतमहतज्योतिःस्वधाम्नाक्षलयदिशोदृष्टा। प्रतोद्भवेवस्थितमोशनिर्गमेविवेशतस्मिन्निष्ठतो

रुद्र
३३

दिवौकसां ३३ ततोतिरुष्टाः स्वकृतोः कृताहीनपुष्पैः सुगन्धप्रसन्ननर्तनैः। गीतैः सुगावारिचर
 शुवाद्यकैः सवैशुविपाजयनिस्वनेगीताः ३४ तदहृततोवमुवाद्यगीतिकाजयादिनैकोत्सवम
 गलस्वनावाश्रुतास्वधाम्नैः त्यजन्त्यागतोः विराट्दृष्टा महीशस्यसगामविस्मयं ३५ राज्ञाजगत्सर्वम
 शुक्लं देहावनेद्भुतं। ज्यौकसावद्भुतिथेवभूवाकीडगद्वर ३६ एतत्कोमारस्तकमेहरात्माहिमोक्षग
 मृत्योः योगेडंकेवालादृष्टोवुर्विस्मितावजे ३७ नैतद्विचित्रमनुजार्भमायिनः परावराणां परमस्य वै
 धमः। अद्योपियत्यर्शनधौतपातकः। प्रायात्समात्मत्वसतामुदलमे ३८ सकृद्यदंगप्रतिभातरादि
 तामनोमयीभागवतोदरी गति। स एव नित्यात्मसुखानुभूत्यभिव्युदितस्तमायः परमो गतिपुनः ३९
 सूतववाव इत्यंदिजायादवदेवदत्तः शुत्वास्वगनुश्चरितविवित्रो। पप्रहभूयोपितदेवपुण्यवयासकि

द.प्र.
३४

यन्निगृहीतवेताः ४० गजोवाच ब्रह्मकालोत्तरं कृतं तत्कालानेकं यन्मवेत। यत्कौमारे हरि कृतं
जगुः पौगंडके प्रकाः ४१ तद्ब्रह्ममेमहायोगिन्यरं कौतुहलं गुरोः। नूनमेतद्वरे वमया मवतिना।
न्यथा ४२ वयं धन्यतमालोके गुरोः पिकुचं वंधवः। यत्पिवा मोमुद्रस्त्वत्तः पुण्यं कृत्स्नकथा मृतं ४३
सूत उवाच इत्यस्मष्टः सत्तुवा दरायेण सत्समारितानं तद्गुताखिले दियः। कृत्वा खनले बवहि
दृशिः शनैः प्रत्याहृतं भागवतो ज्ञेयं तमे ४४ इति श्रीभागवतं महापुराणं दशमस्कंधे च घासुरवधो
नाम द्वादशोऽध्यायः श्रीशुक उवाच साधुष्टमहाभाग त्वया भागवतो ज्ञेयं। यत्नतनयस्रीशस्य
शृण्वन्नपिकथा मुद्रः १ सतामपेसारभूतानि सगीय दर्शवाणां। श्रुतिवैतसामिपि प्रतिलिखितानि च वदस्व
तस्य यत्तद्विद्याविद्यानि विवसाधुवातो २ शृणुष्व अहोरात्रं त्रिगुह्यं वदामि ते। बुधुः स्निग्धस्य शि

रुल
३४

ष्यस्य गुरोः गुह्यं ममुत ३ तथा च वदनामृतो रक्षित्वा वत्सवा लकात्। सरः पुलिनमानो यमभगव
नि रमज्ज्वीत ४ अहोतिरम्य पुलिनवयस्याः सकेलिसंयन्मुद्रलाञ्छवालुक। स्फुटत्सरो गंधद्वतालि प
त्रिकध्वनिप्रतिध्वानलसद्गुमाकुले ५ अत्र भोक्तव्यमस्मान्निदिवारुटे रुधादिताः वत्साः समीपे पः।
त्वाचरं तज्जनके स्तुतां ६ तथेति पाययित्वा भीवत्साना रुध्यशादुले। मुक्ताशिकानि बुभुधुः समभगव
तामुदा ७ कृत्स्नस्य विषयुः रुरजिमंरले रम्याननाः फलदृशो ब्रजोर्भकाः। सहोपविष्टा विपिने विरेजु
श्चरायथा भोरुहकणिकायाः ८ केवितुष्येर्दलेः केवितुष्येर्दलेः। शिशित्वसि दृष दिष्टबुधुः
ऋतभाजनाः ९ सर्वमिदं दर्शयेतः स्वस्वभोत्पन्नविषयक। हंसं ताहामयेतश्चाभ्यवजहुः सहैश्वर्यः १०
विप्रद्वैतं जगत्पटयोः शृणु वेत्रं चक्रे च मेपातो ममृता कवलं तत्कलान्य गुली पुतिष्ठन्मध्ये स्वपसि

द.प्र.
३५

इरोहासयत्रभिः स्वैः स्वर्गलोके भिषति कुमुते यज्ञभुक् बालकेलिः ११ आरतैव वत्सपेषु भुंजानेषु
 सुतात्मसु। वत्सस्त्वतदेनेदं विविशुस्तृणालोपिताः १२ तानहृष्टाभ्यसत्तात्रचक्रस्मोऽस्यभीमम् ॥
 मित्राणां शांत्या विरमते हारैष्यवत्सकानह १३ इत्युक्त्वाऽदिदरीकुंज गङ्गरेष्वात्मवत्सकानां विचित्रं
 गवाक्षस्यः सपाणिकवल्लोपयो १४ अमोजन्मज्जनिस्तदंतरगतो मायार्भकस्येति तद्वैद्यं मनुमहिवमन्य
 दपितहृत्मानितो वत्सपाना नीत्वा न्यत्र कुरुहृत्तरदधातस्वैः वस्त्रितो यः पुरा हृष्टाऽधोमुखो दृष्टा प्रभ
 वतः जाघ्रः परं वस्त्रयं १५ ततो वत्सानहृष्टैः पुलिनेपि च वत्सपाना उभावपि वने क्लृप्तौ विचिकापस
 मन्ततः १६ काप्यहृष्टौ तर्विपिने वत्सो न्यालोभ्युविशुवितौ सर्वं विचिकृतं क्लृप्तः सहसाऽवजगाग्रह १७ तत
 : क्लृप्तो मुदं कुर्वन्तन्मातृणां च कस्य च। उभयायितमात्मानं चक्रे विष्टुर्हृदौ श्वरः १८ यावद्वत्सपवत्सकाल्य

कृष्ण
३५

कवपुर्पावत्तरां घ्रादिकं यावद्यष्टि विष्ठाणवेगुदल शिकया वहिर्भुषां वरं। यावत्शीलगुणामि
 धाकृतिवयो यावद्विद्वद्गादिकं सर्वं विष्णुमयगिरोगवदजः सर्वस्वरूपो वभौ १९ स्वयमात्मात्मगोव
 त्मान्यतिवायीत्यवत्सपैः। क्रोडात्माविहारैश्च सवोत्पापाविशदुर्जे २० तत्र हत्मान्यथ ग्रीत्वा तत्र क्रोष्ट
 निवेश्य सः। तत्र हत्माभवज्जज्ञस्तत्र तस्य प्रविष्टवान् २१ तन्मातरो वैष्णवत्वगेत्येता उद्वह्यदोभिः पु
 रिरभ्यनिर्भरं। स्निहस्ततस्तत्पथः सुधास्रवेमत्वा परं जलसुतानपाययन् २२ ततो नृपो न्यदेन मज्जले
 पनाले काररत्नातिलकाशनादिभिः। सेलालितः स्नानरितैः पदहर्षयन्नायेग तोया मयमेनमाधवः २३
 गावस्ततो गोष्ठमुपेत्य सत्वरंङ्कारगर्भैः परिहृतं गतात्। स्वकां स्वकानुत्ततगनप्रयत्नुज्जलिहंयः स
 वदौधमययः २४ गोगोयीनीमादताः स्निग्धसवो स्निहृदिको विना। पुरोवदास्वपि हरेस्तो कमायेयायि

दृष्ट-
३६

ना १५ ब्रजौकसंस्वतोकेषुस्नेहवह्म्याहमचुहे। जनेनिःसीमवह्वेययाहमेवप्रवर्तते १६ इत्यम
त्मानेवत्सपालभिवेगामः। पाल्यत्सपोवर्षेविकोदेवनगोष्ठयोः १७ एकदाचार्यवृत्तात्सराभोव
नमाविशत। पंचवासुत्रियामासुरापनाश्रया। ध्वजेः १८ ततोविद्वराक्षरतोगावोवत्सपुत्रज। गोव
हेनाद्रिशिरमिचरंतोदृष्टुस्मृता १९ दृष्टायतस्नेहवशोः स्मृतात्सगोब्रजोत्पामयदुर्गमार्गः। हि
पाककडोवउरास्यपुच्छोः। गादुर्कतैरास्तुपयाजवेन २० समेत्यगावोः घोवत्सत्सवत्योप्यमाययनामि
लेत्यइवचोगानिलिहेतः। सौधसंपयः २१ गोपालदोधनायासमोघ्यलज्जोरुमन्तना। दुग्धोश्चकृत्तोभ्यो
त्यगोवत्सोर्दृष्टुः सुतान २२ तद्रीज्ञातामेरसासुताशयाजातानुगगागतस्यवोर्धकाव। उदस्यदोभि
ः परिरभ्यमूदनिद्याणीं स्वापुः परमासुदंते २३ ततः प्रवयसोगोपालोकाशेषमुनिहेताः। कृत्वाचनैर

रुल
३६

पगतास्तदनुस्मृत्यदृष्टुवः २४ ब्रजस्यगमः प्रेमर्द्धवी। ह्यौक्तं वामनुज्ञाता। सुक्तसनेषपत्येषपहे
तुविदचितयते २५ किमतरदुतमिववापुदेवेविलात्मनि। ब्रजस्यमात्मनसो केवप्रवर्षे मवर्द्धते २६
केयुवाकुतआयाताहेवाकानोर्युतासुरा। ज्ञायोमायास्तुमभर्तुनीत्याप्रिविविमोहिनी २७ इतिमवित्यदा
शाहेवत्मान्मवयमानपिसकीनोचष्टवैकुण्ठचक्रुषावेयनेनसः २८ नेतंसुरेशाश्रयोनचेतेत्वमेव
भासीशभिराश्रयेपि। सर्वेष्टयकृत्वंनिगमाकथयेदेत्युक्तेनष्टं प्रभुणावलोःवेत २९ तावदेत्पात्मभू
रात्ममानेनतद्वनेहसा। पुरोवदाहकीदंतंदृष्टोक्तकलंहरे ३० यावंतोगोकुलेवालाः सवत्साः सर्व
एवहिमायाशयशयाबामेनायापिपुनरुत्थिताः ३१ इतएतेवकुत्रत्यामन्मायोमोहितेते। तावतेए
वतवाहकीदंतोविष्णुनासम ३२ एवमेतेषुसुचिरंध्यात्वासवात्मनात्मभूः सत्याः केकेतरेनेतिज्ञातं

२२-
३७

नेष्टेक्यञ्चन ४३ एवंमोदयद्विस्त्रुविमोदंविमोदंनं। स्वयैवमाययाः सोपिस्वयमेवविमोदितः ४
४ तस्यातमावत्रेहारखद्योताधिरिवारनिमदतीतरमायेष्टनिहत्यात्यनियुजतः ४५ तावत्सर्वेव
त्सयालाः पश्यतोऽनस्यतक्राणत। गृह्ये तत्तवेष्यामाः पीतकौशेयवाससः ४६ चतुर्भुजाः शस्त्रचक्र
गदागजोवपायः। किरीटिनकुंडलिनोद्धारिणोवनमालिनः ४७ श्रीवत्सगददोरत्नकंबुकंक्रापाणा
यः। नृपुणैः कटकैर्भोताः कटिस्तंजुलीयकैः ४८ आधिमस्तकमाश्रणस्तुलसीनवदामभिः कोमलैः
सर्वगात्रेषुभूरिपुणपवर्षितैः ४९ वेदिकाविशदस्यैः सारुणापुंगवीक्षितैः। स्वकार्यानामिवरजःस
त्वाभ्यांस्वष्टपालकाः ५० आत्मादिस्त्वपर्यंतैर्मूर्तिमद्विभुसचरैः। नृत्तगताद्यनेकाद्वैः पृथक्पृथगु
पासिताः ५१ अणिमाद्यैर्महिमभिरजाद्याभिर्विभूतिभिः। चतुर्विंशतिभिस्तत्त्वैः परात्प्रमदहादिभिः ५२

कृष्ण
३७

कालस्वभावसंस्कारकामकर्मगुणादिभिः। स्वमहिम्नस्तमहिभिर्मूर्तिमद्विरूपासिताः ५३ सत्यज्ञानो
नेतानंदमात्रैकसमस्तैयः। अस्तृष्टभूरिमाहत्मा अपि ह्युपनिषदशा ५४ एवंमरुददृशो जः परब्रह्मा
त्मनोऽखिलानां यस्य भासा सर्वमिदं विभाति। सवराचरं ५५ ततोति कुतुको ह्यत्यस्तिमितं कादशीद्वयः।
तद्वाजाभूदजस्तस्मात्पुदंवातावपुत्रिका ५६ इतीरेणैः तर्कनिजमहिमानेस्त्वपमिति के पराज्ञातोऽ
तत्रिरसनमुस्वच्छकमितौ। अनाद्योपिदं किमिदमिति वासुत्यतिसति चच्छादाः तौऽज्ञाताः संपदिर
मोऽज्ञाजवनिको ५७ ततोऽवोक्चतिलब्धोऽक्षः। परेतवदुत्थितः। कृच्छादुन्मील्यवेददृष्टीराचष्टदसहा
त्वनो ५८ सप्रुष्टोवाभितः पश्यन्दिशोऽपश्यत्पुनरुत्थितो। हृदावनंजनाजीव्यदुमाकीर्णसमाधिये ५९
यत्रनेसर्गदुर्वराः सहासत्रमृगादयः। मित्राणीवाजितावासदुतरुद्रतषाकादिके ६० ततोदहत्यभुप

द.स.
३८

वंशशिमुत्तनाद्यं ब्रह्मादयं परमं तं तमाध्वो ध्वं वत्सामरवीनिवपुरापरितो विविच देकं सपाणि
कवले परमेस्वरस्य ६१ दृष्टात्वेरानिजधीरगातोः वतीर्य पृथ्वा वपुः कनकदंडमिव निपात्यास्य
ह्वाचतुर्मुकुटकोटिभिरेधि युग्मनत्वापुदं सुजलैरहतामिषे के ६२ उन्वायो न्यायकृत्स्नस्य विरस्य
पादयोः पतेन। आसौ महिदेवा सृष्टं स्मृत्वा स्मृत्वा पुनः पुनः ६३ शनैरश्याय विमृश्य लोचने मुकु
दमुदीप्य विनम्रं कंधराः कृतांजलिः पश्येय वान्ममहितः सवेपथुगद्गदये लते लया ६४ इति श्री
भागवते महाभारतार्णवप्रसक्तं च यो दशाध्यायः श्रीब्रह्मोवाच नौमीयातोः भवपुषे तदिदं वर्ययु
जाः वतं सपरिपिच्छलं सन्तुराया वन्यं सज्जकं वलवैव विषाणं वेगुलं स्युश्चिये मृदुपदपशुयोगज
य १ अस्यापि देववपुषो मदनुग्रहस्य त्विच्छामयं सनतभूतमयं स्य कापि नैशमहि त्वं वसितुं मनसा

कृत्स्न
३८

तरेण साक्षात्तवैव किमु तात्पर्यं तनुभूतेः १ ताने प्रयासमुदपास्य न मेत एव जीवंति सन्मुखरितो
भवदीयवात्सल्यनक्षिताः श्रुतिगतो तनुवाच्य नो भियं प्रायशोऽजितजितोऽप्यसितैस्त्रिलोकां ३
श्रेयःस्वतिभक्तिमुदस्यते विभोक्तिरपि यो केवलबोधलब्धये तैषामसौ क्लेश एव शिष्यते नान्यथा
स्त्रलतुषाः वेद्यातिनो ४ पुरेहभूमनवहरोपियोगिनस्त्वदपितैरानिजकर्मलब्धया विवद्व्यमत्सैव क
शोपनीतया प्रपेदिरेजोऽत्युत ते गतिपरा ५ तथापि भूमन्यहि मागुणास्पते विवद्व्यमहेत्यमलातरास
भिः अवि क्रियात्वा तु भवादरूपतो ह्यनन्यवोच्चात्मतया न चान्यथा ६ गुणात्मने सौ पिगुणा विमातुहि
तावती गोस्य क ईशिरः स्य। कालेन ये वी विमिताः सुकल्पे भूयांसवः खेमिहिकाद्युभासः ७ तवेव क
पो मुममो कृमाणां भुजान एवात्मकं तं विपाकं। हृदाद्यपुर्भिर्दिदधमस्ते जीवेतयो मुक्तिपदे मदायभा

द.पू.
३९

क्र ८ पश्येत्प्रेतानां भूमिं तत्राद्योपरात् नित्यं पियमायि मायिनि। मायं वितत्ये कितुमा तवैभवं
 ह्यहं कियाने कृमिवाचिरमौ ९ अतः ज्ञमस्वाच्युतमेरजो भुवो ह्यज्ञानतस्तप्युगो शमा निनः। अ
 जावलेयो धतमं धवकुषणोऽनुकप्यो मयि नाश्वानिति १० क्वाहं तमो महदहं स्वचराभिवाधूंसे
 छितो दुष्टसन्न वित्तिकापः। कैदयिधाः विगणिता उपरागुचयावा ताध्वरो मवि वरस्य च ते मदि त्वं
 ११ उच्चैयणी गमं गतस्य पादयोः किं कल्पते मातर्यो ज्ञजगमौ किमस्ति नास्ति व्यपदेश भूषितं तव अस्ति
 कुलैः कियदप्यनतः १२ जगदुयातो दधि मं प्रवो देना रायणस्योदरनाभिनालाता विनिर्गतोऽजस्त्विति
 वाग्रवैमृषा किं तु श्वर त्वं विनिर्गतोऽस्मि १३ नारायणस्त्वनहिरवै देहिना त्मास्थो शो रिव लोका
 साक्षात् नारायणो गनर भूजलायना तत्रापि सत्येन तवैव माया १४ तवै जललहं तवमज्जगद्वृः किमे

कल
३९

नरुष्टं भगवंस्तदैवा किं वा मुहृष्टं हृदि मे तदैव किं नो स पद्यो व पुनर्यदृशि १५ अथैव माया धमनावता
 रे ह्यस्य पपेन स्य वहिः स्फुरस्य। कृत्स्नस्य वा तजैदरे जनन्याया त्वमेव प्रकटीकृतं तं १६ यस्य कुला
 विदमवै सात्मा भानियथा तया तत्त्वप्यपीह तत्सर्वं किमिदं मायया विना १७ अद्यैव त्वदेते स्य किं म
 म न ते माया त्वमादृशि तं एकैमि प्रधु मंतो ज्ञजसुहृत्साः समस्ता अपि। तावतो मित्तु भुंजा सिद्ध
 रिवलेः साकं भयोपासितास्ता वंते वजरो तप भूस्तदमित्तु ब्रह्मा ह्ये शिष्यते १८ अज्ञानतो त्वमदवी
 मना त्मन्या त्मा त्मना भानिवित्तया यो। सृष्टा विवादे जगतो विधाने इव त्वमेवांत इव विनेत्रः १९
 सुरैश्च विधीशतथैव नृष्यपि तिर्यक्यादः स्वपितः जनस्या ज्ञानाः सतो दुर्मे निग्रहा यप्रभो विधात
 : सदनुग्रहाय २० को वै त्रिभूमजगवत्परात्मन्यो मे श्वरो तो भवं तं त्विलोका। क्वाहा कथं वा कति

दृष्ट-
४०

वाकदेति विस्तारयन् कीदृशयोगमायो ११ तस्मादिदं जगदशेषमसत्त्वरूपं स्वप्नमसत्तद्विष-
यापुरुषदुःखदुःखं त्वय्येव नित्यमुत्तमवोधत नावनंते माया त उद्यदपि यत्तद्विवावभाति १२ एकस्मिन्
मात्मापुरुषः पुराणाः सत्यः स्वयं ज्योतिरनेत आद्यः नित्योऽहोऽजस्य मुक्तिरनेत जनः पूर्णोऽहो
मुक्त उपधि तोऽमृतः १३ एवेविधं त्वोसकलात्मनामपि स्वात्मानमात्मात्मतया विचक्षते । गुर्वे
लक्षोपनिषत्सु वस्तुषा यते ते रतीव भवान्तावुधि १४ आत्मानमेवात्मतया विजानता तेनैव ज्ञा-
ते निश्चिन्नेषु पविता ज्ञानेन भूयोपि वत्तत्त्वलीयते रत्नामहे भोगभवा भवो यथा १६ अज्ञानसंज्ञो
मवबंधमोक्षो द्वौ नाम नान्यौ स्मरुत जभावात् । अज्ञस्वचित्तात्मनि केवलपरे विरायमाणेतर-
णा विवाहना १६ त्वामात्मानं परमत्वा परमात्मानमेव वा आत्मा पुनर्वै हि मृग्य अहो ज्ञानता ज्ञाता १७

कृष्ण
४०

अंतर्भवेनेतमवतमेव ह्यतम्यजेतो मृग्यं हि संतः । असंतमप्यंतहि संतरेण संतं गुणं तं किमुपेति सं-
तः १८ अथापि ते देवपदा बुज्जदय प्रसाद लेशानुगृहीत एव हि ज्ञानाति तत्त्वमगवत्सहि स्रोतु वा-
त्यएकोपि विरं विचिन्तु १९ तदस्तु मे नाद्यसभूरिभागा भवेऽववाऽन्यत्र त्ववातिरश्नाये नाहमेको
पि भवज्जना नो भूत्वा निषेवेत वयादपस्त्व ३० अहोऽति धन्या अज्ञगारमापः स न्यामृतं पोतम
तीवते सुदाया सा विभो वत्ततरात्मजा त्मना यवृषपः द्यापिन वालमधराः ३१ अहो भाग्यमहो
भाग्य नेदगोपवृजो कसा । यन्मित्रं परमानंदप्रणीत सत्सनातनं ३२ एषां तु भाग्यमहिमा व्युतता व-
दास्तामेकादशैव हि वयं वत भूरिभागाः । एतदृषीक वषकैरसकृत्पि वामः शर्वादयोऽप्युदजमध-
मृतासवते ३३ तद्भूरिभाग्यमिह जन्म किमप्यटव्यायद्रो कुलेषिक तमाधिरजो भिषेक । यत्नीवित

दृष्ट-
४१

तुनि विलम्भगवान्मुकंदस्त्वद्यापियत्परजःश्रुतिमृगमेव ३४ एषोद्योषनिवाशिनामुतभवत्किं
देवातेति नश्चेतोविश्वफलात्फलत्वंदपरं कुत्राप्यन्युत्थिति। सदेवा दिवप्रतनाऽपिमकुलात्वा मे
वेदेवापितायुद्दामाद्यमुद्दस्त्रियात्मतनयप्राणाशयास्त्वत्कृते ३५ तावदागारयः सोनास्तावत्का
रायुहेयुहं। तावन्मोहोऽग्निगडोयावत्कृष्णनतेजनाः ३६ प्रपवतिः प्रपचोपि विदेवयसि भूतलोपपन्न
जनता न दमं होहं प्रथितं प्रभो ३७ जानते एव जानन्तु किं वृक्षज्ञानमे प्रभो। मनसो वपुषो वाचो वैम
वेतवगोवरः ३८ अनुजानीहि मां कृष्ण सर्वं त्वेति सर्वं दृक्। त्वमेव जगतां नाथो जगदंतं न वार्षितं ३९
श्रीकृष्णहस्मिन्कुलपुङ्गवोषदायि नृस्यानि जेहदि जपमूदधिद्विदिकारिन्। उहं मे शर्वैरहरहिति रा
क्षसक्रकृच्छाके ल्यमाके मरहत्रगवत्रमस्ते ४० श्रीशुक उवाच इत्यपिष्ट्यभूमाने विःपरि कथया

कृष्ण
४१

श्योः। न त्वामीष्टं जगद्वा तास्वधाम प्रत्यपद्यत ४१ ततो नु जाप्य भगवान्स्वभुवं प्राग्वक्षितानां वत्सान्
पुलिनमानिन्येयथा पूर्वमखंस्वके ४२ एकस्मिन्नपियाते वे प्रायो शेवाते राक्षसः। कृष्णमायाद्वा तां राजन्
हृणाद्विमे निरेभकाः ४३ किं किं नु विस्मरतीह माया मे हितं वेतसः। यन्मोहिते जगत्सर्वमजीहो विस्मृतो
त्मके ४४ उबुध्यमुद्दहः कृष्णस्वागतं तेति रूढमा। नैकोप्यभोजिकुल एहीतः साधुभुज्यते ४५ ततो ह स न
द्रुषाकेशोऽप्यवहत्य महाभैकैः। दर्शयिष्यमीजगरं त्यवर्तेत वना हुजे ४६ वरहं प्रमृणन वधातु विविधितो
गः प्रोहामवे। एतलमृगरवोत्तवाद्यः। वत्सान् गणानुगगीतपवित्रका। त्रिगीपीदृगुत्सवदशः प्रविवेशो
ष्ट ४७ अद्याने न महाव्यालोयशोदानंदस्तनुना। हतो विता वयं चास्मादिति वालाव्रजे जगुः ४८ राजो
वाच ब्रह्मन्यगोद्वेह कृष्ण इयान्मेमाकथय भवेत्। यो भूतपर्वस्तोकेषु स्तोत्रेष्वपि कथ्यते ४९ श्रीशुक उ

२० प्र०
४२

सर्वेषामपि मृतानां नृप स्वात्मैव वल्लभः । इतरेषु त्वविज्ञायास्तद्वल्लभतयैव हि ५० तद्वा जेदं यथा स्ने-
हः स्वस्वकात्मनि देहि नो । न तथा मम तां ले विपुत्रं विवृणुहादिषु ५१ देहात्मवादिनां पुंसां मपि राजन्यम-
नेमा यथा देहः प्रियं तमस्तथा न त्वनुर्ये च ते ५२ देहोपि मम तां भावेन ह्यसौ नात्मवत् प्रियः । ये जीर्यन्ते
पि देहे स्मिन् जीवितां शावलीयसी ५३ तस्मात्प्रियं तमः स्वात्मा सर्वेषामपि देहि नो । तदर्थं मे वसकले जगदे-
तज्जगद्वरं ५४ कृष्णमेतन्मवै हितं स्वात्मानमखिलात्मनो । जगद्धिताय सोऽप्यत्र देहो बभ्राति मायया ५५ व-
स्तुतो ज्ञानतामत्र कृष्णं स्थातु चरित्स्मृच । भगवद्भयमखिलेना न्यदस्तीह किंच न ५६ सर्वेषामपि वस्तुनां भा-
वार्थो भवति स्थितः । तस्यापि भगवन्कृष्णः किमत्र हस्तु रूप्यता ५७ ममाश्रिता ये परमं सुखं लब्धुं महत्पदं पु-
ण्यं यशो मृगारः । भवो बुधिवत्सपदं परं पदं पदं पदं यद्विपरीततैषां ५८ एतत्ते सर्वमाख्याते यत्पृच्छाहमिह त्वं

कृष्ण
४२

या । यत्कौमोदं हि कृतं तौ गण्डे पस्किन्नितं ५९ एतत्सु दुःखि श्रुतिं मृगारं रघुर्देन शाडूलजे मने च वाक्ते-
तरुपमजो वैमिष्ठ्ये वृणुतां नृणां जेति नराः खिलाधीन ६० एव विहारः कौमोदः कौमारं जह तु ब्रजो नि-
लायनैः सेतुबंधैर्मेकैरोत्सवं नादिभिः ६१ इति श्रीभागवत महापुराणे दशमस्कन्धे चतुर्दशोऽध्यायः
॥ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ततश्च योगोऽयं यः श्रितो ब्रजं वधुवत्सो यश्चुपां लभते मतो । गाश्चारयंतौ सरि-
भिः समपदे हृदा वने पुण्यमतीव चक्रतः १ तन्माधवो वैष्णुमदीरयन्तौ तौ योगे यैर्गृहाद्विः स्वयं शौचल-
तः । पशून्तुरं स्थापय शयमाविश द्विह तौ कौमः कुसुमाकरं वनं । तन्मनुजोषालिपु गहिजाकुलमह-
मनः प्रख्यापयः सरस्वता । वाजेन जुष्टं शतपत्रं गन्धिना निरीक्ष्य रत्नं भगवान्मनो हृद्यो ३ सततं वारुण-
एष्ववश्रियाफलपसूनेरुभरेण पादयोः । स्पृशन्निखादीन् हवनस्यतीन्मुदात्मयन्निवाहयन्महादिपुरु-

द.पू.
४३

सुः ४ श्रीकृष्ण उवाच अहो अमी देववर्गः मग विति पादां बुजंते मुमनः फलार्हाः न मंत्युपादाय शिखा
मिगत्सुनस्तमोपहते तरुजम्बयत्कृतं ५ एतैः लिनस्तवयशो रिवल लोकता र्थगायंत आदिपुरुषा नु
पदं मजंते प्रायो अमी मुनिगणा भवदं यमुखा गूढं वने पि नज हत्य नद्यात्मदेव इ नृत्यतमो शिखिन
इ अमु राद शिखः कुर्वति गोप्यं वते विद्यमो ज्ञाणेन सत्तैश्च को किल गणा गृह मायता यधु न्वाव नौकस
इयात्सु तां निमगः ७ धन्येयमघधरिणां तं एा वीरुधस्त्वया दस्यु शोडुमलत्ताः करजा भिमृष्टाः ॥ न
द्योदयः स्वगमृगाः सदया वलोकैर्गो योतरेण भुजयोरपियतस्य हाश्रीः ८ एवं हंरादने श्रीमत्तधीतः श्री
तमनाः पशुनारैरे सकारयत्रदेः सरिद्रोधः सुमानुगः ९ क्वचिद्रोपतिगायतुमद्रोधा लिचनुव्रतैः १३
पगायमानव रितः स्वद्यो संकवीणा वितः १० क्वचिद्वकलहमानामनुक्कजतिक्जितो अभिरुत्यतिवृ

कृष्ण
४३

त्यंतं वर्हिणां हासयन् क्वचित् ११ मेघगंजीरया वाचानामभिर्हरात्पशून् क्वचिराह्वयति श्रीत्यागो गोपाल
मनोजया १२ वकोरकोवचक्राह्वारहा जोश्ववर्हिणाः १३ अत्रुगेति स्म सत्त्वानाभीतवद्याग्रसिंहयोः १३
क्वचिक्काटापरिआते गोपोत्तंगोपवर्हिणाः स्वयविश्रमयत्पार्यपादसंवाहनादिभिः १४ नृत्यतो गायतः १
क्वचिपवला तो युध्यतो भिद्यः १५ हातहस्तो गोपालान् नृसंतो प्रशशंसतः १५ क्वचित्पल्लवतलेषु नियुद्ध
अमकश्चितः १६ हल्लहलाश्रयः श्रुतैर्गोपोत्तंगोपवर्हिणाः १६ पादसंवाहनं चक्रुः क्वचित्स्ममहात्मनः ॥ अ
परेहृतपाप्मानो व्यजलेः समबीजयन् १७ अन्येतदेव रूपानि मनोज्ञानि महात्मनः ॥ गायंति स्म प्रहारा
जस्त्रहस्तित्रधियः शनैः १८ एवं निगूढात्मगतिः स्वमायया गोपात्मजत्वे च रितैर्विडं वयनारैरे माला
लितपादपल्लवोपाश्रयेः समग्राम्यवदोशवेष्टितः १९ श्रीदामानाम गोपालो रमकेशवयोः सत्त्वा सुव

२५०
५४

लसो ककु स्नाद्योपाः पेले दमवुवन ३० रामममहावाहो ककुदुष्ट निवर्हता इतो विद्रेमुमह
नंता लालिमुकुलं ३१ फलानितवभूरीणि पतंति पतितनिव । सति केतवसुहानि वेषु केन दरात्म
ना ३२ सोऽतिवीर्यो सुरो रामहे कस्मिन् रूपधका । आत्मतुल्य बलैरन्यैर्जातिभिर्वृद्धिहेतः ३३ तस्मा
त्कृतनराहारा इतैर्नृभिर्मिव दनान्मेष्यते यमुगणैः यक्षिसे धैर्विवर्जितं ३४ विद्यते मुक्तपुवीणि
फलानि सुरजीणि वा । एष वै सुरभिर्गंधो विष्णुवीनो विद्युद्यते ३५ पयच्छतानिनः कस्मिन् गंधलो जितव
तस्मा वांछासीत्सदृशो रामगम्यतो पदिरोचते ३६ एवमुहदवः श्रुत्वा मुहस्त्रियचिकोषिषा । प्रहस्य जग
तुर्गोपैर्नृनैर्तालवने प्रह ३७ बलः प्रविश्य बाहुभ्यां तालान् सपरिकं पयन् फलानि पातयामास
मते गजद्वौ जसा ३८ फलानोपततां शृङ्गे निशम्या सुररासमः । अम्यधावक्षितितले सन गपरिकं पयन्

४४

२८ समेत्यतरसायत्यक्काभ्योपझावलं वली॥ निहतोरसिकाशब्दं मुचत्यर्मसरन्वलः ३० पुनरा
साद्यसंज्ञउपक्रोष्टापगङ्गितः॥ तरणावपयोरजत्रेलापजाह्निपदुषा ३१ सतेष्टुहोत्वाप्रपदोभ्रम
पितैकपाणिनाचिरेपटलागजायेभ्रामात्यक्तजीविते ३२ तेनादौमहातालोवेषमानोद्वरुद्धि
रापाश्रित्यैकपयनुभ्रमः॥ सवान्येपिचापरं ३३ वलस्यलीलयोत्तुष्टखरदेहहताहताः॥ तालासु
कंपिरेसर्वमहावातेरिताइव ३४ नैतद्विजंभगवतिह्यनेतेजगदीश्वरे॥ उतश्रोतमिदंयस्मिंस्तंतुष
गयथापटः ३५ ततःकुल्लवराभेवजातयोधेनुकस्ययो॥ कोष्टारोभ्यइवनसर्वंमरुद्वाहताधवाः
३६ तोस्तानापततःकुल्लारामश्चुनृपलीलया॥ गृहीतपञ्चाक्षरणावृषाहिराज्जगाराजसु ३७
फलप्रकरमंकारोदैत्यदेहैर्गतासुभिः॥ राराजभूःसतालायेधनैरिवनभस्तले ३८ तयोस्तुमुमद

६-५
४५

कर्मनिशम्यविविधादयः। मुमुक्षुः पुष्यवर्षाणि न कुर्वीत नितुष्टुः ३८ अथ तालफलान्यादम
नुष्णागतमाधुसाः। तृणोपशवश्चरुहृतधेतुककोनेन ४० रुक्मः कमलपत्राङ्गः पुष्पश्रवणकोत्तव
ः। स्तयमाने नुगैर्गोपैः स्नायजो व्रजमाव्रजते ४१ तंगोरजः क्षुरितकुंतलवद्वहर्हवत्पसूनरुविरेका
चारुहासवेणुक्कांतमनुगैरनुगीतकाङ्क्षिगोप्यो दिदृक्षितदृशोऽभ्यगमनसमेताः ४२ पीताम्बु
कुन्दमुवसारद्यमङ्गिभृगैस्तापजडविरहजं व्रजयोषितोद्भि। तत्तत्कृत्तिसमधिगम्यविवेशोष्ट
सञ्जीवहृत्सविनययदपागमोहं ४३ तयोयं शोदागे हिण्योपुत्रयोऽभुववकुलो यथाकामयथाका
लेयचत्तोपरमाशिवः ४४ गताध्वानश्चमौतत्रमज्जनौ न्यहनादिभिः। नीवीवसित्वारुचिरादिव्यस्र
गाधमंहितौ। ४५ जनन्युपद्रते पाश्यस्वाहन्नमुपलालितौ। संविश्वरशय्यायोमुखमुषुषुपुत्रेन ४

रुक्म
४५

एवं सजगवान्कलोहं रावनवरः क्वचित्। ययौ गममृते राजन कालिंदी सविमिर्दितः ४७ अथ
गावशुगोपाशुनिदाघातेपपीडिताः। दुष्टजलपुष्पस्तस्मात्स्वात्तोविषद्विषिते ४८ विषामस्तदुपसृ
शपदैवोपहतचेतसः। निषेतव्यसवः सर्वसलिलोत्तरुदुह ४९ वीक्ष्यतावैतथाभूतान्कलोयोगे
श्वरे श्वरः। ईक्ष्यामृतवर्षिणस्वनाद्योन्मज्जीवयत् ५० तसंप्रतीतस्मृतयः समुत्थायजलातिक्रान्ते
। आसेनुविस्मिताः सर्ववीक्षमाणाः परस्परं ५१ अन्वमेसततश्चनो विरानुग्रहकिते। पीत्वा विषेय
रेतस्य पुनरुत्थानमात्मनः ५२ इति श्रीभागवते महापुराणे दशमस्कन्धे यदशोऽध्यायः श्रीशुक उ
वाच विलोक्यद्विषितो रुक्मः रुक्मादिना विभुः। तस्माद्विभुर्दिमं विभुस्यैतमुदवाच यतः
राजोवाच कथमर्तजेलेगाधेन्युक्ताद्भगवानिह। सवेव द्रुयुगावासे यथा सा द्विपकथ्यता १ ब्रह्म

८०५०
४६

अगवतस्तस्यभूम्नःस्वच्छंदवर्तिनः। गोपालोद्वारचरितंकस्तप्येतामृतंनुषर ३ श्रीवादगयगिरुवाच
॥ ॥ कालिदाकालियस्यासीद्ददःकश्चिद्विषाग्निना। अय्यमाणपयायस्मिन्पतत्यपरिगारवगाः ४
विष्णुप्रतापिव्योदोर्मिमारुतेनाभिमाश्रिताः। प्रियंतेतीरगायस्यप्राणिनःस्त्रिजंगमाः ५ तंचदवेगविष
वीर्यमवेद्यतेनदुष्टानदौचखलसंयमनावतारः। कृष्णःकंदवमधिरुत्यततोतिगुमास्याद्वागादरश
नोभ्यपतद्विषोदे ६ सप्यद्ददःपुरुषसारनिपातवेगसंक्षोभितोरगविषोद्धृसितां वराशिः। पर्येकजुतो
विषकषायविभीषणोर्मिधीवनधनुःशतमंतवलस्पकितत् ७ तस्यद्ददेविहरतोभुजदंडघृणीवधौ
षमंगवरवारणा विक्रमस्य। आश्रुततत्त्वमदनाभिभवनिरीक्ष्यचक्रुः। अवाःसमसरत्तदमृष्यमाणः
८ तंचेकृणायमुकुमारधनावदातंश्रीवत्सपीतवसनस्मितमुदरास्य। कीडंतमप्रतिभयकमलोदरा

कल
४६

धिंसंदश्यमर्मसुरुषाभुजयाचच्छाद ८ तंनागभोगपरिवीतमदृष्टवेषुमालोकातस्त्रियसखाःपशु
पाशृशास्त्रौः। कृष्णैपितामसुद्ददर्थकलवकासादुःखाबुशोकभयमूढधियानिपेतः १० गावोहृष्याव
त्सतयैःकंदमानाःसुदुःखिताः। कृष्णैन्यस्तेज्ञाणाभीतारुदंत्यद्वतस्त्रिरे ११ अथव्रजेमहोत्पातात्त्रि
विधास्तितदारुणाः। उत्येतुर्भुविदिव्यात्मन्यासंचमयशमिनः १२ तानालक्ष्यभयाद्विमागोपानंद
पुरोगमाः। विनारामेणागाः। कृष्णैज्ञात्वाचारयितुंगतं १३ तैर्दुर्निमित्तैर्निधनेमत्वाघान्नमतद्विदः। त
त्याणास्तन्मनस्कासौदुःखशोकभयात्तुगः १४ आवालवृद्धवनिताःसर्वगुणसुहृत्तयः। निजैस्सुगो
कुलादीनाः। कृष्णदशनलालसाः १५ तौस्तथाकातगद्वीक्ष्यभगवान्माधवोवलः। प्रहस्यकिंचिन्नो
वाचप्रभावज्ञोभुजस्यसः १६ तैश्चैषमाणदयितैकस्मिन्चितयापदेः। भगवत्त्वह्णो जैस्सुःपदयायमुनो

द.स.
४९

तटं १७ तेतत्रतत्राज्ञयवोकुशाशनिध्नोपपन्ननियदा निविश्यतेः मार्गेगवामन्यपदांतरांतरे नि
रीकृमाणा युयुरसत्वरः १८ अंतर्देभुजगभोगरीतमारात्कृष्ण निरीहपुयलयजलाशयोते ॥
गोपोश्चसूदधिवशात्परितः पशूश्च संकंदतः परमकश्मलमापुरातीः १९ गोप्याः नुरक्तमनसोभगवत्प
नेतेतत्सोद्देष्टमितविलोकगिरः स्मरन्त्यः ॥ ग्रन्थेदिनाप्रियतमेभृशदुःखतप्ताः कथयन्त्यश्वासन्कृष्ण
ननापितदृशोमृतकप्रतीकाः २० कृष्णप्राणत्रिविंशतोनेदारीचीह्यतेदुःपत्यवेधनभगवान्नाम
ः कृष्णानुभाववित २१ इत्येस्वगोकुलमनन्यगतिनिरीह्यसखीकुमारमातदुःखितमात्महेतोभयाज्ञा
युमन्यैपदवीमनुवत्तेमानः स्थित्वा मुहूर्ते मुदतिष्ठदुरंगवेधात् २२ तस्यैवमानवपुषाव्यथितात्म
भोगस्तत्कौत्रमप्यकुपितः स्वफणाज्ञेजगः ॥ तच्छास्त्रमन्त्रसमरंधविषावरीषस्तच्चैकणोल्मुकमु।

कृष्ण
४९

खोहरिमीकृमाणाः २४ तेजिह्वयादिशिखया परिलेलिहानेह्येष्टकृष्णा अतिकरालविषाग्निदृष्टिं
। क्रीडन्नमुपरिसमारयथा स्वगैडोवधामसोप्यवसरं प्रसमीकृमाणाः २५ एवेपरिभ्रमहतो जसमुत्र
तोममानस्य तत्पशुशिरः स्वधिरुदवाघः ॥ तन्महैरत्ननिकरस्वशीतिनाम्रपादं वज्रोऽखिलकलादि
गुरुनैनर्त्त २६ तेनैवमुद्यतमवेह्यतदातरीयगंधर्वसिद्धसुरवारणा देववधः ॥ अत्यामृदंगपणावान
कवाद्यगीतपुष्पापहारनुतिभिः सहसोपमेदुः २७ यद्यच्छिरोननमतंगशतैकशीर्ष्मलान्नम्यमर्दं
खलदेउधरोभिपातेः ॥ कृष्णा युषोभ्रमत उत्तलामास्यतो मृगनसो वृमन्यरमकश्मलमापनागः २
८ तस्याक्लिभिर्गिरलमुदमतः शिरः सुयद्यत्समुन्नमतिनिःश्रमतोरुषोद्यैः ॥ नृत्त्यन्यहानुनमपनरम
योवभूवपुष्पैः सुपूजित इवेहसुप्रानुरागाः २९ तच्चित्रतोडवविरुद्धफणातपञ्जोक्तं मुखे रुखम

द.प्र.
४८

रूपमग्राजः। स्मृत्वा च रावरगुरुं पुरुषं पुराणो नरायणो तमरां मनसा जगाम ३० कृष्णस्य गर्भजग
तोतिभरा वसन्तपास्त्रिषहारपरिरुग्णफणातपत्रादृष्टाहिमाद्यमुपसेदुरमुष्य आत्मीः पत्यः स्रष्टुम
नक्षत्राणके शवभाः ३१ तास्ते सुविमुमनसो यपुरत्वातामीः कापनिशयमुविधृतपतिप्रणमुः। मा
ध्यः कृतांजलिपुटाः शमलस्य भर्तुमीलैश्च वः शरणादेशरणापपन्नाः ३२ नागपत्य ऊचुः न्यायादि
दंडः कृतकिस्त्रिषेस्मिन्नावतारः खलनियहाय रिपोः सुतानां भिवदल्पदृष्टे दंते दमखलमेवावुशे
मनु ३३ अतुग्रहो यं भवता कृतो हि नो दंते स तां ते खलुकल्मषाय हः यदं दंष्ट्रक त्वममुष्य देहिनः को
द्योपितैः लुपुहस्व संमनः ३४ तपः सुतं प्रकिमनेन पूर्वनिरस्तमानेन ननु मानदेन। धर्मो यवा सर्वजना
नुकंपयाय तो भवास्तुष्यति सर्वजीवः ३५ कस्यानुभावोऽस्य न देवविग्रहेत वोधिरोपस्य शोधिकारः।

कृष्ण
४८

यहां छया श्रीललावरत्नपोविहाय कामान्सु विरं धृतजता ३६ ननाकष्टं ननु सावेभौ मंनपार
मेष्टानरसाधिपत्यो न योगसिद्धिरपुन भवेवावाकं तियत्पादरजः प्रपन्नाः ३७ तदेषनायायदुरापम
त्येस्तमोजनिः कोधवशोऽप्यहोशः सिसारचक्रे भमतः शरीरिणो यदि दृष्टं तस्याद्विनवः समकः ३८ न
मस्तुभ्यं भगवते पुरुषाय महोत्तमने। भूतवासाय भूताय पराय परमात्मने ३९ ज्ञानविज्ञाननिधये ज
ज्ञानेन तशक्तये। अगुणाय विकाराय नमस्ते प्रोक्तताय च ४० कालाय कालनाभाय कालावयवस
हिणो। विश्वाय तदुपद्रष्टे तत्कवे विश्वहेतवे ४१ भूतमात्रेन्द्रियज्ञाय नो बुध्या शयात्मने। त्रिगुणो ना
मिमानेन गूढत्वात्मानुभूतये ४२ नमो नैताय सूक्ष्माय कूटस्थाय विपश्चिता। नानावादानुरोधाय वाच
वाचकशक्तये ४३ नमः प्रमाणमूलाय कवये शास्त्रयोनये। प्रवृत्ताय निवृत्ताय निगमाय नमो नमः

द.प्र.
४९

४४ नमः कृष्णाय रामाय वसुदेवसुताय च। प्रह्वं प्रायानिरुद्धाय सात्वतां पतये नमः ४५ नमो गुणव
दीपाय गुणात्मजाय च। गुणावत्पुलक्याय गुणाद्वैस्वसे विदे ४६ अद्याकृतविहाय सर्वव्याकृ
तमिदं ये। ईषीकेशनमस्ते सुमुनये मौनशालिने ४७ परावरगतिज्ञाय सर्वव्यापये नमः। अविश्रय
वविश्रयतद्वैस्पचहेतवे ४८ त्वं ह्यस्य जन्मस्थितिं सयमात्सुभोगुणोत्तरीहोऽकृतकालशक्तिपटुः।
तत्र त्वमवाप्तप्रतिबोधये सतः समीक्यामोघविहार ईहेते ४९ तस्यैव ते मूलमवस्थितो कोशो
ताउतमूढयोनयः। शोताः प्रियातो ह्यधुना विवर्ते स तो स्वातन्त्र्ये च श्रीपरीक्षये हतः ५० अपराधः स
कृदत्रो मोढव्यः स्वप्रजाकृतः। कृतुमर्दमिशोता तममूढस्य त्वाम जानतः ५१ अनुग्रहं स्वीयभगवत्प्रा
णास्पृजतिपत्रगः। स्त्रीणां त्रः साधुशान्तिनोपतिः प्राणाः प्रदीयतां ५२ विवेदिहे किं करीणामनुष्ठेयतवाज्ञ

क.प्र.
४९

याय ब्रह्मयानुतिष्ठैव मुच्यते सर्वतोभयात् ५३ अशुक उवाच इत्यं सनायपत्नीभिर्भगवानसमभि
षुतः। सार्द्धितं भयशिरसे विसृज्य धिक्कुट्टनैः ५४ प्रतिलब्धेन्द्रियप्राणः कालियः शनकैर्हरिः कृष्ण
तमुद्धृत्य नः कृष्णं प्राह कृतोजलिः ५५ कालिय उवाच वयं स्वलाः सहाय्यतामसादीधमन्यव
भस्मजीवोदुस्सज्जोनाथलोका नोदसद्गहः ५६ त्वया ह्यष्टमिदं विश्वं धातुं गुणविमर्जना नानास्व
भाववीर्यजोयोनिवीडाशयाकृति ५७ वयं च तत्र भगवन्समीक्षात्तरुमन्यवः। कथं त्यजामस्व व्याया
दुस्सज्जो मोहिताः स्वये ५८ भवान्हिकाराणां त्रसर्वज्ञो जगदीश्वरः। अनुग्रहे निग्रहवामन्यसे तद्विवेदि
नः ५९ अशुक उवाच इत्याकापिवचः प्राह भगवाच्छायै मानुषः। नात्र स्तेयं त्वया सप्रेममुद्रया
हिमाविंशस्वज्ञातपत्पदाराद्योगो नृभिर्भुज्यते नदी ६० गृहं तस्मै स्मरन्मनस्यैतुभ्यं मदनुशासनां कौतं

द.श.
५०

यनुभयोः संधोर्न युष्मदयमाप्नुयात् ६१ योस्मिन्नात्वा मराकोडे देवांस्तपयेन्नलैः ॥ उपोष्य मां
स्मरन्नेवै तस्येमायैः प्रमुच्यते ६२ दीपरे मणिकेहि त्वाद्भरमेतमुपाश्रितः ॥ यद्रयात्सुपणीस्तोनाद्यो
न्मत्पादलोष्ठिते ६३ श्रीशुक उवाच एवमुक्त्वा भगवता राजत्रदुतकमेणाते पूजयामास मुदनागः
पत्न्यमुमादरे ६४ दिव्या वस्त्रकर्मणिभिः पराहौरपिभूषणैः ॥ दिव्यगंधातुलेप्यमहत्पोतलमाल
या ॥ पूजयित्वा जगन्नाथे प्रसाद्य गुरुदक्षजे ६५ ततः शीतोष्णनुज्ञातैः परिक्रम्य भिवंद्य तं सकलत्रमुद्र
त्यत्रोद्दीपमन्वेजे गामह ६६ तदैव सा मुषुज लोयसुना निषिषामवता ॥ अनुग्रहाद्भगवतः क्रोडा मानुष
रूपिणाः ६७ इति श्रीभागवते महापुराणे दशमस्कन्धे कालीयनिर्यापणे नाम षोडशोऽध्यायः १६
राजोवाच नागालयमणिकंकस्मात्तत्पानकालियः ॥ कृतं किं वा मुपणीस्यते नैकेनासमेजसे १ श्री

कृष्ण
५०

शुक उवाच उपरार्यैः सपुत्रैर्न मिमासीहयोदलिः ॥ वानस्पत्यो महाबाहो नागानोपाद्रिरुपितः १
स्वस्वमार्गे प्रयच्छेति नागाः पर्वणिपर्वणि गोपीशयात्मनः सर्वमुपणीयमहात्मने ३ विषदो ये महावि
ष्टः कादवेयमुकालियः ॥ कदथाहूतुगुरुदंस्वयं तं बुभुजे बलि ४ तच्छ्रुत्वा कुपितो राजभगवान्भगव
त्प्रियः ॥ विजिघासु मेहावेगः कालियं समुपादवत् ५ तमापतेतं तरसा विषा युधः प्रत्यमादुस्यितेनैक
मस्तकः ॥ दृष्टिः सुपर्णवदशदंदा युधः करालजिह्वो ह्रस्वितो यलोचनः ६ ततो ह्यपुत्रः सतिरस्यमत्यु
मान्धवेदवेगमधुसूदनासनः ॥ पक्षेणामयेन हिरापरोचिषा जघान कद्रुसुतमुयविक्रमः ७ सुपर्ण
पक्षाभिहतः कालियोः तीव्रविह्वलः ॥ द्रुदविवेश कालिद्यास्तदगम्य दुरासेदं ८ तवैकदा जलचरं ग
जेमस्यमश्रितो निवारितः सोमरिणा प्रसह्य ह्रुषितोः हरत् ९ श्रीनानुसुदुःखितान्दृष्ट्वा हीनानमीन

द.प्र.
५१

पतौरतैः कृपया सौमित्रिः प्रादुर्भवत्यक्षेपमाचरन् १० अथ विश्वगुरुदोषदिप्रत्ययानस्य दत्तास
द्यः प्राणिर्वियुज्येत सत्यमेतद्विषयं ११ तैकालियः परं वेदनात्यः कश्चन लेलिहः अवासीरुडाई
तः कृष्णनवविवाहितः १२ कृष्णकुराद्वहिकान्ते दिव्यसुगंधवाससैः महामणिगणाकां गीजोवनदप
रिष्कते १३ उपलभ्योक्तिताः सर्वलक्षणास्वास्तवः प्रमोदनिष्ठता त्मनोगोपाः प्रीत्याऽभिरंभिरं १४
यशोहारोहिणी नंदोगोप्योपायुकोरवाः कृष्णसमैत्य लब्धे हास्यलक्ष्मणोऽप्याः १५ रम्यश्चाचुत
मालिग्यज्जहासास्त्रानुभाववितानगागवाहवावत्सलेभिरंभिरं रमोमुदे १६ नंदं विप्राः समागत्य गुर
वः सकलत्रकाः ऊचुस्तैकालियस्तोदिष्टा मुक्तस्तवात्मनः १७ देहिरानंदिवाती नो कृष्णविर्मक्ति
हेतवे नंदः प्रीतमनाराजनगाः सुवर्णतदादिशत १८ यशोदापि महाभाग नष्टलक्ष्मणसती पौषव्या

कल
५१

कमारोप्यमुमोर्वाशु कलामुद्रः १९ तारावितरजं देह्युत शोभमकर्षिताः ऊचुर्ब्रजौ कसो गावः का
लिंवा उपकूलतः २० तराशुविवनोद्गतोदावभिः सर्वतो ब्रजो सुवर्णनिशाय आहत्य प्रदग्धुमुपवक्त
मे २१ तत्तुल्ययमं धातादह्यमाना ब्रजौ कसः कृष्णययुस्ते शरणाग्रायामानुषमीश्वरं २२ कृष्णकृष्ण
हाभागदेरामाभितविक्रमः एषधीरतमो वक्रिस्तावकानयसतैर्दिनः २३ सुदुस्तग्नः त्वान्पाहिका
लाभैः सुहृदः प्रभो न शक्नुमस्तच्चरणसंयुक्तमकुतोभयं २४ इत्यस्य जनवैक्लवा निराश्रयजगदीश
रः तमभिमपि वज्रीब्रमनेतौ नेतशक्तिष्टक २५ इति श्रीभागवते महापुराणे दशमस्कंधे काली
यदमनोनाम सप्तदशोऽध्यायः श्रीशुक उवाच अथ कृष्णः परिहृतोदातिभिर्मुदितोत्तमभिः अ
नुगीयमानो न विशद्वजं गोकुलमंदितं ब्रजे विक्रीडतोरवैगोपालं हृदयमायया प्रीत्योनामर्तुरभवत्प्रा

दस
५२

तिपेयानुशरीरिणां १ सवदेदावनयुगौर्वसेतइवलहितःयत्रास्तेमगवानसाज्ञादामेणसहकेश
वः ३ युवनिर्जरनिकृदिनिहृत्स्वनमिल्लिके।शश्वतच्छीकरजौषडुममंडलमंडितं ४ सरित्तरःउ
स्त्रवणाभिवायुनाकङ्करकंजोत्पलरंगुहारिणा।नविद्यतेयत्रवनौकसादचोनिदाद्यवज्ञाकैभवो
ऽतिशङ्खले ५ अगाधतोयद्रुदिनीतरोर्मिभिर्द्रवत्सुरीष्याःपुलिनैःसमंततःनमत्रवेदेषुकरावि
षोत्वणाभुवोरमेशाङ्गुलितंचगुङ्गते ६ वनंकुसुमितंश्रीमन्नदवित्रसृगद्विजं।गायन्मयूरभ्रमरकुज
कोकिलसामं ७ कीटिष्यमाणस्तत्कृष्णमगवान्वलसंयुतः।वेणुविरणायनगोपैर्गोधनैःसंवृतोऽ
विशत ८ पुवालवहंसवकस्वगातुक्ततूषणाः।समकृष्णादयोगोपाननृत्तयुयुधुजैः ९ कृष्णस्य
नृत्यतःकेचित्त्रयःकेचिदवादयन्।वेणुपाणितलैःशृंगैःप्रशशंसुरथापर १० गोपजातिपतिछत्रा

कल
५१

देवागोपालरूपिणाः।इदिरुक्मसमौचनराइवनतंरुप ११ आमौर्लवृनैःक्षैपैःआम्फोटनविकर्ष
गोः।चिकीडतर्नियुद्धेनकाकपक्षधरौकवित १२ क्वचिन्नृत्युचान्येषुगायकौवारकोस्वय।शशंसतु
मैहभानसाधुसाध्वितिवदिनौ १३ क्वचिद्विद्वैःक्वचित्कुम्भैःक्वचामलकमुष्टिभिः।असृग्मनत्रवेधाद्यैःक्व
चिन्मृगखुगेइया १४ क्वचिद्वददूरस्त्रावैर्विविधैरुपहासकैः।कदाचित्स्पदोलिकयाकहिंवित्रपवष्टया।
५ एवंतौलोकमिद्वभिःकीडाभिश्चैरतर्वनो।नद्यदिदोशिंकुंजेषुकाननेषुप्रस्मृच १६ यश्चैरयतो
मोपैस्तद्वनेगमकृष्णयोः।गोयरुपांशुलेवोः।गादसुरस्तलिह।वेया १७ तंविद्वानपिदशोदीमगवान्
सर्वदर्शनः।अत्रमोदततत्सख्यवधंतस्यविविंतयन् १८ तत्रोपाह्वयगोपालान्कृष्णः।प्रहविहारवित
रिहोपाविहविष्णोर्द्वंद्व।भूययथायथ १९ तत्रचकुःपरिहृदो।गोपागमजनाईनो।कृष्णसंधितःके

विदासनामस्यनापरे १० अवेरुविविधाः क्रीडावाहकलक्षणः यत्रोहंतिजेतोरोवहंति
 नपराजिताः ११ वहंतोवाहमानाश्चास्यतश्चगोधनोभाडारकेनामचदंजसुः कृष्णपुत्रोगमाः १२
 रामसेवहिनायहिंश्रीरामवृषभादयः क्रीडायात्रयिनस्तास्तादृक्ः कृष्णादयोन्य १३ उवाहकस्योभग
 वान्श्रीरामानंयराजितः वृषभंभद्रसेनसुपलेवोरोहिणीसुतं १४ अविषह्यमन्यमानः कृष्णदानव
 पुंगवः १५ वहन्नुततरं प्रागादवगोदहातः पर १५ तमुहहन्धराणिधरेद्रगौरवंमहासुरोविगतत्तयोनि
 जवपुः १६ ममस्मि तः पुरदपरिच्छदोवभौतदिद्यमानुदपतिवाडिवांबुदः १६ निरीक्ष्यतद्वपुर्लमवरं
 रतषदीप्तदृक्भृकुटितदोयदेषुकं १७ ललळिविकटकेकिराटकुंडलविषाडुतंहलधरेइषदत्रसत १८
 अथागतस्थितिभयोरीडवलविहयसार्थमिवहरेतमात्मनः १९ रुपाहनछिरसिदृढेनमुष्टिनासुराधिप

गिरिमिववज्रंरहस १९ मञ्जुहृतः सयद्विशीर्णमस्तकोमुखाद्वमरुधिरमपस्थितोसुरभ्रमहा
 रवेस्यसुरपतस्तमोरयन्गिरिर्यधामवतश्चायुधहतः २० दृष्ट्वापलवंनिहतंवलनवलशालि
 नागोपाः सुविस्मिताश्चसनसाधुसाधुसाध्वितिवादिनः २१ आशिवोभियागतस्तपशशसुस्तदहं
 गोप्रेत्यागतमिवालिंगप्रेमविकलवेतसः २२ पापेपलंवेनिहतेदेवाभ्यमनिहताः २३ अभ्यवर्षनवल
 माल्यैः शशसुः साधुसाध्विति २४ इतिश्रीभागवतमहापुराणोदशमस्कंधेपलंवधोनामाष्टादशो
 ध्यायः श्रीसुकुडवान् क्रीडामञ्जुषुगोपेषुतद्गवोद्वरवारिणाः २५ त्वैरंवरत्योविविधसुहृत्तलोभे
 नगद्वरं २६ अज्ञागवोमहिष्यनिर्विशंत्यावनाहनं २७ कोटकोटविधिविशुः कंदेत्योदावतीर्षिताः २८
 पश्यतः पश्यन्गोपाः कृष्णरोमादयस्तदाजातानुतामानविदुर्विचित्रं तोगवोगतिं २९ तद्विज्ञातवुरद

द.श.
५४

कृष्ण
५४

द्वित्रैर्गोष्यदै रंकि तै र्गवां। मागमि वृगमनमवेन छाजी व्या विचेतसः ४ मुंजारद्यो प्रष्टमार्गं केदमा
नेस्वगोधनो। संप्राप्य तृषिताः श्रोतास्तस्ते सन्यव तै यन् ५ ता आहूता भगवता मेच गभीरया गिरा।
स्तनाश्रानिनदे श्रुत्वा पति नेदुःप्रहर्षिताः ६ ततः समंताद्गन्धुमेकत्रयं दृष्ट्वाः प्रहृष्ट्य रुदन्तौ क
मो। समीरितः सारथि नोत्सृज्य लोत्सुकैर्विलेलितानः स्थिरं गमान्महान् ७ तमापतेते परितो दवाग्नि
गोपाश्च गावः प्रसमीक्ष्यतीताः ८ कुबु श्रुत्वा सवले प्रपन्ना यथा हरि मृत्युमगार्दितो जनः ९ कृष्णक
ष्टमहावीर्यहेरगमपित विक्रमादावाग्निनदस्य मानान् प्रपन्ना ह्यत्र महेशः १० नूनतवद्वंधवाः कृ
ष्टमनवा हंत्युः वसादितो वये हि सवधमेतत् त्वन्नाद्यास्तत्परायणाः १० अशुक्र उवाच वने निशम्य
कृष्णावधूना भगवान्हरिः। निमीलयत मामैष्टला चनानीत्यभाषत ११ तथैति मीलितान् केषु भग

वानग्निमुत्वाणापीत्वा मुखेन तान् कृष्णात् योगाधीशो व्यमोचयत् १२ ततश्च तेः कृष्णा पुत्री ल्यपुनर्भी
रुरमापिताः। निशम्य विस्मिता आसन् आत्मने गाश्च माचिताः १३ कृष्णस्य योगवीर्यततयोगमायानुमति
तादावाग्नेरात्मनः कृष्णवीर्ये ते मेतिरेऽमर १४ गाः सन्निवर्त्य सायां कृष्णदहमो जनाईनः। वेत्तुं विरगायन्मो
ष्टमगात्रो यैरभिष्टुतः १५ गोपा नोपरमानंद आसीदो विददृशे नो। कृष्णायुगाशतशिवया सोपेन विना स
वत् १६ इति श्रीभागवते महापुराणे दशमस्कन्धे दवाग्निपा नानामैकोनविंशति मोध्यायः श्रीशुक्र उ
तपोस्तदुत्तं कर्म दावाग्नेमो कृष्णात्मनः। गोपाः स्त्रीभ्यः समाचरन्त्युः प्रलवधधमेव च १ गोपहृष्टाश्च गोपश्च
तदुपाकर्त्तुं विस्मिताः। मे निरे देव प्रवरौ कृष्णरा मो ज न गतौ २ ततः प्रावतै त प्रावृहसर्वे सत्यसमुद्र
वा। विद्योतमानपरिविस्फूर्जितनभस्तला ३ सोदनीलांबुदैर्योमसविद्युत्तनयितुभिः। अस्पृष्टा

द. ४
५५

तिराह्वत्रं ब्रह्मेवमग्रावमौ ४ अष्टौ मासा विपीतं गृह्ण्यद्योदमयं वसु। स्वगोभिर्मोक्तुमारेपेपज
न्यः कालाग्राते ५ तदित्येतोमहा मेधाश्चदश्चसनवेपिताः। प्राणान्जीवनं त्वस्य मुमुक्षुः करुणा
वदं तपः कृशादेवमीडा आसीदृषीयसीमदा। यद्येव काम्यतपस्तनुः संप्राप्यतत्फलं ७ निशामु
विषुस्वद्योतास्तममाभोतिनग्रहाः। यथापापेन पाषंडानहिवेदाः कलौ युगे ८ अत्रापजं न्यनिन
दं मेडकाव्यसृजन् गिरः। तस्मिंशयानाः प्राग्यद्वतज्जालानियमात्पये ९ आसन्नपथवाहिन्यस्तु
इनद्योः नुमुष्यतीः। उलोयथाः स्वतंत्रस्पदेदृडविगमयेदः १० हरिताहीभिः शस्त्रैरिदं गोपैश्चलोहि
ता। उल्लिख्य कृतक्यावृणां श्रीरिवभूरभूत ११ केज्जालिस्तस्य संपदिकषकाणां मुदंददुः। धनिन
मुपतापवैदैवाधीनमज्ञानतो १२ जलस्थलौकसः सर्वे नववारिनिषेवया। अविधुदुचिररूपेयथा

कृष्ण
५५

हरिनिषेवया १३ सरिद्रिः संगतः सिंधुः उरुभेचस नोभिमान। अपक्योगिनश्चित्कामाकंगुण
मुग्धया १४ गिरयोवर्षेधामिह न्यमानानविद्युः। अभिभूयमानावसनैर्यथाः। चोक्तजचेतसः १५
मोर्गावभूवः सदिस्थाः तणोः कृत्राह्या संस्कृताः। नामस्यमानाः श्रुतयोदितैः कालहतादव १६ लोकवेषुष
मेधेषु विह्वलश्चलसोहराः। स्त्रैर्युनचकुः कामिन्यः पुरुषेषु गुणिष्विव १७ धनुर्विद्यतिमाहेदं निरुगा
चरुगान्यभाता। व्यक्तैरुगाव्यक्तैः गुणवान्पुरुषोयथा १८ नरराजोदुपः कृत्रस्वज्योत्स्नाराजितैर्धनै
। अहं मत्यामसितया स्वभासापुरुषोयथा १९ मेधागमोत्सवाहृष्टाः प्रत्यनेदं वस्त्रिस्वदिनः। गृहेषु त
मानिर्विगायथा च्युतजनागमे २० पीत्वापः पादपाः पदिरासत्रानात्ममूत्रेयः। प्राकृतामास्तपसा
आतायथा कामानुसेवया २१ सरः स्वशतरोधस्तुन्यसुरांगः। पिसारसाः। गृहेषु शतकृत्येषु याम्याइवदु

दृष्टः
५६

दाश्याः ११ जलौघैर्निर्मितं तेतवोवर्षतीश्वरे। पाषंडिनामसद्वादैर्वेदमार्गीः कलौ यथा १३ द्युमु
चनवायुभिर्वृत्राभूतैः श्यामृतं घनाः। यथा शिषो विष्वतयः काले काले द्विजैरिताः १४ एवमेतद्
विष्टं यक्त्वा खर्जूरं जंबुमत्तं। गो गोपालैर्हृत्तोरं तस्य वलः प्राविशद्द्वारिः १५ धेनवो मे दगामिन्त्य ऊधो भारो
णभूयसा। यमुर्मे गवताः हृता दुतं प्रीत्या स्तुतस्तनीः १६ वनौकसः प्रमुदिता वनराजो मे धुस्युतः। जलधो
रगिरेर्नीदाना मन्ना ददशो गृहाः १७ क्वचिद्वनस्पतिः कोडे गुरायां चाभिवर्षति। निर्विशन् जगवानरे मे
केरुमूलफलाशनः १८ दधोदनमुपानीतं शिलायां सलिलोतिके। संभोजनीयैर्बुधजे गोपैः संकषे
णाद्वितः १९ शाहुलोपरि संविश्व च वै तोमीलिते कृणान्। तृप्ता नृहृषा नृवत्सरा नृगाश्चो धो न
रश्माः २० प्राहृष्टाश्च यंच तोवीह्य सर्वभूतमुदावहे। भगवान् पूजयोच के आत्मशत्रुपहं हितो २१

दृष्टः
५६

एवे निवसतोऽस्मिन् रामं केशवोर्जुने। शरत्पुमभवद्वाप्रास्वच्छां वृषरुषानिला ३२ शरदानीरजो
त्यज्यानीराणि प्रकृतियमुः। अष्टानामिव चेतोऽसि पुनर्योगनिषेवया ३३ यो मोहं भूतशावल्मभुवः
कमपां मले। शरज्जहार अमिणा कृष्णे प्रक्तिर्यथा मुने ३४ सर्वस्वं जलदाहित्वा विरेजुः सुप्रवचसः।
यथा त्यक्तैः सणाः शोतो पुनर्यो मुक्त कित्विषाः ३५ गिरयो मुमुचुस्तो यैः क्वचिन्नमुमुचुः शिवो यथा जा
नामृतं काले जानिनो ददते न वा ३६ नैवा विदन्तो यमाणा जलगा धज लेवराः। यथा मुरवृहं लेप्य न
रामूटाः कुदं विनः ३७ गाधवारिधरा स्तापमविदन् शरद कर्जुः। यथा दरिद्रः कृपाणः कुदं व्यविजिते दिग्
३८ शनैः शनैर्जङ्घिः पंकस्थलात्पादमच वीरुधः। यथा हंसमनोधीराः शरीरादिष्वनात्मसु ३९ निश्चले वारु
क्ष्मं स्त्रीसमुद्रः शरदागमः। आत्मन्युपरते सस्य कुमुनिव्युपरतागमः ४० केशोऽस्य स्वयोः गृह्णन् कषेका

दृष्टमेतुभिः। यथा प्राणैः स्ववत्तज्ज्ञानं तन्निरोधेन योगिनः ४१ शरदं कौशुजी स्नापनं धृतानां मुद्रापोहर
ता देहाभिमानं न बोधो मुकुंदो ज्ञानं योषितो ४२ स्वमशौचं तन्निर्मधं शरदि मलयारकं। सत्त्वयुक्तं यथा वि
ते शुद्धं व्रथाद्यैर्दशैर्न ४३ अविदुर्मदलो व्योमिरराजो दुर्गाणैः शशी। यथा यदुपतिः कृष्णो हस्मि च का
वृत्तो भुवि ४४ आश्लिष्य मम शीतोष्णं प्रपन्नं वनमारुतो जनास्तापे जहर्गोप्या न कृष्ण हतं वेतसः ४५
गावो मृगाः स्वगाना यैः पुष्पिण्यः शरदा भवन्। उदृष्ट्य चारिजानि मृदोत्थाने कुमुदिना। गदा तु निर्भया
लोका यथा दसू विना नृप ४६ सुरगामेष्वाग्रयणैरेदियैश्च महोत्सवैः। वभो भूः पृथ्वी स्याद्या कलाभ्यो
नितो गेहरेः ४७ वणिमुनिनृपुष्तात्ता निर्गम्या यो नृपप्रदिरैव वर्षरुहा यथा सिद्धाः स्वपिण्डान् काला
गते ४८ इति श्री भादशमस्कंधे शरद्वर्णनो नाम विंशतिमोऽध्यायः श्रीशुक उवाच शब्दशरत्स्वस्व

लेपया करमुगंधिना। न्यविशद्वापुनावातं स गोगोपालकोचुतः १ कुमुधितवनराजि शुभ्रिभृंगदिन
कुलबुध्नरः प्ररिन्महीध्र। मधुयातरवगाह्यवारयद्गंगाः सह पशुपालवलं शुक्लजतवेणु २ तदुज्जि
यश्चाकृतवेणुगीतं स्योदयो। काश्चित्परां ह्येकं सस्य स्वसराभ्योऽत्रैव गीयन् ३ तदुगीहितप्रारब्धः स्मर
तः कृष्णवेष्टितो नाशकत्स्नरवेगेन चित्तिमनसो नृप ४ वहीपादेन दवरवपुः कर्णयोः कर्णिकारवि
भ्रूदामः कनककपिशवैजयंतो च माला। रंध्रावेणोरधरमुधयाधूरयनगोपदे देहं दारणं स्वपदम
गाप्राविशत गीतकार्तिः ५ इति वेणुरवशतं सवर्धूतमनोहरं। कृत्वा व्रजस्त्रियः स ब्रवीतीयेत्येभिरे
भिरे ६ गोप्य उवः अद्यावता फलमिदं न परं विदामः सख्यः यश्च ननु विवेशयतां र्वयस्यैः। वक्रैश्च ते श
सुतयोरनुवेणु नृष्टयैव निपातमनुरक्तकटाक्षमोक्षे ७ व्रतप्रबालवर्हस्तव कोत्पला ज्जमालानुष्टके

द-३
५८

परिधानविचित्रवेद्यौ। मध्ये विरेज तरले पशुपालगोष्ठ्यो रंगे यथानव रौक्ते च गायमानौ ८ गोष्ठ्यः
किमाचरदयं कुशलं स्मवेत्तु मोदगधरमुखाप्रपि गोपिका नो। भुंक्ते स्वयं यदवशिष्टं सद्गदिनो हृष्य
त्वोऽश्रुमुमुक्षुस्तारवो यथा योः ९ हंदावनं सखि भुवो वितनेति कांतिं यदेव कांतिपदां बुजलञ्जल
स्त्रि। गोविंदवैष्णवमुत्तममूरनृत्यं प्रेक्षादिमाचरन्तान्ममस्तसत्त्वं १० धन्याः स्मरन्ममनयोपि
हरिणपण्तायानंदनंदनमुपात्तविचित्रवेद्यौ। आकाण्वेवापुरफिते सहस्रसंसारः प्रजादधु विरवितां प्र
गायावलोकाः ११ कृष्णनिरीक्ष्य वनितोत्सवरूपशालं कृत्वा वनं कृत्वा गतवैष्णवविचित्रगते। देवो विमा
नगते यः स्मरन्नुन्नमाराधयत्यस्तनकवरा मुमुक्षुर्विनीयः १२ गावश्च कृष्णमुखनिर्गतवैष्णुगीतपी
यूषमुत्तमिक्तकण्ठपुटैः पिवत्यः। शावाः स्नानस्तनपयः कवलाः स्मृतस्थुर्गोविंदमात्मनि दृशा सुकलाः स्मृ

कल
५८

शेत्यः १३ प्रायो वतां वविदगा मुनयो वने स्मिन् कृष्णे सितं तदुदितं कलवैष्णुगीतं। आरुह्य येदमुज्ज्व
रु विरप्रवालान् शृण्वन्त्यमोलितदृशो विगतान्मुखावः १४ नद्यस्तदा तदुपकार्यमुकुंदगीतमावर्तते लहि
तमनो भवभ्रमवेगाः। आलिङ्गनसुखितमभिभुज्ये सुगरे गृह्णन्ति पादयुगलं कमलापहाराः १५ दृष्ट्वा
तेपे व्रजपञ्चनसहाभगोपैः संचारयेत्तमनुवैष्णुसुदरयेते। वेमप्रहृदुदितः कुमुमावलीभिः सरस्वत्य
धात्स्ववपुषो वदन्ति तपत्रं १६ पूजाः पुलिच्छउरुगायपदां नरागश्चिकु कुमेन दीयतास्तनमेडितेन।
तद्दृशनस्मरुजस्तारुषितेन लिप्यन्त आननकुक्षेषु जडस्तदाधि १७ हेतायमदिरवलाहरिदासवयो
यद्रोमकृष्णचरणा स्वर्गोपमोदः। मानतनोति सद्गो गंगा यो यो त्यानी यस्तुपवसकंदरकंदमूलः
१८ गागपकैरनुवने नयतोरुदारवैष्णुस्वनेः कलपदेस्तनुभृत्सुखव्यः अस्पदने गतिमता पुलकला

दृष्ट
५७

रूपाणि निर्योग्याः शकृतलक्षणयोर्विविधं १८ एवंविधाभगवतोयाहंदावनवारिगाः। वार्यत्ये प्रियो
गोप्यः क्रीडास्तस्यतोपयः १॥ इति श्रीभगवतमहापुराणे दशमस्कन्धे एकविंशतिमोऽध्यायः
श्रीशुक उवाच हेमते प्रथमं मासि नंदगोपकुमारिकाः। वैरुहविष्यभुजानाः कात्यायन्यर्चनव्रत १ आ
स्त्योभसिका लिङ्गाजलाते रोदि तेरुणाः। कृत्वा प्रति कृतिं देवीमानवुं नृपसैकतो २ गंधैर्माल्यैः सुरभिभि
वैलिभिर्भूषणैः उवाच वैश्वोपहारैः पवालफलतंदुलैः ३ कात्यायनि महाभाये महायोगिन्यधीश्च
रि। नंदगोपसुतं देवि पतिं मे कुरु ते नमः। इति मंत्रं व्रजपंत्यस्ताः प्रजोचकुः कुमारिकाः ४ एवं मासं व्रतं च
रुः कुमार्यैः कृत्वा चेतुः। भद्रकालीं समानवुं भूयान्नंदसुतः पतिः ५ उषस्पृच्छा युगौ चैः स्त्रैरन्योन्यावदुवा
हवः। कृत्वा सुवैर्जगुयोत्पः कालिं द्यात्वा तु मन्त्रं ६ नद्याकरा विहाग्यतोरे निक्षिप्य सर्ववतः। वासोत्तिक

कृष्ण
५७

स्नेगायत्ये विजदुःसलिले मुदा ७ भगवोस्तदभिषेत्पुष्पयोगे सुरेश्वरः। वयस्यैराहतस्तत्रगतस्त
त्कर्मसिद्धये ८ तासां वासोस्थपरायनी। पमारुत्य सत्वरः। हसद्भिः प्रहसन् बालैः परिहासमुवाच ह
अत्रागत्यावलाः कामस्वस्ववासः प्रगृह्यतां। सत्यं व्रजानिनो नर्ययतम्यं व्रतं कर्षिताः १० नमपोदि
तश्चैवाश्रुतेतदिमे विदुः। एकैकशः प्रतीच्छन्सहेवोत्सुमध्यमाः ११ तस्मिन्तत्कृत्वा लिङ्गे दृष्ट्वा गोप्यः
प्रेमपरिभुताः। वीरिताः प्रेम्णवात्योत्ये जातहासाननिर्ययुः १२ एवं व्रतं विगावि देन मेणाक्षिप्तं वेतस
१३ आकंठमग्नाः शीतोदेवेयमानास्तमन्ववन् १३ मानयेभ्योः कृत्वात्वा तु नंदगोपसुतं प्रियं। जानुमोग
व्रजस्त्राद्यो देहि वासो निवेपिताः १४ स्थाप्य मंदरतैदास्यः करवापतवोदितं। देहि वासो सिधमे ज्ञानो चेद्वा
जेन्नुवाच मे १५ श्रीभगवानुवाच भवत्यादि मेहास्यो मयोक्तं वा करिष्यथ। अत्रागत्य स्ववासो सिधतो

द-सू
६०

कुल
६०

छंढश्चस्मिताः १६ ततो जलाशयात्सर्वोदरिकाः शीतवेष्टिताः पाणिभ्यां योनिमाकाशयोनेरुः
 शीतकेशिताः १७ भगवानाहोवाच शुद्धभावप्रसादितः स्तुतये निधाय वासोपि शीतः प्रोवाच सस्मि
 ते १८ यूयं विवस्त्रा यदपोधु तत्र ताव्यगाहते तत्र देवहेलने वधोजलिमुद्धोपनु तयेह मः कृतानमो
 धो वसनप्रगृह्यता १९ इत्यच्युतेनाभिहितं ब्रजवाला मत्वा विवस्त्रा ज्वने ब्रतयुति। तत्सैनिकामास
 दशोषकमेणासाकात्कतं नेमुखं दधमुत्पतः २० तास्तथावन तादृष्ट्वा भगवान् देवकीमुतः वासोमिता
 भ्यः प्राप्य ब्रतकराणां सौनतोषितः २१ दृष्ट्वा लब्ध्वा स्वपयाचरापिताः प्रसोभिताः कीदृशवृत्तकारिताः २२
 स्त्रिणि वैवापह ताव्यथाप्य मुतानामसूयनप्रियसंगनिर्हताः २३ परिधाय स्ववासोमिप्रसूमेगमस
 ज्जिताः २४ गृहीतविज्ञानो वेनुस्तस्मिन्लज्जापिते हाणाः २५ तासां विज्ञाय भगवानस्वपादस्य शिकामया

॥ ब्रतज्ञानो संकल्पमाह दामोदरो वलाः २६ संकल्पो विदितः साध्वो भवतां नो मदर्वन। मयानुमो
 दितः सोमो सत्यो भवितुमर्हति २७ नमस्यावे शितधियो कामः कामाय कल्पते। मज्जिता कथिता धा
 नाशयो वा जायनेष्यते २८ गाता वला ब्रजो मिदामये मारस्य रुपाः २९ यदुद्दिश्य ब्रतमिदं चैरुगा यो च न सता
 : ३० शीघ्रकुडवाच इत्यादिष्ट भगवतालक्षकामाः कुमारिकाः ३१ ध्यायेत्सत्परां मोक्षकृत्तां त्रिविधं विशुद्धं
 जे ३२ अथ गायैः परिहृतो भगवान् देवकीमुतः ३३ दृष्ट्वा वनादतो दूरं चारयन् गङ्गाः सहायजः ३४ निराद्या कृतपे
 ति मेच्छायाभिः स्वाभिगत्तनः ३५ अतः प्रजायिता वीर्यदुमाना ह ब्रजलोकसः ३६ हेमो कुरुमहे अशो श्रीरामन
 सुवलाज्जुन। विशालवर्षे तं जस्मिन् देवप्रस्थवरुधपः ३७ यदप्येतान् महाभागा यन् पार्येकातज्जितानां वा
 तवर्षातपदिमान् महेतो वारयन्तिनः ३८ अहो एषां वरजन्त सर्वजापुपजीवने। मुजनस्येव येषां वै विमुखा

द.पू.
६१

कृष्ण
६१

योतिनाथिनः ३३ पत्रपुष्पफलवाणामूलवल्कलद्वारुभिः। गोधनिर्याममस्माद्धितो कर्मैः कामाद्धित
वते ३४ एतावज्जन्मसाफल्यदेहिनामिह देहिषु। प्राणैरथेधिषावाचाश्रेयएवाचरेत्सदा ३५ इतिप्रवा
लस्तवकफलपुष्परत्नोत्करैः। तैरुणानप्रशास्वानोमधेनयमुनोगतः ३६ तत्रगाः पाययित्वापः सुमृ
ष्टाः शीतलाः शिवाः। ततो नृपस्वयंगोपाः कामेत्सादुयपुर्जले ३७ तस्याउपवने कामेचारयतः पशून्प
कृष्णरात्रावुपागम्यस्तुवाज्ञोददमञ्जवन ३८ इतिश्रीभागवतेमहापुराणेदशमस्कन्धेद्वाविंशोऽध्यायः
गोपाकृतः समग्रमहावीर्यकृष्णदृष्टनिवहेगा। एषावैवाधतेस्तुनस्तछातिर्कर्ममहेयः १ श्रीभुक्त
वाव इतिविज्ञापितोगोपैर्भगवात्तवकासुतः। नक्तायाविप्रभासीयाः प्रसीदन्निदमञ्जवीत् २ प्रया
तदेवयजननेत्राक्षणाञ्जल्यवादिनः। सत्रमागिरसत्रामह्यासतेस्वर्गकाम्यया ३ तत्रगत्वादनगोपा

याचताः स्मदिसज्जिताः। कीर्तयंतो जगत्तत्रार्पेस्पममचाऽभिधो ४ इत्यादिष्टाभगवतागत्वा। याव
ततेतथा। कृतोजलिपुराविप्रानुदंडवत्पतिताभुवि ५ हेभूमिदेवाः शृणुतकृष्णस्यादेशकारिणः। प्राप्ता
ब्रजानीतभद्रबोगोपात्रोरामचोदितान् ६ गाश्चारयतावेविदूरश्चोदनरामास्तुतोबालयतोबुभुक्षि
तौ। तयोर्हिजाओदनमर्थिनोयेदिश्रद्धावबोयकृतधर्मवित्तमाः ७ हीक्षायाः पशून्संख्यायाः मौत्राप्रपा
श्वसत्तमाः। अन्यत्रदीक्षितस्यापिनाः। त्रमश्नन्निदुष्यति ८ इतिभगवद्याज्ञाश्रुण्वेतोऽपिनसुश्रुव
ः। कृद्राशाभूरिकमीणोवालशाह्वेमानिनः ९ देशः कालः पृथक्कृत्यमंतवतत्रविजोमयः। देवता
यजनानश्नकृतधर्मश्चयमयः १० तजह्यपरमसाक्षात्तमग्वेतमधोक्षते। मनुष्यदृष्ट्यादुःप्रज्ञामह्य
त्मानोनमनिरे ११ नतेयदोमितिजोचुर्ननेतिवपरेतप। गोपानिराशाः प्रत्येत्यतथोबुः कृष्णरामयो

द.स.
६९

१३ तदुपाकार्पभगवान् प्रहस्यजगदीश्वरः श्याजहारमुनौपावदर्शयन्लौकिकौगतिं १३ मांजा
पयतपत्नीभ्यः समकषणमागतोऽस्येति काममन्त्रवः स्निग्धमप्युषिताधिया १४ गत्वाथपत्नीश
लापादृष्टाः स्त्रीनाः स्वलेहेताः नत्वाहितसतीर्गोपाः प्रश्रिताऽदमवुवने १५ नमोबोविप्रपत्नीशानिबो
धतवचोमिनः १६ तोविद्वरेचरताहलेनेहेषितावये १६ गच्छारयन्मगोपालेः सगमोदूरमागतः कुशुहि
तस्यतस्यात्रंसा नुगस्यपरीयतो १७ श्रुत्वाऽच्युतमुपायातनिन्यतदृशनात्सुकाः १८ तत्कथाहिसमनसो
वधुवदोतसंभ्रमाः १८ रतुर्विधं वदुगणमनुमादायभाजनैः अग्रिमस्वधियमवीः समुद्रमिव निम्नगाः
१९ निषिध्यमानाः पतिभिर्भ्रातृभिर्वैभुभिः सुतैः भगवत्पुत्रमश्लोकैरीधश्चुतवृताशयाः २० यमुनोपव
नेः शोकनवपल्लवमंडितैः विचरन्ते हतगोपैः सायनददृशुः स्त्रियः २१ श्यामं हि रापपरिविंबनमालव

कृष्ण
६९

हृद्यात्प्रवालनटवेषमनुवृतांशोऽविन्यस्तदस्मभितरेणाधुनानमलेकौत्पलालककपोलमु
खाञ्जहासे २२ प्रायः शुतविद्यतमोदयकौहूरैर्यस्मिन्निमग्रमनसस्तमथाऽहिरभैः २३ अतः प्रवे
श्यमुविरेपरिरम्यतापे प्राज्ञेयथाऽभिमतयोवित्तुवेरेद २३ तामथात्कसमवीशाः प्रासात्प्राप्तदि
दृष्टया विज्ञापाखिलदृक्कदष्टाद्वाहप्रहसिताननः २४ स्वागतं वोमहाभागात्प्राप्तोकरवामकिं
यत्रोदितृलयाप्राप्ताउपपन्नमिदेहिवः २५ नत्वाऽद्यमयिकुर्वतिकुशलाः स्वाद्यैर्दृशनाः अहेतुक
व्यवहितोभक्तिमात्रप्रियेयथा २६ प्राणावुद्धिमनः स्वात्मरागपत्यधनादयः यत्संपदकीतप्रियाया
मनुततः कोत्तः परः प्रियः २७ तद्यातसाध्योयतनेयतयोवोद्धितातयः स्वमंत्रेपारिष्वत्पिप्रापि
गृहमेधिनः २८ पत्यञ्जुः मैवेविभोर्हतिमवान्गदित्वेवृशेसत्पंकुरुषनिगमेतवपादमूलं

दृष्ट-
६३

प्रज्ञावयंतुलसिदाप्रपदावसृष्टंकेरौर्निबोद्धमतिर्लघ्यसमस्तवंधुर् ३८ गृह्णन्तिनोनपतयःपि
तरीमुतावानधातुवधुसुदःकुतएवचान्योतस्माद्वत्सपदयोःयतितात्मनोनान्यामवेह
तिरिदमतद्विधेहि ३० श्रीभगवानुवाच पातयोनान्यस्यैरनपितुआतुमुतादयःलोकाश्चयम्
योपेतादेवाश्चयुनुभवते ३१ नवीतयेनुरागायहोगसंगोनृणाभिह।तन्मनप्रयियुजानाअविगन्ताम
वाष्मथ ३२ श्रीशुकउवाच इत्युक्तायज्ञपन्पसायज्ञवाटपुनर्गताः।तेवानसूयन्ःस्वभिःस्त्री
भिःसतत्रमपारयन ३३ तत्रैकाविष्टतामत्रीभगवतेपथाकृतं।इहोपगुह्यविजहोदेहकमीनुबंधन
३४ भगवानपिगोविंदस्तेनैवान्नैरनगोपकान।चतुर्विधेनाशयित्वास्वयंचवमुनेपुत्रः ३५ एवली।
लानरवपुर्नृलोकमनुशीलयन्।रेभेगोपगोपीनारमयन्रूपवान्कृतैः ३६ अथानुस्मृत्यविधा

कृष्ण
६३

स्तेअवतप्यन्कृतागमः।यद्विश्वेश्वरयोर्याज्ञामहन्मृविडेवयोः ३७ दृष्ट्वास्त्रीणांभगवतिहृत्प्रेक्षि
कृत्तुधिक्षिपादात्पविमुखायेत्वचोहृत्प्रेक्षिप्रलौकिका।आत्मानंचतथाहीनमवतप्राव्यगृहयन् ३
८ धिक्कृत्तुनस्त्रिहृद्विद्याधिक्रवतंधियुद्धता।धिकृत्तुलधिक्षियाहात्पविमुखायेत्वचोहृत्प्रेक्षि ३९ वृ
नभगवतोमायायोमिनप्रपिमोदिनी।यद्वययुरवोन्हाणांस्वधेमुह्यामहेदिजाः ४० अहोपुष्पतनारीणा
मपिहृत्प्रेक्षिगदुगे।दुरंतमावेयोविध्यतमृत्पपाशावगृहभिधान ४१ नासाद्विजातिसंस्कारेननिवासीसु
रावपि।नतपोनात्ममीमासानशोवेनक्रियाःशुभाः ४२ अथापिदुत्तमस्मोकेहृत्प्रेक्षिगेश्वरेश्वरे।भक्तिर्ह
ठानवास्माकंसंस्कारादिमतामपि ४३ ननुस्वधेविमूढानांप्रमत्तानांगृहदया।अहोःस्मर्यामासगो
पवाकैःसतोर्गतिः ४४ अन्यथापूर्णकामस्यकैवल्ययाशिवापतैः।इतिवचैःकिमस्माभिराशस्येतदि

द.पू.
६४

देवनं ४५ हित्वा न्यानमजतेयं श्रीः पादस्य शशियासहावा स्वात्मदोषापवर्गेण तद्याज्ञानमोहि
नी ४६ देशकालपृथक् इत्यमृतं त्रिविजो ययः देवतायजमानश्च कृतधर्मश्च ययः ४७ स एव भग
वान् साक्षाद्विष्णुर्गोमेश्वरेश्वरः जातो यदुचित्यश्रुण्मद्यपि मृदानविग्रहे ४८ अहो वयं धन्यतमो येषां
साक्षाद्विष्णुः प्रकृपायासा मतिर्ज्ञाताश्च स्माकं निश्चलाहरो ४९ नमस्तुभ्यं भगवते कृष्णमाकुंठमधसो
यस्याया मोहितधियो भ्रमाभः कर्मवत्सु ५० सर्वेन आद्यः पुरुषः स्वमाया मोहितात्मना अविज्ञाता
नुभावानोक्तं महत्पतिकर्म ५१ इति स्वाद्यमनुस्मृत्य कृष्णतैत्तिरीयैः ५२ इति तैत्तिरीयैः ५३ इति तैत्तिरीयैः ५४ इति तैत्तिरीयैः ५५ इति तैत्तिरीयैः ५६ इति तैत्तिरीयैः ५७ इति तैत्तिरीयैः ५८ इति तैत्तिरीयैः ५९ इति तैत्तिरीयैः ६० इति तैत्तिरीयैः ६१ इति तैत्तिरीयैः ६२ इति तैत्तिरीयैः ६३ इति तैत्तिरीयैः ६४ इति तैत्तिरीयैः ६५ इति तैत्तिरीयैः ६६ इति तैत्तिरीयैः ६७ इति तैत्तिरीयैः ६८ इति तैत्तिरीयैः ६९ इति तैत्तिरीयैः ७० इति तैत्तिरीयैः ७१ इति तैत्तिरीयैः ७२ इति तैत्तिरीयैः ७३ इति तैत्तिरीयैः ७४ इति तैत्तिरीयैः ७५ इति तैत्तिरीयैः ७६ इति तैत्तिरीयैः ७७ इति तैत्तिरीयैः ७८ इति तैत्तिरीयैः ७९ इति तैत्तिरीयैः ८० इति तैत्तिरीयैः ८१ इति तैत्तिरीयैः ८२ इति तैत्तिरीयैः ८३ इति तैत्तिरीयैः ८४ इति तैत्तिरीयैः ८५ इति तैत्तिरीयैः ८६ इति तैत्तिरीयैः ८७ इति तैत्तिरीयैः ८८ इति तैत्तिरीयैः ८९ इति तैत्तिरीयैः ९० इति तैत्तिरीयैः ९१ इति तैत्तिरीयैः ९२ इति तैत्तिरीयैः ९३ इति तैत्तिरीयैः ९४ इति तैत्तिरीयैः ९५ इति तैत्तिरीयैः ९६ इति तैत्तिरीयैः ९७ इति तैत्तिरीयैः ९८ इति तैत्तिरीयैः ९९ इति तैत्तिरीयैः १०० इति तैत्तिरीयैः

कल
६४

सर्वात्मा सर्वदर्शनः उच्चयावनतो पृथक् तद्वहानन्दपुरोगमान् १ कथ्यतां मे पितः कोयं संधर्मो वउपा
गतः किं फले कस्य चोद्देशः केन वा साध्यते मखः ३ एतत्तद् हि महानु कामा मद्युश्च सुखवे पितः न
हि गोप्य हि माधूना कृत्ये स वीर्यनामिह ४ अस्मत्सु परदृष्टानां ममिषो सस्तविद्विषा उदासीनो रवदस्य
श्रीत्सवत्सु ह दुद्यते ५ ज्ञात्वा ज्ञात्वा च कर्माणि ज्ञेयमनुतिष्ठति विदुषः कर्मसिद्धिः स्यात्तत्ताना
विदुषो भवेत् ६ तत्र तावत् क्रियायोगो भवता किं विचारितः अथ बालो किकस्तु नै पृथक् साधुभापता
७ नद उवाच पुर्जनो भगवान् भिदो मे घाला स्यात्समूहैः तैः प्रिवर्षति पूतानां प्राणान् जीवने पयः ८
तत्तातवयमन्ये च वाधुवा पतिमाश्वरे इत्यैस्तदेतस्माद्वैर्यं जंते कतुभिनीः ९ तच्छेषेणोपजीवेति
त्रिवर्गफलहेतवे वा पुंसो पुरुषकाराणोपजन्त्यः फलमावनः १० यएव विमृजेद्दर्मपारंपर्ययोगेन नरः ११

२-५
६५

मालोभाद्रयाद्वेषातसर्वेनाप्तोतिशोभनं ११ अशुकउवाच वरोनिशम्यनंदस्पतयात्नेसांजौ
कसांइंद्रायमनुजनयनपितरं प्रादुर्केशवः १२ अमंगवानुवाच कर्मणाजायतेजोःकर्मणोवहि
लायते। सुरवदुःखंभयंक्षेमकर्मणावाभिपद्यते १३ अस्तिचेदीश्वरःकश्चित्फलरूप्यकर्मणाक
र्तोरंभजेतसोपिनह्यकृतेःप्रभुर्हिंसः १४ किमिदं गोदधृतानोस्वस्वकर्मोनुवर्तिना। अनीशोनामथा
कृतेस्वभावविहितं नृणां १५ स्वभावतंजोहजनःस्वभावमनुवर्तते। स्वभावस्तुभिरं सर्वसदेवामुरमातु
वे १६ देहानुच्चावचानजेषुः प्राप्योत्सृजतिकर्मणा। शत्रुर्मित्रं उदासीनःकर्मैवगुरुश्वरः १७ तस्मात्स
पूजयतकर्मस्वभावस्तुः स्वकर्मैकतः। अंत्यसायेनवर्ततेतदेवास्पृहिदेवतं १८ आजीव्यैकतरंभावे
स्वत्यमुपजीवति। नतस्माद्विदतेक्षेमंजारेनार्यसतीयथा १९ वर्ततेतत्रस्मरणाविश्वाराज्योरहयाभुवः

कस
६५

वैष्णवस्तुवार्त्तयाजावेत्सुंदस्तुद्विसेवया २० कृषिवारिज्यगोरह्णकुशोदंतुयमुच्यते। वातौचतुर्वि
धातत्रवयं गोहृतयोनिश २१ सत्तंभजसप्रतिष्ठित्युत्पत्त्यंतहेतवः। राजसोत्पद्यतेविश्वमन्योन्वविविधं
जगत २२ रजसाचोदितामेधावर्षत्युन्निसर्वतः। प्रजासौरेवसिद्धांतिमहेदःकिंकारिष्यति २३ ननः
पुरोजनपदानयामानयहावया। वनौकमस्तातनित्यवनशैलनिवासिनः २४ तस्माद्वात्रास्मरणा
मदेस्वारभ्यतोमखः। यइंद्रयागसंभारसौरयेसाध्यतोमखः २५ पयंतोविविधाःपाकाःसृणातोःपा
यसादयः। सस्यावपपशुकृत्यःसर्वेहोहश्चगृह्यतो २६ हयंतोभग्नयःसम्पुज्ज्वात्यगोर्वसवादिभिः। अ
त्रवद्धविधंतेभ्योदेयवोधेनुदक्षिणाः २७ अन्येभ्यश्चाश्वराजलपतितेभ्योययार्हतः। यवमं चगवाद
त्वागिरयेदीयतोवलिः २८ स्वलेकताभुक्तवंतःस्वनुलिप्ताःसुवाससः। प्रदक्षिणांचकुरुतगोविप्रा

द.श.
६६

नलपर्वतात् ३८ एतन्मममंततातकियातायदिगेचते। अयंगो ज्ञास्मन्नाडीगांमहोवदयितोमसः
 ३० श्रीशुकउवाच कालात्मनाभगवताशकदर्विदिद्यासता। प्रोक्तं निशाम्यनेदाद्याः साधुगृहं त
 तेद्वचः ३१ तथाचव्यदधुः सर्वयथाहमधुसूदनः। वाचयित्वास्वस्वयनं ततद्रव्येण गिरिदिज्ञान ३२
 उपहतवलीनमकीनाहतायवसंगवा। गोधनानिपुस्तक्यगिरिवक्त्रुः पदक्षिण ३३ अनोस्यनदुद्युक्ता
 नितेचारुहृत्सलेकृतः। गोप्यश्रुस्मवीर्यागिमायेतः स हि जाशिषः ३४ कृष्णस्त्वन्यतमरूपेणोपविष्ट
 भ्रमोगतशैलोस्मृतिवुचनभूरिवलिमादहहृदयः ३५ तस्मिन्मोव्रजजनैः सहचक्रेत्मनात्मनोः अहोय
 श्रुतशैलोसौरुपीनोनुग्रहवात् ३६ एषोवज्जानतोमस्मिन्कामरूपीवनौकसः। हेतिह्यस्मिन्मस्या
 मः शर्मणोऽत्मानो गवो ३७ इत्यादिगाद्विजमर्ववासुदेवप्रणादिनाः। यथाविधायते गोपाः सहकृष्णा

कृष्ण
६६

अजंगताः ३८ इति श्रीभागवते महापुराणे दशमस्कंधे चतुर्विंशोऽध्यायः श्रीशुकउवाच इदं स्म
 दात्मनः प्रजो विज्ञापयिहो नृपा। गोपेभ्यः कृष्णनाथे प्रोनेदादिभ्यः शुको यसः १ गांसावतैकनामम
 घानोचोक्तकारिणा। इदः प्रावोदयत कुहोवाक् च देशमासुत २ अहो श्रीमदमाहात्म्यगोपानो काननौ
 कसा। कृष्णमस्यैमपाश्रितयेव कुर्देव हेलन ३ यथादृढैः कर्मभयैः कतुभिर्नोमनौ निभैः विद्यासन्नि
 र्दिको हि त्वातितीर्षति न चाणव ४ वाचाले वालिशे सत्त्वमज्जपेडितमानिनो। कृष्णमस्य मुपाश्रितमो
 पा मेव कुरुप्रिय ५ एषोऽश्रियावलिप्रानो कृष्णेन ध्यायितात्मना। ध्रुवतश्चामिदं सत्त्वमप्युच्यत संकये
 ६ अहं वैरागवतेनागमारुह्यानुब्रजे ब्रजं। भरुद्राणो महावीर्ये नंदगोष्ठिद्योसया ७ अविस्वाच ८
 त्विमघवताज्ञप्ता मे धानिषु क्तवधनाः। नंदगोकुलमासारैः पीडयामासुराजसा ८ विद्योतमाना वि

द.स.
६७

द्युदितानंतस्तनयिनुभिः। तत्रैर्मरुद्गौर्मुन्नावहृषुजलशर्कराः १८ स्तृणास्तृलावर्षधारासुंच
स्वध्रुवभीष्माशः। जलैर्धैः। वायमानाभूनीदृश्यतनोत्रते १० अथासागतिवातेनपशवोजातवेप
नोः। गोपागोप्यशुशीताक्षोगोविदेशराण्ययुः ११ शिरःसुतोश्चकायेनप्रच्छद्यासारपीडिताः। वेपमानाभ
गवतः। पादमूलमुपाययुः १२ कृष्णकृष्णप्रहाभागत्वन्नाशंगोकुलंप्रभो। कातुमहंमिदेवान्नः। कुपितात
भक्तवत्सल १३ शिलावर्षेन्यातेनहन्मानेमवेतन। निरीक्ष्यभगवान्मेनेकुपितेदंरुतेहरिः १४ अ
पतैत्तत्त्वणवर्षमप्रिवातेशिलामये। स्वयागेनिहतेस्माभिरिदौनाशायवर्षेति १५ तत्रप्रतिविधिंसम्य
कआत्मयोगेनसाधये। लोकेशमानिनोमोह्यातहरिष्यश्रीमदंतमः १६ नहिसद्रावयुक्तानोसुराणा
मीशविस्मयः। मत्तोसतोमानभंगः। घशमायोपकल्पते १७ तस्मान्मह्यरारोगोष्टमन्नाशेमत्यरिप्रहागे

कृष्ण
६७

पायेस्वात्मयोगेनसोयंमेवताआहितः १८ इत्युक्तैकेनहस्तेनकृत्वागोवर्धनाचले। दधारलीलया
कृष्णः। छाकामिववालकः १९ अथाहभगवान्गोपावर्देवतातवलोकसः। यथापुत्राविविशतगिरि
गतैस्तगोधनाः २० नवांसइहवः। कार्योमइस्ताद्विनिपातने। वातवर्षमयेनालंतज्राणविहितेहिवः
२१ तथानिविविधुर्गर्तैरुष्माश्वासितमानसाः। यथावकाशसधनाः। सज्जताः। सोपजाविनः २२ कृत
तद्व्यथासुखापेक्षोहित्वातैर्व्रजवादिभिः। वीर्यमाणोदधावद्विसप्ताहनाः। वलत्पदात २३ कृष्णयोगा
नुभावंतेनिशाम्येदोतिविस्मितः। निस्तंभोभ्रष्टमंकल्पः। स्थानमेघान्मसत्यवारयत २४ खंयप्रमुदितादि
त्यवातवर्षेचदारुणनिशाम्योपरतंगोपान्गोवर्धनधरोव्रवीत २५ नियततयजतवासेगोपाः। सखीध
नाभेकाः। उपारतवातवर्षेव्युदजायश्चनिस्रगाः २६ ततस्तेनिर्ययुर्गोपाः। स्वस्वमादायगोधनोशक

द.पू.
६८

रोहोपकरांस्त्रीबालस्तुविगः शूनैः ११ भगवानपितृंशैलेस्वस्थानेपूर्ववत्पुः। पश्यतां सर्वभू-
तानेच्छापयामासलीलया १८ तत्रैमवेगात्रिभुतात्रजौकसोयद्यासमीयुः। परिरंभादिभिः। गोप्य-
श्चस्त्रेहप्रजयन्मुखादभ्यङ्गतादियुयुतुःसराशिवः १९ यशोदारोहिणीनेदोराभश्चवलिना-
वरः। कृष्णमालिङ्गयुयुतुराशिवःस्नेहकोतरः २० दिविदेवगणाःसाध्याःसिद्धगंधर्वचारणाः। तु-
ष्टुवृष्टुवृष्टुष्टुष्टुः। पुष्यवर्षाणिपार्थिव ३१ शंखदुन्दुभयोनेदुदिविदेवप्रणोदिताः। जगुर्गंधर्वपतय-
ः। तुष्टुवृष्टुमुखावृष्टु ३२ ततोत्तरकैः। यमुपैःपरिष्थितोराजनसगाष्टसवलोज्जहदरिः। तद्याविधान्य-
स्यकृतानिगोपिकागायेत्पदंयुमुदितादृदिस्पृशः ३३ इतिश्रीभागवतेमहापुराणेदशमस्कन्धे
पंचविंशोऽध्यायः श्रीशुकउवाच एवंविधानिकसीतिगोपाः। कृष्णस्यबीज्यते। अतर्ह्ययंविदः

कृष्ण
६८

प्रोचुःसमभ्येत्यमुविस्मिताः १ बालकस्ययदेतानिकर्माण्यप्यदृतानिबै। कथमईत्यसौजन्यशस्ये-
ष्टात्मजुगुप्सिते २ यःसमहापनीबालःकरेणैकेनलीलया। कथंविभ्रतगिरिवरंपुष्करंगजरादिव-
३ तौकेनामालिताहेणपूतनायमहोजसः। पीतःसुनःसहजातैःकालेनेवयस्तनोः ४ दिव्यतो-
५ धःशयानस्यमास्यस्वचरणवदकाश्रुनोपतद्विपर्यस्तेरुदतःप्रपदाहतं ५ एकहापनआसीनोदि-
६ यमाणाविहायसा। दैतेनयस्तृणावर्जमहत्कंठग्रहातुरं ६ कचिद्वैयंगवसौन्येमात्रावदुत्तरव-
ले। गच्छत्रह्मन्मोर्मध्येवाङ्म्योतावपातयत् ७ वनेसचारयन्वत्सोत्तरासोबालकैर्वृतः। हत-
कामंवकंदोर्भ्योमुखतोरिमपाटयत् ८ बुल्लेपुवत्सरूपेणप्रविशंतंजिघांसया। हत्वाप्यपातयन्
नकपित्वा निवलीलया ९ हत्वागमभदेतेयतद्वृक्षवलावितः। वज्रंतालवनंकेमपरिमक्तं

द.पू.
६५

कल
६५

फलावितं १० पलेवंयातयित्वोयेवलेनवलशालिना। अमेचयतव्रजपश्चनगोयानवारणवद्वि
तः ११ आशाविषतमाहीद्रेदमित्वाविमदंक्रदात। प्रसहोद्वास्पयमुनाचकेसोविर्विषोदके १२ दुस्तपज।
आनुरागोस्त्रिभवेकोनोव्रजोक्तसो। नेद तेतनयेस्मासुतस्याप्योत्यत्रिः कथं १३ कसप्रहायनोवालः कस
हादिविधारणो। ततो नोजायतेशकाव्रजनाद्यतवात्मजे १४ नेदउवाच श्रयतांमेवचोगोपाव्येतुशं
कावचोर्भके। एनेकुमारमुदिष्यगर्गेमेयदुवाचह १५ वार्णस्वयः किलास्यासनगुह्यतोनुयुगेत
नः। शुक्लोरक्तस्तथापीतददानीं कृष्णतोगतः १६ आगयेवमुदेवस्यकेचिज्जातस्तवात्मजः। वासु
देवइति श्रीमानभिज्ञाः संप्रवक्तै १७ बहूनि संतिनामानिरुपाणिचमुतस्यते। गुणकस्मीतुरुपा
णिताम्यहेवेद नोजनाः १८ एषवः श्रेय आधास्पद्रोपगोकुलनंदनः। अनेनसर्वदुर्गणिायुयमेजस्त

रिष्यथ ब्रह्म पुराणेनव्रजपतेसाधवोदस्युपीडिताः। अराजकेरक्ष्यमाणा जिग्युदस्मृन्समेधिताः
१० यस्तस्मिन्महाभागः। अतिकुर्वंतिमानवाः। नारयोभिभवत्येतावद्विस्तुपज्ञानिवासुगः ११ तस्यात्र
दकुमारोयेनारायणसमोयुगौः। अयिकीर्त्तानुभावेनतत्कर्ममुनविस्मयः १२ इत्यहोमोसमादिष्टम
र्गेचस्वयुदेगते। मत्तेनारायणस्योशंकृष्णमज्जिष्टकारिणा १३ इतिनंदवचः। अत्वागर्गेगीतेव्र
जोक्तसः। मुदितानेदमानर्चः कृष्णचगतविस्मयाः १४ देववर्षेति यजविज्ञवरुषावजाश्रमपधी
निलेः सीदत्पालपमुस्त्रिआत्मशरणादृष्टानुकंस्पृश्ययन्। उत्पाद्यैककरोणाशैलमवलोलोलीलोडि
लिधंयथाविप्रहोष्टमपान्महेदप्रदभित्वायाव्रइदोगवो १५ इति श्रीभागवते महापुराणेदश
मस्कंधे षड्विंशोऽध्यायः श्रीशुकउवाच गोवर्द्धनेष्टते शैले आसाराद्वह्नि तैव्रजो गोलोकादाव्रज

दृष्टः
७०

कृष्णसुरभिः शकएव १ विविक्तउ पसंगम्य वीरितः कृतहेलनः ॥ यस्य शृणुदयोरेने किरीटेना ॥
 कृववैसा १ दृष्टश्रुता नुभावोऽस्य कृष्णस्य मिततेजसः ॥ नष्टत्रिलोकेश मरुदऽहकृतोजलिः ३ इन्द्र
 उवाच विष्णुदस तन्तवधामज्ञां तेतपोमयेक्षस्तजस्तमस्क ॥ प्राया मयोऽयं गुणसंप्रवाहो न विद्यते
 ज्ञेयहानानुबधः ४ कुतो नु तद्वैतवईश तत्कृतालोनादयो येऽबुध लिगभावाः ॥ तथापि दंडं भगवा
 न विभर्त्ति धर्मस्य गुणैरवलनियहाय ५ पिता गुरुत्वे जगताम धीशो दुर्लभः ॥ काल उपात्तदंड
 ॥ हिताय वैद्यातनुभिः सप्रोहसे माने विधुव न जगदीशमानिनो ६ ये मद्विधाज्ञा जगदीशमानि
 नस्तवा वीर्यकाले भयमाप्नुते न्यदे ॥ हित्वा र्यमां गंधमजं त्यः पस्मया ईहा खलानां मपिते नुशासनं
 ७ सत्त्वमैश्वर्यमदन्तु तस्मै कृतागतस्तेऽविदुषः प्रभावा ॥ ईतुं प्रभोऽथाऽहं निमृह वेततो मैवं पुनर्भूतम

कृष्ण
७०

तिरीशमेसती ८ तवाऽवतारोऽयमधो लजेद स्वयं भराणा मुरुभारजन्मनां ॥ चमूयती नमभवाय देवभ
 वायुपुष्पचरणानुवर्तिनो ९ नमस्तुभ्यं भगवते पुरुषाय महात्मने ॥ वामुदेवाय कृष्णाय सात्वताय तये
 नमः ११ स्वच्छंदोपात्तदेहाय विष्णुदज्ञानमूर्तयोऽमर्षस्मै सर्वविजाय सर्वभूतात्मने नमः ११ मयेदं
 भगवन् गोष्ठनाशायामारवायुभिः ॥ चक्षितं विहते यज्ञमानिनाती जमत्युना १२ त्वयेशानुग्रहीतोऽस्मि
 क्षुस्तस्मै प्रोहतो घमः ॥ ईश्वरं गुरुमात्मानं त्वामहं शरणं गतः १३ श्रीशुक उवाच एवं संकीर्तितः कृ
 ण्मद्योना भगवानमुं मेव गंभीरया वाचा पुहमत्रिदमववीते १४ श्रीभगवानुवाच मया ते कारि
 मघवन मखभेगो नुयुक्ता ॥ मदनुस्मृतये नित्यं मत्स्येदं श्रिया भूश १५ मामैश्वर्यं श्रीमदाधोदंडपा
 णिनपश्यति तेषं शयामि संपद्योयस्य चेकां मनुग्रहं १६ गम्यतो शकभदे वः क्रियतो मे नुशासनं ॥

दृष्टः
७१

ह्येतोस्वाधिकारेषु युक्तैर्वस्तुमवर्जितैः १७ अथाहसुरभिः कृष्णमभिवंद्य मनस्विना । स्वसंता नैरु
पात्रे अगोपयिष्यामीत्युर १८ सुभिरुवाच कृष्णकृष्णमहायोगिन् विश्वात्मन विश्वसंभवता लोक
नाथेन सनाथावयमस्युत १९ त्वेन परमकंदैव त्वं त्रैलोक्यं जगत्प्रवाय भवगोविन्देवानाये च साध
वः २० इदं न स्त्वाभिषेद्या मौजस्य एवाचोदि तावय । अवतीर्णो भिविश्वात्मन भूमेर्भोगपनुत्तये २१ एवं कृ
ष्णमुपाभ्रमसुरभिः ययसात्मनः । जलैश्चाकाशगेगापाहोरावतकरोदुतैः २२ इदं सुरर्षिभिः साकं चो
दितो देवमातृभिः । अभविचतदा शर्दंगो विददति चाभ्यधात २३ तत्रागतस्तु वरुणा राहयो गंधर्व
विद्याधर सिद्धारणाः । जगुर्गणलोकमेलाय हरेः सुरांगनाः सैन्यं चतुर्मुखा विताः २४ तत्तुष्टुर्देवनि का
यकृतवो व्यवाकिरंश्चाद्रुतपुष्पवृष्टिभिः लोकाः परानिर्वृत्तिना भुवस्त्रयो गोवस्तदागमनयन्यो द्रुत २५

कृष्ण
७१

नानारसौद्याः सरितो वृक्षा आसन्धुस्त्रवाः । अरुष्टपचौषधयोगिरयो विभ्रदुन्मणान् २६ कृष्णेभि
षिक्त एतानि सत्त्वानि कुरुनेदना निर्वृणोष्य भवत्तातकृणोष्य निरुतैः २७ इति गोमो कुलपतिगो
विदमभिषिच्य मः । अतुजातो ययौ शको वृतो देवादिभिर्दिवि २८ इति श्रीभागवते महापुराणे दशम
स्कन्धे दत्तुतिनीमसप्तविंशोऽध्यायः । श्रीशुक उवाच एकादश्या निराहारः समभ्यर्च्य जनार्देन
। स्नातुनेदस्तु कालिंद्या द्वादश्यां जलमाविशत् १ तं गृहीत्वानयद्रूपे वरुणात्पासुरौति का । अविजा
यासुरावेला प्रविष्टमुदकं निशि । चुकुमुत्तमयश्वतः कृष्णरामेति गोपकाः २ भगवोस्तदुपश्रुत्य पि
तारवरुणाहता । तरोतकं गतो राजन् स्नाना मन्यरो विभुः ३ प्राप्तवीर्यहृषीकेशलोकपालः सप
यया । महत्पाशूजयित्वा हतदर्शनमहोत्सवः ४ वरुणा उवाच अद्य मे निभृतो देहश्चाद्यधिगतः

२-५-
७२

अभो। त्वत्पादभोजोभगवन्नवायुः परमध्वनः ५ नमस्तुभ्यंभगवते ब्रह्मणो परमात्मने। नयत्रभूयते
माया लोकसृष्टिविकल्पना ६ अज्ञानतामामकेनमूढेनाकार्यवेदिना। आनीतोयेतवपितातत
भवान्हेतुमहतिगा। विदनीयतामेधयितातेपितृवत्सल ८ श्रीशुकउवाच एवंप्रसादितः कृष्ण
भगवानाश्वरेश्वरः। आदायागातस्वपितरंवंचूनांचावहन्मुद ९ नेदस्त्वतोद्विषेदृष्टालोकपालमहोद
ये। कृष्णवमेन्नतितेषांजातिभ्योविस्मितांजनीत १० तैत्तौस्तुकाधियोगाजनमत्वागोयासमीश्वरः। अ
पिनः स्वगतिं सृष्ट्यामुपाधास्यदधीश्वरः ११ इतिस्वानोसभगवान्विज्ञायास्विलहकस्वये। सैकल्पमि
द्वयेतेषांरूपयैतद्वितयत १२ जनोवैलोकेशस्मिन्नविद्याकामकर्मभिः। उवाचवासुगतिषुनवेदस्व
गतिंभ्रमन् १३ इतिमवित्यभगवान्महाकारुणिकोहारः। दशयामासलोकस्वेगोयानांतमनःपरं १४

कृष्ण
७२

सत्यंज्ञानमनंतंयत्ब्रह्मजोतिः सनातनायद्विपश्येतिमुनयो गुणायायेसमादिताः १५ तैत्तब्रह्मरूपे
नीताममाः कृष्णनचोद्धृताः। दृष्टशुब्रह्मणोलोकयत्राकूरीध्यागात्सुरा १६ नेदादयस्तुतदृष्टापरमान
रनिर्हीताः। कृष्णवतत्रैवेदोभिः स्तुयमानमुविस्मिताः १७ इतिश्रीभागवतेमहाप्रसादोदशमस्कंधेन
दानयनगोपब्रह्मलोकदर्शनोनामअष्टाविंशोऽध्यायः॥ ॥ श्रीशुकउवाच॥ ॥ भगवानपिताग
वोः शरदोत्कृष्टप्रद्विकाः। वीक्ष्यरेतमनश्चक्रेयोगमायासुपाश्रितः १ तदेदुराजः कुकुभः करैर्मुखं
प्राप्याविलिप्यन्नरुणो न शतमैः। स चर्षणीनामुदगाधुचो मृजस्त्रियः प्रियाया इवदीर्घदर्शनः २ दृ
ष्टाकुमुदंतमखंडमंडलेरमाननामै नवकुंकुमारुरागो। वनंचतत्कौमल्यगोभिरंजितंजगोकलेवा
महेशोमनोहरं ३ निशम्यगीतं तदनेगवईनेत्रजस्त्रियः कृष्णगृहीतमानसाः। अजस्रस्तोत्यमल

क्रितोद्यमाः सयत्रकांतोजवलो लकुंडलाः ४ दुहंत्योभिययुः काश्चिदोहं हि त्वाहमुत्तुकः ॥ पयोः
विश्रित्य संयाच मनुहास्यापराययुः ५ परिवेषयेत्पलाहित्वा पापयेत्पः शुतान्यः शुभ्रपेतः प
तीकाश्चिदश्चेत्योपासमोजनं ६ लिपेतः प्रमृज्येत्योऽन्याञ्जयेत्पः काश्चिदोवनाव्यत्पलावस्त्राभरणः का
श्चित्कस्मात्तिकंययुः ७ तावयिमाणाः पतिभिः पितृभिश्चैव वंशभिः ॥ गोविरापहतात्मानेन नृपवंतं त
मोहिताः ८ अंतर्गृह्यताः काश्चित्तेगोष्योऽलक्षविनिर्गमाः कस्मैतद्रावनायुक्तादधुमीलितलोचनाः ९
दुःसहप्रेषकिरहतीव्रतापयुताश्चामाभ्यानवाप्तायुताश्चैव निर्वृत्याहाराभंगलाः १० तमेव परमात्मा
नेनारवध्यापिमंगताभजद्गुणमयंदेहेसद्यः प्रह्लाणावंधनाः ११ राजोवाच कस्मैविदुर्गणकांते
ननु ब्रह्मतेयामुनेः गुणाप्रवाहोपरमस्तासां गुणविशोकथे १२ अश्वकउवाच उक्तं पुरस्तादेतन्नैवेद्य

कृष्ण
७३

: सिद्धिं यथागतं द्विवज्रपिङ्गु केशं किमु ताधो हज्जपियाः १३ दृगां निःश्रेयसार्थाय वाक्किमिगवतो
 नृपाः अथ यस्याप्रेयस्य निर्गुणास्पृगात्मनः १४ कामं को धेमये स्नेहमेकमोद्धमवचनितो ह
 तौ विदधतौ यतितन्मयतो हिते १५ नचैवं विस्मयः कार्यो भवतामगवत्तजो योगेश्वरं श्वरेकस्मै एत
 दिमुच्यते १६ तादृशान्तिकमायातामगवान्ब्रजयोषितः सुवदद्दत्तो अष्टौ वाचः पशौ विमोहयन् १७
 श्रीकृष्ण उवाच स्वगतं वो महाभागाः प्रियं किं करवाणि वः ब्रजस्थाना मयं कश्चिद्दत्तागमनकारणं १८
 स्तन्यपादोरुपादोरमत्वनिवृतिताः प्रतिपातवर्जनैरहस्यैस्त्रिभिः सुमध्यामाः १९ मातरः पितरः पु
 त्राश्चातरः पत्यश्च वः विविक्तेति त्वष्टृपुत्रो मातृहृद्वेवृताध्वसं २० दृष्टं वनं कुसुमितं राकेशकरं
 जितं यमुनाः निललीलैतन्नरुपद्वयशोभितं २१ तद्वातमा विरंगोष्ठं सुश्रूषधं पतीरमतीः कंदति

वत्सावालोचनान्याययतदुत्तर ३२ अथ रामदक्षिस्नेहाद्रवत्योये जिताशयाः आगतात्पुपत्रेवः प्री
 युतेमपि जेतवः ३३ प्रवृत्तः सुशूषणं स्त्रीणां परोधमौत्समायया जतद्वृत्तावकल्याणः प्रजानां वानुपोष
 णा ३४ दुःशीलो दुर्भोगो वृद्धो जटो गेष्पधनोपि बापतिः स्त्रीभिर्न हातव्यो लोके सुभिरपातकी ३५ अस्व
 र्गमयशस्वफलकुण्डे भयावहः जुगुप्सितं वसवं वञ्चयत्यंकुलस्थियः ३६ अवगाहं शनैर्न भ्या
 नान्मयि भावयुक्ता जनाता नतया संनिकर्षेण प्रतिपत्तिरततो गृहान् ३७ श्रीशुक उवाच इति विप्रियमा
 कर्णयोग्यो गोविंद भविष्यति विषयान्मग्रसंकल्पाश्चितामापुर्दुरत्या ३८ कृत्वा सुखान्मवशुचः शुभनेन
 सुष्यद्विवाधराणि चरान्मनुवं लिखंत्यः अस्मैरुपात्तमधिभिः कुचकुं कुमानितस्मृजंत्युत्तरुदुःखम
 रास्यतस्मा ३९ प्रेष्येति तस्मै वप्रतिभाषमाणं हस्मत्तदर्थं विनिवर्तितं सर्वकामाः नैव विमृश्यत

दितो पदोत्सर्गो विस्तरं भगदगिरोऽब्रुवता नुरक्ताः ३० गोप्य ऊचुः मैवं विप्रो हतिमवान्गदितं
 नृशंसं तज्य सर्वं विषयास्तव पादमूलैः प्रक्ता भजस्व दुरवग्रहमापजासा द्वेवो यथादिपुरुषो भज
 ते सुमुहूर्त ३१ यत्पुत्रपत्यसुहृदामनुवृत्तिरेगस्त्रीणां स्वधर्म इति धर्म विवाहयोक्तं अत्यवमेतद्
 पदेशपदे त्वया शेषेष्टो भवता नुभृता किल वधुरात्मा ३२ कुर्वेति हि त्वयिरतिकुशलः स्वआत्मनि
 त्वयि ये पतिस्तु तादिभिराज्ञैर्दैः किं तत्रः प्रसीद परमेश्वरमास्मद्विद्या आशोधतां त्वयि विगदरवि
 दनेव ३३ चित्तं सुखेन भवताः पदं ते गृहेषु यन्निर्विशङ्कतं करवपि गृह्यते पादो पदेन चलतं
 स्तव पादमूलाद्याः कथं व्रजमथो करवो मकिं वा ३४ मित्रो गनस्त्वदधरा मृतपूरकोणाहासाव
 लोककलगीतजडकृयाग्निना वेदयं विरहजाग्रुपयुक्तदेहा ध्यानेन यामपदयोः पदवीं सखेते

३५ पृथ्वीवृत्ताकृतवपादतलेरमायादत्तलगां कविदराण ननप्रियस्य। अस्यात्मतत्त्वमृतिनात्मस
मकृमेगच्छते त्वयाभिरमितावतपारयामः ३६ श्रीयत्तदावृत्तजशुकमेतलस्यलज्जापिवहमि
पदेकिल मृत्युनुष्टायस्याः स्ववीरुणाकृतेऽन्यसुरषमासलद्वयेवतवपादरजःषषत्राः ३७ तत्रेऽ
मोदवृत्तिनाईनेतः प्रिपुलप्राज्ञाविसृज्यवसतीरुवडपामनाशाः। त्वमुदरस्मितनिरीरुणातीव्रका
मृतज्ञात्मनायुरुषभूषणादेहिदास्य ३८ वीर्यालकावृत्तमुखंतवकुंडलश्रीगंडस्थलाधरमुधह
सितावलोकादज्ञाभयवभुजंदडयुगेविलोकावहः। श्रियेकरमगावभवाभदास्यः ३९ काश्चोग
तेकुलपदामृतवैरागीतसमोहितायविराजवलेविलोका। वैलोकासौभगमिदं निरीरुपं
यद्वादिजडुममृगायुलकान्यविभ्रत ४० व्यक्तभवाच्चजभगतिदरोभिजातोदेवायथादिपुरुषः सु

कुल
७५

रलोकगोत्रा। तन्नोभिर्वैहिकरपंकजमात्रविधोतत्तलनेषुवशिरःसुचकिंकराणां॥४१॥ सुकउवाच
॥ ॥ इति विष्णुवितंतासाधुत्वायोगेश्वरेश्वरः। प्रहस्यसदयंगोपीरात्मासमोप्परीरमत ४२ तभिः
समेताभिरुदरचेष्टितप्रियज्ञाणोत्तल्लमुखाभिरस्युतः। उदारहासद्विजकुंददीधितिर्मगोचतैणां
कडवोउभिष्टैतः ४३ उपगीयमानउद्वायवृत्तिताशतयूथपः। मालोविभ्रद्वैजयंतीव्यचरन्मदयवृत्तं
४४ नद्योः डलिनमाविष्प गोपीभिर्हिमवाकुकारेमेतत्तरलानंदिकुमुदाधोदवायुना ४५ वाङ्मसार
परिरभकरालकोरुनीवीरुनालभनेनमनरवायुपातैः। क्लृप्तावलोकहसितैर्ब्रजमुदरीणामुत्ते
भयनतिपतिरमयाचकार ४६ एवंभगवतः क्लृप्तातल्लमोनामहात्मनः। आत्मानमेनिरेस्वीणाप्र
नियोः। अचिकंभुवि ४७ ताम्रातल्लोभगमदेवीत्यमानैवकेशवः। पशमायप्रसादायतवैवातरधीयत

दश
७६

॥ इति श्री मागवते महापुराणे दशमस्कंधे एकोऽत्रिंशोऽध्यायः ॥ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ ॥ अंतर्हिते
भगवति सहस्रैव ब्रह्मणोः ॥ अतप्यंस्तमवज्ञाणः करिणपदवयूथपं १ गत्यानुगम्यतविभ्रमैर्हि
तैर्मनोरमालापविहारविभ्रमैः ॥ आह्वितवित्राः प्रमदरमायते स्म ॥ सावित्रेण जगदुत्सदात्मिकाः २
गतिस्मृतप्रेरणाभाषणादिषु प्रियाः प्रियस्य प्रतिरुद्धमूर्तेयः ॥ असावहे त्वय वलासदात्मिकान्यवेदि
षुः कस्मविहारविभ्रमाः ३ गापंत्य उच्चैरमुमेव संहरता विचिकुरुन्मत्तकवदनादने ॥ पप्रक्षुरकाशवद
तरेव हि श्रेतेषु संतेषु संवदन्स्पृशन् ४ दृष्टोदः कश्चिदश्नत्सन्नन्यग्रोधनो मनः ॥ नंदसंनुर्गतो हृत्वा
प्रेमहासावलोकनैः ५ कश्चित्कुरवकाशो कनागपुत्रो गवेषकाभरा मानुजो मानिनीनायातो दयै
हरस्मिताः ६ कश्चित्तुललिकल्याणिगोविंदवराण प्रिया सहत्वालिकुलैर्विश्रुष्टोऽतिविशेष्युतः ७

दश
७६

मालत्यदर्शिवः कश्चिन्मल्लिकेत्यातिमूर्धिका ॥ अतिवोजनयन्पातः करस्यर्शेनमाधवः ८ द्रुतप्रिया
लयनसासनकोविहारजंघुवा विल्ववकुलम्रकदवनीयाः १० येनेपगर्भविकायमुनोपकृताः १०
तद्वत्सपदवीरहितात्मनो नः ९ किंतेह्यंतं हितितपोयतकै शवोऽस्य शोक्तवोत्तुलकितो गरुहैर्वि
भासि ॥ अयं धिमेभवउरुक्रमविक्रमाद्वा आहोवराहदण्डः परिरंभणेन १० अयेणपत्न्युपगतः प्रि
ययेह गात्रैस्तद्वन्द्यं शासनिवसुनिष्टेतिमच्युतो वधकोतो गमंगकुवकुं कुमरं जितायाः कुदस्वजः कु
लपते रिहवातिगंधः ११ वाङ्मयिणोऽपधाययद्दत्तपद्मो रामानुजस्तुलसिकालिकुलैर्मदाधैः ॥
अन्वीयमानोऽहवस्तारवः प्रणामैर्किंवाभि नदतिवरनप्रणयावलोकेः १२ पृष्ठते मालतावाहन
प्राप्तिषावनस्यतेः १३ नूनतत्करजसृष्टविभ्रतुललकान्यहे १३ इत्यन्मत्तववोगोप्यः कस्माद्वेषणाका

द-प्र-
९९

तथाः ॥ लीला भगवत्सालात्पुनर्वकुलदात्मिकाः ॥ कस्याश्चित्पुनर्नायुत्याः कस्यायं पितृत्वेनेतो
कापित्वा रुदं तस्यापरादं शक्यतां ॥ १५ दैत्यापित्वा जहारा न्यामका कस्यापि भावना ॥ शिष्या
मामकाप्यङ्गीकर्षती घोषनिस्वनैः ॥ १६ कस्यापि यिते द्वे त्र गोपाय तश्च काश्चना वत्तायितां प्रतीवाना
तत्रैकातवकापती ॥ १७ आरूपद्वरगायदत कल्पसामनुवर्त्तते ॥ वैकुण्ठगती क्रीडती मन्याः शसंति सा
ध्विति ॥ १८ कस्यापि त्रुजे तस्य चलं ताहा पगननु ॥ कस्यापि पश्यत गतिं ललिता मिति तन्मनाः ॥ १९ म
मेषवातवर्षाभ्योतजागविहिते मया ॥ इत्येकैकं न हस्तेन यतं तन्निदधे वरं ॥ २० आरुह्यैकापदा कस्यापि
रस्याहा पगननु ॥ दुष्टाहं गच्छजो होहं वलानो ननु देउ कश्च ॥ तत्रैको वाचहो गोपादावाधिपश्यतो ल्वणा
चक्षुष्या अपिदधे वो विद्यास्यैकं मम जला ॥ २१ बद्धान्यासजा कवि सत्त्वो तत्र उल्लखले ॥ श्रीगोमुहविषया

कल
९९

यास्येजे श्रीति विदेवनं ॥ २३ एवं कल्पं पृष्ठमाना हंदा व नुलता स्तरुना ॥ व्यवहृतव नो हे शो पदानि पर
मात्मनः ॥ २४ पदानि यत्कमेता निनेदस्मनो मेहात्मनः ॥ लस्यते हि धृजो भोजवज्जीकुशयवादिभिः ॥ २५
ते सैः पदैस्तत्पदवीमद्विहं त्यो प्रतो वलाः ॥ वधाः पदैः सुष्ठु क्तानि विलोकातीः समनुवन् ॥ २६ कस्याः पदा
निवेतानियातायानेदस्मनुता ॥ अस्य सप्त प्रकोष्टायाः करणोः करिणायथा ॥ २७ अन्याराधितो न भग
वानहरिः ॥ श्रुतः ॥ यत्रो विहाय गोविंदः श्रीतौ गमनय उहः ॥ २८ धन्या अहो भूमी ॥ आत्यो गोविंदो अहरे
गावः ॥ यात्रैशो ममादेवी दधुर्गुप्ता च नुत्ये ॥ २९ तस्या अमृनिनः ॥ कैमं कुर्वेत्तु वैः पदानियतायेकापदा
त्यगोपानोरहो मुक्तैस्तुताधरं ॥ ३० नलस्येते पदान्यत्र तस्या वनं तृणाकुरैः ॥ विद्यत्तु जातो धितला मुनिन्य
प्रेयसो विषयः ॥ ३१ अत्रैव सना वचयः ॥ विद्युर्थे वेयसाहृतः प्रपदाक्रमो एते पश्यतो मकले पदे ॥ ३२ केश

द-प्र-
७८

प्रसाधनं त्वत्कामिन्याः कामिना कृतं। तानि च दयता कांता सुपविष्टमिह भवं ३३ रेमेतया चात्मरता आ
त्मागमोप्यरुचिः। कामिनां दर्शयन् देनं स्त्रीणां च वदुःखता ३४ इत्येव दर्शयत्पत्ता शुभगीषो विवे
तसः। यामोपमनयत्कृष्णविहायान्याः स्त्रियावने ३५ सावमेनेतरात्मानं वरिष्ठं सर्वेषो धितो। हित्वा गो
पीः कामयाना मासौ भजते प्रियः ३६ ततो गत्वा वनौ देशे हस्तके शवमव्रवीत्। न पारयेदं वलितं नय
माय च ते मनः ३७ एवमुक्तः प्रिया मादत्स्व आरुह्य तन्मिति। ततश्चात्र दं धेहृत्सः सावध्वरं च तप्यत ३
८ होनाश्रमणा जेष कालिका सिमहा भुजा। दास्यास्ते कृपणा यामे सखे दर्शय मे निधिं ३९ अद्रिहंतो
भगवतो मां गीषोः विद्वरतः। ददृशुः प्रिय विस्मय मोहितो दुःखितो सखी ४० तया कथितमा कल्पमान
प्राप्तिवशाधवात्। अवसाने च दौरात्मा हिंसय परमययुः ४१ ततोऽविशच्च न वेद ज्योत्स्नाया वदिशो वा

कल
७८

ते। तमः प्रविष्टमाल ह्यततो निवहत्तुहरेः ४२ तन्मनस्कास्तदालापास्तद्विचेष्टास्तदात्मिकाः। तदुणा
नेव गायत्योनात्मा गाराणि सस्मरुः। ४३ पुनः पुलिनमाविश्य कालिद्याः कृष्णभावनाः। समवेता जगुः क
स्मैतदागमनकालिताः ४४ इति श्रीभागवते महापुराणे दशमस्कंधे पारमहंस्योपनिषत्तया कृष्णविष्णुष
व्याकुलगोपीकृतकृष्णवेष्णोनाम त्रिशोऽध्यायः॥ गोप्सुः जयति तैश्चिकंतमना व्रजः। अयतं
दिराश्रमुद्वहि। दयितदृश्यतो दिहृतावकास्त्वयि धृता सवत्सविचिन्तते १ शरदुदाशये साधुजातस
त्सरमिजोदरश्रीमुषादृशा। मुरतनायते सुल्करासिकावरदनि प्रतो नेह किं वधः २ विषजलाप्ययाद्या
जगत्सदृषं मारुता द्वैकताः नलात। वृषमयात्मजा हि श्वतो भपादृषप्रते वयेरक्षिता मुहुः ३ नाव
लुगोपिकानेदनो भवानखिलदेहिना मेतगत्तदृका विखनसाः शिथो विश्वगुप्तये सख उदयि वान्तात्

द.श.
७५

का.म.

तांकुले ४ विविताभयं हस्तिधुते चरामी युष्मांसं स्तेभ्यात् । करसरोरुहं कांतकामुदं शिरसि
 धेहि नः श्री करगृह ५ वृजजनातिहृत्वा रयोषिता निजजनस्मयश्च मनस्मिता । भजसत्वे भवत्किं
 राः स्मनोजलरुहाननं चारुदक्षीय ६ घातदेहि नोपापकशनं दण्डावरानुगं श्री निकेतने । फणिक
 णापितं ते पदो वृजं कृणु कुषे पुनः कंधि इच्छेय ७ मधुरयागिरा वल्लुवाक्या बुधमनोज्ञा उक्ते
 कृणा विधिकरी भिमावीरमुह्यतरधरसीधुनाप्यायस्वनः ८ तव कथामृतं तज्जिवने कविभि
 रीडितं कल्पापहो अवागमं गले श्रीमदातं भुवि गृणाति ते भूरिदाजनाः ९ घटस्मिते धियश्चेमवा
 द्वा विहरणं वते ध्यानमंगल । रहसि संविदो या इदं स्मृशः कुहकनो मनः स्त्रोभयति हि १० चलमिय
 द्वा ज्ञाचारय न्यश्च जलिन सुदरे नाथ ते पदां शिलतृणा कुरैः सीदतीति नः कलिलतां मनः कांत गच्छति ११

कृष्ण
७५

दिनपरिहये नीलकुंतलैर्वनरुहाननं विभ्रशब्दते । घनरजस्वले दृश्य सुदृग्मनसितः स्मरं वीरयुद्ध
 मि १२ घातकामुदं पद्मजातिं तेष्वरणिमुदने ध्येयमापदि । वरणापेक्षं शतं मचतैरमगानः स्त
 ने श्रव्यं याधि हन १३ सुरतवर्द्धने शोभनाशनं स्वरितवाणना सुष्ठु वृत्ति । इतरगगद्विस्माराणां हृत्ता
 वितरवीरनस्तोदराष्ट्रं १४ अदितियद्भवान्द्रिकाननं बुदियुगायते त्वामपश्यता । कुटिलकुत
 ले श्रीमुखवते नृजडुदीकृतो पद्मकृतदृशो १५ पतिमुता वृषभात् बोधवानतिविलेघ्यतेऽत्य
 च्युता गताः भगति विदस्तवाहीतमोहिताः कितवयोषितः कल्पजे जिनि १६ रहसि संविदं हृदये
 देयं प्रहसितानने धेमवाज्ञा । बहदुरः श्रियोवाह्यामते सुहृतरतिष्ठ हामुह्यते मनः १७ वृजवने
 कसो व्याक्तिरंगते वृजिनं हं अले विश्वमंगलात्पजमना क्कनस्वत्पहात्मना स्वजनं हं दुजोयविश्व

६५.
८०

२० १८ यत्र सुजातवराणां बुरुदंस्तनेषु भ्राताः जनैः प्रियदक्षीमदिकर्कशेषु। तेनाटवीमरसित
 द्ययतेन किं स्विहकुर्यादभिधमभिधीर्न वहायुषो नः १९ इति श्रीभागवते महापुराणे दशम
 स्कन्धे एकविंशोऽध्यायः श्रीशुक उवाच इति गोप्यः प्रगायन्त्यः प्रलपेत्पञ्चविज्ज्ञा। रुरुदुःसु
 स्वरं राजन् कृष्णदर्शनलालसाः १ तामामाविरभूच्छौरिः स्मयमानमुखो बभूवुजः। पीतो वरधरः स्वयं
 साक्षान्मन्मथमन्मथः २ तं विलोक्य गतेष्वेष्टं प्रीत्यत्कृच्छ्रदृशो वलाः। उत्तत्कुर्यात्पयस्तवैस्तवः प्र
 णमिवागते ३ काचिकरो बुजशौरेर्जयहं जलिनामुहा। काचिद्वारतहाङ्गमसंवेदनभूषिते ४
 काचिदेजलिनायुक्ता नवीता बलचर्चिते। एका तदधिकमलंसेते सस्तनयोरधात् ५ एका भुक्तिम
 वध्यप्रेमसरंभविह्वला। प्रतीवैहृत्कटाक्षैरेः संदष्टदशनबद्धा ६ अपराणिमिषदृश्यानुयाणातनु

६६
८

ਸਾਡੀ

खोबुजां आपीतमपि नाट्यसंततावरणं यथा ७ तं कावित्रे च भ्रेण हृदि कृत्य निमील्य चापलकां
मुपगृह्यात्ते योगीवानेदं संस्तुतः ८ सर्वोक्ताः केशवालोक्तपरमात्मनि हृता भनदुर्विरहजताप
प्राप्य यथा जनाः ९ तामिर्विहृतशोकाभिर्भगवान् व्यतेहतः खरो वताधिकतातपुरुषः शक्तिमि
र्यथा १० ताः समादाय कालिद्यानिर्विशेषपुलिनं विभुः विक्रमंतकुदमंदारसुरभनि लघुत्पद ११
शरच्चंद्रमुसेदो हस्तदोषातमः शिवः कृष्णया हस्ततरलावितकोमलबालुकं १२ तद्दर्शनो ह्लादवि
हृत हृद्भुजो मवीरधातेष्टुतये यथा ययुः स्मेरुतरा यैः कुचकुंकुमाकिं तैरवीक्षापत्रासनमासवध्वं १३
तत्रौपविष्टो भगवान् ईश्वरो योगेश्वरं तद्वैदिकल्पितासनं च कासगोपीपरिषद्भौ रितितैलौकाल
ह्मेकपदेव पुईर्वत १४ सनाजपित्वा तमने गदीपने महासला लेखणविभ्रमदुवा संस्पृशने नोक

दृष्टः
८१

कृतांश्चिरस्योः संस्तुत्यऽपि कुपितावभाषिरे १५ गोपिकाकृतुः भजतो न भजत्येक एक एतदपि
पुण्यानोभयं भजत्येक एतन्नो ब्रूहि साधुभौ १६ श्रीभगवानुवाच मिथा भजंति ये सख्यः स्वार्थं कं
तोद्यमाहितो न तत्र सौहृदे चर्मः स्वार्थं च तद्दिना न्यथा १७ भजत्यभजतो ये वै कुराणाः पितरो यथा ॥
मो निरपवादो न सौहृदं च मुमक्ष्माः १८ भजतोऽपि न वै केचिदभजतः कुतः आत्मा रागाद्यास्त
कामाश्च तत्ता गुरुदुः १९ नाहं तु सख्यो भजतोऽपि जंतुं तत्र जाम्यमीदमनुवृत्तिवृत्ते यो यथा धनो
लब्धवने विनष्टं तद्विं तयाः न्यत्रिभूतो न वेद २० एवं मंदं श्रुत्वा लोकवैदस्वानो हि वो मय्यनुवृत्तयेव
लाः मया परोक्षं भजतातिरोहितमाः स्मयितुं प्राहं यतस्त्रियं प्रियाः २१ न पारयेदं निरवद्यं संयुजं
स्वसाधु कृतं विबुधा युष्मापि वः ॥ यामाः भजन्नुज्जर गहश्च खलाः संहृष्टा तदः प्रतियातु साधुना २२

कृष्ण
८१

॥ इति श्रीभगवत्प्रेमपुराणे दशमस्कंधे द्वाविंशतमोऽध्यायः ॥ श्रीशुक उवाच ॥ इत्येवम
वतो गोप्यः श्रुत्वा वाचः सुपेशलाः जहं विरहं जतापतदंगो पविता शिषः १ तज्ज्वरभतगोविंदो रास
कीलामनुज तैः स्त्रीरत्ने रचितः शौतैरन्योन्या वेडवाडभिः २ रासोत्सवः संप्रवृत्तो गोपीमंडलमंडितः यो
गेश्वरेण कृष्ण नतासो मध्यं दूयोदं योः ३ विष्टेन गृहीतानो कंठे स्वनिकटस्त्रियः ४ ये मन्थे न न भस्मा बाह
मानवा तसेकुले दिवो कसा सहा राणा मोत्सु कानिभृतात्मनो ५ ततो देवभयो ने दुर्निवेतुः पुष्पवृष्ट
यः जगुर्गंधर्वपतयः सखीका सद्यो मले ५ वलया नो नृपराणां किंकिरीनां च यक्षिताः सज्जियाणा
मभूच्छ्वस्तु मुलो रासमंडले ६ तज्जातिशुभं ताभिर्भगवान्देवकी मुतः मध्ये मगानो हेमानो मराम
रकतो यथा ७ पादभ्यामेभुं जविधुतिभिः सस्मितैश्च विलासैर्मय्यन्यथैश्च लक्ष्मचपदैः कुंडलैर्गंडलोलैः

६५
८२

स्विद्यन्मुखः कवररशनाप्रथयः कृष्णवधोगायेत्यस्तोतडितइवतामेघवकेविरेजुः ८ उच्चैर्जगुर्नृत्य
मानारक्तकेशोरतिषिपाः कृष्णमिमर्शमुदितायद्गीतेनेदमावृते ९ कावित्तममुकुदेनस्वरजातीर
प्रिप्रिताः १० त्रिन्येषूजितातेनवीयतासाधुसाध्विति तदेवधुवमुन्नित्येतस्यैमानववद्वदत् १० काविद्रा
सपरिभ्रातापाश्र्वस्वस्पगदाभृतः जगदाहवाङ्मनास्कंधेन्यद्वलयमस्त्रिका ११ तवैकोमगतवाङ्कृष्णस्य
त्यलसोरमेवदनालिप्रमाप्रायदृष्टोमानुबुवह १२ कस्याश्चिन्नोद्विहितकुडलविषमंदितां गंडंग
देसदधत्याश्चदाज्ञाबूलचर्चितं १३ नृत्यतीगायतीकाविक्रजद्रूपमवललापाश्र्वस्वाच्युतहस्तासेभ्राता
धात्तानयोः शिवं १४ गोप्योलह्याच्युतं कोतं प्रियं कोतं वल्लभं गृहीतं कथं सद्यो मीगापत्यस्तो विलिखितं
१५ कणोत्पलालकविरेककपोलधर्मवक्त्रश्चिरोवल यद्रूपं द्यौषवाद्यैः गोप्यः स मे भगवाननृतः स्वकेश

कृष्ण
८२

स्वस्तस्वजोः प्रमगायकसगोष्ठां १६ एवं परिधंगकगमिमर्शस्त्रिध्वेः कृत्वा हा मविलासदासैः रे मे रे मे
शोचजसुदरीभिर्यै शर्मकः स्वप्रतिविद्विप्रमः १७ तदेगमेगममदाकुलैर्द्वयाः केशान्द्रुकलंकुचपदि
कोवा नोजः प्रतिक्रोटमलं जज्ञियो विलसतालाभरणाः कुरुदह १८ कृष्णविक्रान्तिवोत्सुमुद्रः
खेवरस्त्रियः कामादितोः शशोकश्चमगणो विस्मृतो भवत् १९ कृत्वा तावेतमात्मानं गतावतीर्जज्ञयौषि
तः रे मे स भगवोत्तामिरत्नारोपिलीलया २० तातामतिविहारेणाश्रितानो वद नानि सः प्राच्यजत्करा
गात्रेणाश्रितमेनोगपाणिना २१ गोप्यः स्फुरत्स्फुरत्कुंडलकुंतलविद्धं दधिपातुद्विहारा निराहो
नमानेदधत्तकचमस्यजयः कृतानिष्ठाणलितत्कररुद्रस्य शेषमोदाः २२ ताभिर्युतः अममपोदितुम
गमेगघृष्टस्वजः स्वकुवकुं कमरं जितायाः गंधर्वपालिभिरनुदुत आविशदाः श्रौतोगजाभिरिभरा

६५

८३

शिवप्रियमेतुः १३ सोऽप्रस्यलेपुवतिभिःपरिविद्यमानःपेमोहितःपुटसतीप्रितस्ततोयवैमानि
कैःकुसुमवर्षिभिरीक्ष्यमानैरेषेस्वयंस्वरतिरचगजैदलीलः १४ ततश्चकुलोपवनेजलस्थलपुत्रनगंध
निलजुष्टदिकटोववारभंगप्रमदागताहृतोयथाप्रदस्यतद्विरदःकराभिः १५ एवेशशांकोशुविग
जितानिशाःसमस्तकामोःनुरावलागाःसिधेवआत्यन्तरुद्धसौरतःसर्वाःशरकायकधारसाश्च
याः १६ गजोवाच संस्थापनायधर्मस्त्रिप्रशमायतरस्यवाश्रवतीर्णोदिभगवानेतेनजगदीश्वरः १७
सकथंधर्ममेतन्नोवक्ताकसौभिरकिता।प्रतोयमावरद्वल्यन्यरागभिप्रर्शन १८ आप्रकामोयदप
तिःकृतवाचैनुगृभितेकिमभिप्रायएतन्नःसंशयश्चिधिलुबत १९ श्रीशुकउवाच धर्मव्यतिक्रमोदृष्ट
इश्वराणांनमोऽस्मैतेनोयमात्रदोषायवद्रेःसर्वभुजोयथा २० नैतलमाचरेन्नातुमनसापित्यनीश्वरः

कल

८३

विनश्यत्पारम्योद्याद्यथाःरुदोहिजंविषं ३१ ईश्वराणांवचःसत्यंतथैवाचरितंकचित्तातेषोयत्त्व
वचोयुक्तंबुद्धिप्रोक्तस्तमाचरेत् ३२ कुशलाचरितेनेषामिद्वार्येनविद्यते।विपर्ययेगानानर्थानिर
हकारिणाप्रभो ३३ किमुताविलसत्त्वानोतिर्येयसौदिवोकस्त।ईशितुश्चशितव्यानोकुशलाकुश
लावयः ३४ युतादयंकतपरागनिषेवत्प्रायोगप्रभावविधुतामिलकमुचधाः।स्तेरवरतिमुनयोपिन
नत्वमानास्तस्मिन्प्रयात्रवपुषःकुतएवबंधः ३५ गोपीनातत्पतीनांचसर्वेषामेवदेहिना।योःतश्चरतिसे
ऽध्याकः।इदनेनेहदेरभाक् ३६ अनुग्रहायभूतानोमानुषदेहमास्थितः।भजतेतादृशीः।क्रोडायाःशु
त्वातेतरोमवेत् ३७ नामयुनरवलुक्कलायमोहितास्तस्यमापया।मन्यमानाःस्वपाशुक्तात्वात्
नदागन्त्रजोक्तः ३८ ब्रह्मगवच्छावत्तेवामुदेवानुमोदिताः।अनिच्छंतोयमुर्गोपःस्वगृहान्प्रगवक्ष्याः

अलिच्छन्ते

दश
८४

विक्रीडितं जजवधुमिदिदं विलोः अहावितो नुशुगायादथव गयिद्यः अत्रिपरां न गवति प्रतिलभ्य
कामहृदोगमाश्रयिहिनोत्पदिराधोरः ४० इति श्रीभागवते महापुराणे दशमस्कंधे गमकोडाव
यत्विशोऽध्यायः श्रीशुक उवाच एकदा देवयात्रायां गोपालाज्ञातकौतुकाः अनुभिरनुदुष्टैः
ः प्रययुस्तैर्विकावने १ तत्र स्नात्वा सरस्वत्यादेवंपुष्पतिविभुः आननुरहं गोमंक्षुदेवो च नृपतेर्विको
१ गावो हिरण्यवासांसि मधुमधुत्रमादताः ब्राह्मणभ्यो ददुःसर्वदेवानः प्रीयतामिति ३ ऊषुः सरस्वती
तोरे जलप्राशपधृतवताः भजनोत्तमहाभागानंदसंज्ञे दकादयः ४ कश्चिन्महानहिसस्मिन्निपिनेति
बुभुक्षितः यदृच्छयागतो न देशया न मृगो यस्मात् ५ स बुको शाहिनायुक्तः कृष्णकृष्णमहानयः सफो
मायसते तातपपन्नपरिमोचय ६ तस्यैवाक्रीडितं श्रुत्वा गोपालाः सहस्रोत्थिताः यस्तं वदन्त्यसंभ्रान्ताः स

कृष्ण
८४

र्षविव्यधुरुत्सुकैः ७ अलातैर्दह्यमानोपि नापुंचन्नमृगमः तमसृष्टयदाभ्येत्यभगवांस्तावतोपतिः
सवैभगवतः श्रीमत्यादस्य शूहताशुभः अजेमर्षवैडित्विरूपं विद्याधगवितं ८ तमश्छहृषीकेशः प्र
तातेममवस्थितो दीप्यमानेन वपुषा उरुषहममालिनं १० कोषवान्परया लक्ष्मणोचते दुतदशीनः
कथं नुगुप्सितामेतागतिं प्राप्तिः वशः ११ सपुं उवाच अरे विद्याधरः कश्चित्पुदंशेन इति श्रुतः
श्रियास्वरूपमपत्याविमानेनाचरन्निशः १२ अर्षाविरुपानगिरिः प्राह मरुपदार्थितः तैरिमां प्रा
पितो यो निप्रलब्धैः स्वेन पाप्मना १३ शापो मे नुग्रहायैव कृतस्तैः करुणात्मभिः यदहं प्रलोकयुगलापदा
सृष्टो हताशुभः १४ ते त्वाद्भवमीतानोपपन्नानोभयापहः आपृच्छे शापमिमुक्तः पादस्य शूहमीव हन
१५ प्रपन्नोस्मि महायोगिन् महाभरुषसत्यता अनुजानी हि मोदेव सवैलोके श्वरे श्वरे १६ ब्रह्महृदि

दश-
८५

मुक्तोहंसराज्ञोच्युतदर्शनात्। यत्राप्युक्तं नखिलान् ओदनात्मानमेव च। सद्यः पुनक्तिं भूयस्तस्य
स्पृष्टः पदादिते १९ इत्युज्ज्वलाशार्पणिक्रियाभिवेद्यं च। सुदर्शनोदिवं यातः कृच्छात्रेदं प्रोचितः १८
निशाम्य कृष्णस्य तदा त्वैव वेत्तौ कस्यो विस्मितचेतसस्ततः। स माप्यतस्मिन्निधमपुनर्व्रतं नृपाययुक्तो
द्येत आदृताः १८ कदाचिदश्याविदेगमश्चादृतविक्रमः। विजडतुर्वनेग्राममध्यगोजयोषिता २० उ
पगोपमानौललितं स्त्रीजनैर्वेदसौद्रदैः। स्वलेहता नुलित्रा गोस्वप्तिगोविरजोवर्ग २१ निशाम्य खेमान्य
तावदितोदुपतारकं। भक्षिकागधमृत्तौ लिलुष्टकुमुदवायुना २२ जगतः सर्वभूतानां मनः प्रवर्णमंगल
। तौ कल्पयेतौ युगपत्स्वरमंडलमूर्छितं २३ गोप्यस्तद्वीतमोक्षमूर्छितानां विद्वत्प्राप्तं सततः कृलमा
त्मानं स्वस्तकेशस्वजंततः २४ एवेविक्रीडतः स्वेरगायतोः सघमत्तवतः। शीखड्डेतिरग्यातो च नरा नृप

कृष्ण
प्य

गोप्यगात २५ तयोर्निरीकृतोराजंस्तत्रार्थप्रमदाजनं। कोशंतं कालयामासदिशुदीव्यामशंकितः २६
कोशंतं कृष्णमज्ञौ विलोक्य स्वपरिग्रहं। यथागारस्युनाग्रस्ताज्जातगवच्चधावतो २७ माभैषेतमभयागवो
शालहस्तोतरस्विनौ। आसेदत्तुस्ततरसात्वरितं गुह्यकाधम २८ सर्वाभ्यतावनुप्राप्तो कालमृत्सुदबोद्धि
जनविस्मयस्त्रीजनमूढः प्राद्वज्जीविते क्षया २९ तमन्वधावद्रोविंदोयवयवमभावति। जिह्वुसंछि
रोरत्वेतस्कोरुहं नस्वियौ बलः ३० अविद्वद्वाभ्येत्यशिरस्तस्य दुर्गत्वनः। जहारमुष्टिनैवांगमदं चूडाम
तिविभुः ३१ शीखड्डेतिहत्तैवेमणिमोदायभास्वरं। अयजायाददात्सीत्योपश्यतीनाचयोषिता ३२
॥ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे दशमस्कन्धे चतुर्विंशोऽध्यायः श्रीशुक उवाच गोप्यः कृष्णवने
याते तमनुव्रुतवे तसः कृष्णलीलाः प्रगायन्त्यो निन्दुः स्वेन वासरां १ गोप्यः कृष्णः वामबाहुं च

ह.स.
८६

तवामकपोलोवलातधुरधगपितवेणु। कोमलंगुलिभिराश्रितमार्गगोप्यइरयति यत्र मुकुंदः १
 यो मयानवनिताः सदा मे हे विस्मिताः स दुपधाय सलज्जाः ॥ हे तत्रिचमवलाः शृणुते देहारहा सउत्तमि
 स्थिरविक्राममागेण समर्पितचित्ताः कश्मलेययुरयस्मृतनीचाः १ इत चित्रमवलाः शृणुते देहारहा
 मउत्तमि स्थिरविद्युतानंदक्षनुरयमात्रे जगानां न मे दोयर्हिकजितवेणुः ३ वृंदशोत्रजहृषा मृगगावो
 वेणुवाद्यद्वतचेतस आरात। इतदष्टकवलाधृतकलीनिडितालिश्रितचित्रमिवासन ४ बर्हिणाः स्त
 वकधा तपलाशैर्बद्धमन्त्रपरिवहे विडवः। कर्हिचित्तवलालिमगोपेगीः समाद्वयति यत्र मुकुंदः ५
 तर्हि प्रमगतयः सरितो वै तत्पदीनुजरजोः निलनीताः स्तुहयती वै यमिवावद्गुणः प्रेमवेषितभुजाः
 क्षितितापः ६ अनुचरैः समनुवातिवीर्य आदिप्ररुषस्वाचलभूतिः। वनचरो गिरितरेषु चरती वै गुणः

कल
८६

क्षयतिगाः सयदाहि १ वनलतास्तखआत्मनि विस्मयं जयेत्य स्वपुष्पफलाद्याः १ श्रुतातमारविट
 पामधु धाराः प्रेमदृष्टतनवः समुत्तुः स्म ८ दृशेतायत्रिलकोवनमालादिव्यगंधतलसीमधुमत्तैः।
 अलिकुलैरलघुगीतमनीषमाद्रियन्यर्हि संधितवेणुः ९ सरमिसारमहसविहगाश्चारुगीतद्वतव
 तसपत्न्यहरिमुपासततेयतचित्ताहेतमालितदृशाधृतमौनाः १० सहवलः स्वगतसविलासः सानु
 षुक्तिभृतो जजदेयः। हर्षयन्यर्हि वेणुरवेणाजातदृषिपरमतिविश्व ११ महदतिक्रमशक्तिव
 तामेदमेदमनुगतेति मेघः। सुहृदमभ्यवर्षत्सुमनोभिः। छायाविविधतपुत्रं १२ विविधगोपच
 रगोषु विदग्धो वेणुवाद्युत्तमध्वनिजशिलाः। तवमुतः सति यदा धरा विवेदत्तवेणुनयत्स्वरताहीः
 १३ सवनशस्तदुपधायसुरशाः शक्रशर्वयरमहिप्रोगाः। कवयानतकंधरचित्ताः कश्मलेययुरनि

द.पू.
८७

श्रिततत्वाः १४ निजपदाद्दलैर्ध्वजवज्जनांरजोकुशविचित्रललामैः व्रजध्रुवः शमयनखुरतो
 देवध्रुवैर्गतिरारितैः १५ व्रजतितेनवयमविलसवोऽङ्गापतिमनोभववेगाः कुजगतिगमि
 तानविदामः कश्यपेनवसनेकवरेवा १६ मणिधरः कृदिदागगायनगामालपादयितगंधतलस्याः
 प्रणयिनोनुवरस्यकदोसे प्रक्षिपन्भुजमगायतयत्र १७ कृणातवेणुरवचंचितविज्ञाः कृष्णपञ्चम
 तद्वृत्तगुहिरागुगागगागमनुगत्यहरिणोपागोपिका इवविमुक्तगुहाशाः १८ कुंददामकृतकोत
 कवेधोगोपगोधनद्वतोयमुनाया नंदसुनरनद्यतववत्सो नमदः प्रणयिनोविजहार १९ मंदवामुक्त
 युवायुक्कुलमानयन्मलयजस्यशेनोवदिनतामुपदेवगगायवाद्यगीतवलिभिः परिबद्धः २० वत्स
 लोव्रजगवायदगध्रोवद्यमानचरणः पथिद्वैः कृतवगोधनमुपोहादिनोतेगीतवेणुरनुगैरितकीर्तिः

कुल
८७

२१ उत्तवंशमरुवापिदशीनामुन्नयनखुररजश्रुतिस्वक।दित्तयैतिसुददाशिषएषदेवकीज
 ठरभूरुद्राजः २२ मदविष्णुगितलोचनईषमानंदः स्वमुद्रकोवनमाली।वदरपोडवदनोमुद्रुगै
 रंमंडयकनककुंडललक्ष्म्या २३ यडपतिहिरदराजविहारोयामिनीपतिरिवेषदिनोते।मुदितव
 कउपयातिडरंमोचयन्व्रजगवांदिनतापं २४ श्रीशुकउवाच एवंव्रजस्त्रियोगाजनकलली
 लानुगायतीः।रेमिरेऽहः सुतस्त्रिज्ञासन्मनस्कामहोदयाः २५ इतिश्रीभागवतेमहापुराणेदशमस्क
 धेहृदावनकीडयोगोपिकागीतनामपंचविंशोऽध्यायः श्रीशुकउवाच अथतस्मीगतोगोष्ठमरि
 ष्टाष्टषभासुरः।महोमहाककुक्कायः कपयनखुरविकृतो १ रंमणाः खरतरंपदावविलिखन्म
 हो।उद्यमपुष्टवप्राणविषाणाग्रेणोद्वरन २ किंचिक्किंचिद्वहन्वचन्ययनस्तद्वलोचनः ३ य

द.सू.
८८

मनिह्रीदिनेनांगनिधुरेणागवांनृणांपतंत्यकालगतोगर्जःस्ववर्तिस्मभयेनवै३ निर्विशंतिघ.
नायस्यककुट्टवलशेकया।तंतीहाशृंगमुहीह्यगोप्योपास्यतत्रसुः ४ पशवोदुदुवुभीतामडा
नृत्यस्यगोकुले।कृष्णकृष्णमिति तेसर्वे गोविंदशरणाययुः ५ भगवानपितृहीह्यगोकुलेमयविदुतामा
मैष्टतिगिराश्यास्पृष्टपासुरमुपाहृत ६ गोपालैःपशुभिर्मंदजातिभिःकिमसत्तम।वलदप्यहाहडुष्टा
नात्तद्विधानोदुगतमना ७ इत्यास्माद्याद्युतोऽरिष्टंतलशहेनकोपयना।सरस्वरसेभुजाभोगप्रसाया
वह्निहोहारः ८ सोप्येवैकोपितोरिष्टःस्वरेणावनिमुह्विरवन।उद्यत्तुह्यन्नमभैवःकुहःकृष्णमु
पादवत ९ अग्रतस्तविषाणायःस्तब्धोसकलोवनोच्यतांकराह्मिण्याद्ववत्तुगोभिर्दमुक्तोशनिपेया
१० गृहीत्वाशृंगयोक्तवाञ्छादशपदानिमः।प्रत्यपोवाहभगवान्गजःप्रतिगजयथा ११ सोऽपवि

कृष्ण
८८

होमगवतापुनरुत्थायसत्वरःआपतत्स्वित्तसर्वगोनिःश्वसकोधमूर्छितः १२ तस्मापतंतंसनि
गृह्यशृंगयोःपरासमाकृष्णनिपातश्रुतले।निःश्रीडयामासयथाईमेवरैकृत्वाविषाणोनजधानसो
पतंत १३ असृग्मन्त्रशकुन्मुत्तजन्निपेषपादाननवस्थितैरुणाः।जगमकृच्छ्रनिजतेरथरु
यपुष्पैःकिंतोहरिर्माडिरसुराः १४ एवंककुक्षिनंदत्वास्तममानःस्वजातिभिः।विवेशगोष्टमवलो
गोपीनोनयनोत्सवः १५ अरिष्टेनिहतैदैत्यैकृष्णनाडुतकर्माणा।कसायाथाहभगवाञ्चारदोदेवदश
नः १६ यशोदायाःसुतो कन्यादेवकाःकृष्णमेवच।रामेवरोहिणीपुत्रवसुदेवेनविभ्यता।न्यतौख
मित्रेनंदेवैयाभ्रातेषुसहताः १७ निशाम्यतद्रोजपतिःकोपात्त्वचलितेंद्रियः।निशातममिमार्दत
वसुदेवजिघांसया १८ निवारितो नारदेनतत्तुतोमृत्सुमात्मनः।ज्ञात्वालोहमयैःपाशैर्वधसहभा

द.पू.
८९

यया १९९ प्रतिपातेतुर्देवैकैस आभाष्यकेशिने। प्रेषयामास हन्येतो भवत्तारामकेशवौ १० त
तोमुष्टिकचा एरशालतोशलकादिकाना आमापानहस्तिपाश्वसमाह्वयाहमोजगद ११ भोभोनि
शम्पतामेतद्दीरा एरमुष्टिकाः। नृदवृत्ते किलासातेमुतावानकदुदुभेः १२ रामकृष्णौततोमहोमृत्तुः
किलनिदर्शिनः। भवद्वा मिहसंप्राप्तो हन्येतोमहलीलया १३ मन्त्राः क्रियन्तेविविधा मन्त्ररंगपरिश्रि
ताः। पौरजानपदाः सर्वव्यपेक्षस्त्वेरसंयुगं १४ महाप्रावृत्तया भेदरंगद्वयपुनीतो। द्विपः कुवलयपीडो
जहितेनमसाहितो १५ आरभ्यतो धनुयोगश्चतुर्दशयथाविधि। विश्वसंतुपशूनेषा चतुराज्यामी
षे १६ इत्याज्याप्यार्थे च ज्ञाह्वययदुपुमवा। गृहीत्वा पाणिना पाणिना ततो कूरमुवाच १७ भोभो
दानपतेमहाक्रियतो मे वमादतः। नान्यस्त्वन्नोहिततमो विद्यते भोजहस्तिषु १८ अतस्त्वाप्राश्रितः सो

कल
८९

म्पकार्यगौरवसाधनं यथैदो विष्णुमाश्रित्य न्यार्थमध्यगमहिभुः १९ गच्छन्तुदवृत्तं तत्रमुतावानक
दुदुभेः। आसाते ताविहानेनरथेनानयमादिरं २० निमृष्टः किलमेमृष्टदेवैर्वै कृतसंश्रयः। तावान
यसमगोपैर्नंदोद्यैः सांभुपायनैः २१ धातयिष्यद्वहानीतो कालकल्पेनहस्तिना। यदिमुत्तैततोमह
द्योतयेवैद्यतोपमैः २२ तयोर्निहतयोस्तत्राचमुदेवपुगोगमान्। तद्वधूनिहनिष्यामिहस्तिभोजदश
हेकान् २३ उग्रमेनचपितरं स्त्रिविराज्यका मुकतो दुतरे देवकं च योचाने विद्विषो मम २४ ततश्चै
षामहो मित्रभवित्री नष्टकरका। जगत्सद्यो ममगुरुर्हि विदोदयितः सखा २५ शर्वरानरकोवागोम
प्यवहृतसोहदाः। तैरहं सुरपक्षीयानहत्वा भोक्षेमहो नृपान् २६ एतदज्ञात्वा नपक्षिर्गमकृत्स्नावि
हामैकौ। धनुर्मखनिरोक्षार्थं द्रष्टुं यदुपराश्रियं २७ अकूरउवाच राजन्मनीषितमश्रुकृतवत्साव

द-प्र-
९७

द्यमार्जनामिधामिधोःसमं कुर्याद्वैवं हि फलभावनं ३ मनोरथानकरोत्तु जैर्जनो देव हतानपि
। युज्यते हर्षशोकाभ्यो तथाप्याज्ञा करोम्यहं ३९ एवमादिश्यात्तु क्रूरं मे विनाश्च विस्तृज्यमः ॥ प्रविवेश
गृहं कंसस्तथाः क्रूरः स्वमालये ४० इति श्रीभागवते महापुराणे देशमस्कंधे षट्त्रिंशोऽध्यायः श्री
शुक उवाच ॥ केशात्कंसप्रहितः खुरैर्महो महाहयो निर्जरयन्मनोजवः ॥ सदा बधूता भविमान
सेकुले कुवेत्र मोहेषित मीषिता विलः १ तं वसयंत भगवान्स्वगोकुले तदेषितं वील विह्वलिता
वुदं ॥ आत्मानमाजौ मृगयंत मय्यणीरुपाह्वयन्सव्य नदन्मृगं द्रवतं ३ सतं निशाम्या भिमुखं मुखं नखं
पिबन्निवा मृदु वदत्पमर्षणः ॥ जघान यद्वा मरविंदलोचनं दुरासदं शृणुद नवीदुरत्ययः ४ तदं च
यित्वा तमधो हतौ रूपाय गृह्णादोभ्योपरिविध्यादयोः ॥ सावज्ञमुत्तृज्य धनुः शतोत्तरयथोरगताह

रुस
९७

सुतो बवस्त्रितः ५ सलच्च संजः पुनरुत्थितो रूपाद्याय केशीतरसाऽपतद्गिरिं सोऽय्य सवके भुज
मुत्तरं स्मयन् प्रवेशया मयथोरगे विले ६ देतानियेतु भगवद्भुजस्तौ केशिनस्तु त्रमयः स्थशो
यथा वा ज्ञश्च तद्देहगतो महात्मनो यथा मयः संवद्वेष उपहितः ७ मयः ७ समेषमभ्य कर्कटिका फलो
पमाद्यमेमपाह्वय भुजं महाभुजः ८ अविस्मिन्नो नेन सकृन्मवाङ्मनिरुद्धवायुश्चरतांश्च विह्विपुना
प्रस्विन्नगात्रः परितुल्लोचनः पपातले देविस्तु न किंतौ व्यासुः ९ तद्देहतः कर्कटिका फलोप
माहासोरपाह्वय भुजं महाभुजः १० अविस्मिन्नोऽयं नृहता रित्तमयैः च सैनवर्षैर्वर्षैर्द्विरोदितः
९ देवर्षिरुपसंगम्य भागवतं पदगोन्मयाह्वय मल्लिष्टकमोहं हस्येत दमासत १० कृष्णकृष्ण
प्रमेयात्मनो योगेशजगदीश्वरा वासुदेवारिविलासमा त्वतोऽध्वरप्रभो ११ त्वमात्मा सर्वभूतानां

६५
९१

को न्योतिरिवैधसां गृहो गृहाशयः साक्षा महापुरुष ईश्वरः १२ आत्मनात्माश्रयः पूर्वमाययास
सृजेयुगानां तैरिदं सत्यसंकल्पः सृजस्य त्वपवसीश्वरः १३ सत्तुभूधरभूतानां दैत्यप्रमथरक्षसां
अवतागोविन्दाशयसत्तनोरङ्गायव १४ दिव्याते निहतो दैत्यो लीलयाऽयं हयाकृतिः १५ स्य हे धि
तसेवत्तात्पुनस्तपनिमिषादिव १५ चाणूरमुष्टिकैवैवमहान्त्याश्रुहस्तिनो कैसेचनिहतोऽमे
परश्चो हनितेषो १६ तस्यानुशेखयवनमुगुणानरकस्य च पाणिजातो पहरणमिदं स च पराजय
१७ उदाहवीरकन्या नोवीर्यं शुक्लादिलङ्गा नुगस्पृशो ज्ञां शापाद्वारकाश जगत्पते १८ स्पृशत
कस्य च मोगदानं सहभायया मृतपुत्रोपादानं च ब्राह्मणस्य स्वधामतः १९ पौंड्रकस्य वधपश्या
तकाशिपुयोश्च दीपने दंतवक्रस्य निधने वैद्यस्य वमहाकृतो २० यानि वान्यानि वीर्याणि हारका

हस्त
९१

भावमनभवानाकर्तृदृष्ट्याम्यहंतानि गेयानिकविभिर्भुवि २१ अथ ते कालरूपस्य त्रपयिष्ठो
रमुष्य वै अक्षौहिणाना निधने दृष्ट्याम्यर्जुनप्रारथः २२ विभुहविज्ञानघनस्वसंख्यया स मात्रस
वोयममोघवोद्धिता स्वतेजसानित्यनिहृतमाधया गुणा प्रवाहभगवतमीमहि २३ त्वामीश्वरस्ता
श्रयमात्ममायया विनिर्भिताशेषविशेषकल्पने कीदार्थमेया त्रमनुष्यविग्रहं न तोस्मिधुर्यं
यदुद्वह्मिमा त्वतो २४ श्रीशुक उवाच एवं यदुपतिष्ठन्मम गवत प्रवरो मुनिः प्रणिपत्या म
नुजातो यथोत्तर्हणोत्सवः २५ भगवानपि गोविंदो ह त्वाकेशिबमहवो पशूनपालपत्न्या लैः प्रीते
वैजसुरावहः २६ एकदा ते पशून्त्यालाश्रयतोऽस्मिन्नुचक्रुर्निलायनकीडाश्वीरपालाय
देशतः २७ तत्रासकृतिरिवैराः पालाशकृतिविज्ञपामेषा यिताश्च तत्रैके विजङ्गुरकुतोभयाः २८

६०५०

९७३

मयपुत्रो महासा यो यो मो गोपाल वेषधृक्। मेघा यिता नपो वाहं प्रायशो रायितो वदून ३१ गिरि
 प्यो विनिक्षिप्य नीतनाते महासुरः। शिलया पिदधे द्वारे वतः पंचा विशेषिताः ३० तस्य तत्कर्म विज्ञा
 यरुहः शरणादः सतो। गोपात्रये तं जगद्दृक् हरि रिवोजसा ३१ सनिजं रूपमोक्त्वा यगिरा इमं दृश
 वली। इह विमोक्तुमात्मानं नाशकौ द्युहातरः ३२ तं निगृह्य च्युतो होम्यो पातयित्वा महोत्तल
 पश्यतं। दिवि देवानां पशुमारममारयत् ३३ गुहापिधानं निर्भिद्य गोपात्रिः सार्यरुहः तः स्तयमा
 नः सुरैर्गोपैः प्रविवेश्च गोकुलं ३४ इति श्री सांगवते महासुराणे दशमस्कंधे मत्तविशेषाध्यायः
 श्रीशुक उवाच अकुरोपिव तोरात्रिमधुपुयी महामतिः। उषित्वारथमास्त्राय ययोनं दगोकु
 लं। गह्वर्यथिमहाभोगो न गवत्पुनरेह लो। भक्तिपरा मुषग त एव मे तदचित यत् ३ किमया च

कृष्ण

९७३

रितं भद्रं किंतु प्रमत्तपः। किंवा थाप्य हते दत्तं यत् इत्याम्यद्य के शवं ३ समैतत्तदुत्तमं मन्ये उन्नम
 स्त्रो कदर्शनं। विषयात्मनो यथा ब्रह्मकात्रं न भद्रजन्मनः ४ भवेनमाधमस्यापि स्यादेवायुतदंशनं
 । इयमा गाः कालं द्याक्वचित्तरति कश्चन ५ ममाद्यमेगले नष्टफलकाश्चैव मे भवः। यत्र मस्मि
 गवतो योगिध्ये योऽपि कर्तुं ईकं सो वता द्याः कृतमेत्यनुयदे दह्ये। धिपये प्रहितो मुना हरः। कृता
 वतारस्य दुरत्ययं तमः पूर्वः तरन्यत्र रवमंडलत्विषा ७ यदर्थं तं ब्रह्म भवादितिः सुरैः श्रिया च दे
 व्या मुनिभिः समात्ततैः। गोवाराणां यावु चरैश्चरदने यद्गोपिका नो कुचकुं कुमा कितुं ८ इत्यामि
 वृनमुकपोलनासिकं स्मितावलौकारुणा कर्तुलोचना। मुखमुकुंदस्य गुजालकावृत्तं पदकिं गां
 प्रवरति वैमृगाः ९ अप्यद्य विस्मोर्मनुजत्वमीयुषा भागवतारा यमुबो निजे छया। लावापधो नो

६-५-
७३

प्रवितोपलंभंमह्यंनस्यात्फलमेतमादृशः १० यईकिताहंरहितोप्यमस्ततोःस्वतेजसाःपास्तमो
मिदाभ्रमः।स्वमाययात्प्रवितैस्तदाह्ययाप्राणाह्वीभिःसदनेष्वधीयते ११ यस्यावितामीवह
भिःसुमेगलैवाचोविमिश्रागुणकर्मजन्मभिःप्राणोतिशुभंतिपुनेतिवैजगतयास्तद्विरक्ताःशवशा
भनामताः १२ सचावतीर्णाःकिलसात्वतान्वयेस्वसेतुपालामरवर्गशर्मकृतापशोवितचन्वजा
आस्तइश्वरोगायैतिदेवायदशोषमेगले १३ तंतवद्यद्वेनमहतांगतिगुरुत्रैलोक्यकांतदृशिमन्त्रो
त्सवरूपदधानेभिर्घईक्षितास्पदइत्येप्रमासनुषमःसुदर्शनाः १४ अथावरुदःसपरीशयोरथा
त्वधानपुसोश्चरास्वलज्योविधियाधृतैयोगिभिरप्यहंभुवनमस्यआभ्योचमरवीचनौकसः १५
अधिपूलेपतितस्यमेविभुःशिरस्पधास्पत्रिजहसपकेजै।दत्ताभ्येकालभुजंगरहसाप्रोद्वजिता

रुम
७३

नांशरागौषिणांनृगां १६ समर्पणायत्रविधायकौशिकस्तथावलिश्चापजगत्रयेदतो।यद्विहा
रेवजयोषितोअमेस्यर्शनमौगंविकेगेध्यपानुदत् १७ नमप्युपैष्यत्यरिबुद्धिमस्युतःकंसस्यद्वतः
प्रहितोपिबिश्चदक।योःतवद्विश्चतसरहदीहितैकैत्रजईकृत्यमलेनचक्षुषा १८ अयंअधिपूलेऽव
हितैकृतोजलिमाप्रोक्षितासस्मितमाईयादृशा।मपद्यपधस्तसमस्तकिंविषोवोद्यमुदंबीतविश
कक्रुर्जितो १९ सुहृत्तमेजातिमनस्यदेवदेवोभ्योहृदयांपरिरूप्यतेभमो।आत्माहितोथी।क्रिय
तेतदेवमेवधश्चकमीत्यकउल्लसिततः २० लब्धोगमेगंघ्रातंकृतोजलिमावस्यतेकूरततेत्सु
अवाः।तदावयजन्मभूतोमरीयसानैवाहृतोयोधिगमुष्यजन्मतत् २१ नतस्यकश्चिद्विद्यतःसुहृत्
मोनवाप्रियोदेष्यउपैष्यपववा।तथापिप्रक्तात्रजतेयथातथासुरदुमोयद्वदुपाश्रितोऽयदः २२ किवा

द.पू.
८५४

यजोमावनतं यदुत्तमः स्यात्प्रमिथ्य गृहीतमंजलीः। गृहं प्रवेश्याः सप्तमस्तमस्तुतं संप्रत्यतेकं सक्तं स्वि
 वेषु १३ श्रीशुक उवाच इति संचितं यन्मसं श्रुत्वा तनयो धुनिरथेन गोकुलं प्राप्नः स यथा सति
 रिनुप १४ परानितस्य विनललोकपालकिरीटनुष्टुः मलपादरागोः दृष्टं गौष्टेति कौतुका निवि
 लकितात्पुत्रं यवाकुशाद्यैः १५ तदृशं नास्तीति दृष्टं संप्रमः प्रमादो हेरोमाशुकलाः कुलेक्षणः १६
 यादवस्तं घमतेष्वैष्टं प्रभोरमूनेधिरजास्पदो इति १६ देहं भूतामियानयो हि त्वादेभ्यो येषु वां स
 देशाद्यो हरेर्लिंगदर्शनं प्रवर्णादिभिः १७ दृष्टं कृष्णं रामं वज्रं नेगो रोहने नेगो। योतनी लोवरव
 गैशरदं वरुहं हारो १८ किशोरं श्यामलं श्रुतौ श्रुतिनेतो वृद्धं जौ। सुमुखौ सुदरवर्गौ बालद्विरद
 विक्रमौ १९ अतवज्जकुशभोजैश्चिद्वितैरधिभिर्जजो। शोभयतां महात्मानो मानुजौ शस्मिन्नेतौ ३०

कृष्ण
८५४

उदाररुविरकीर्तौ सविगो वनमालिनौ। पुण्यगं बालुलिप्तौ गौस्तातो विरजवास्तमौ ३१ प्रधानपुरु
 षावाहो जगद्देव जगत्पती श्रवतामौ जगत्पथे स्वोशनवलकेशवौ ३२ दिशो विजिगीषां गजकुर्वी
 शौ प्रमया स्वयायथा मारकतः शौ लोरोप्य शुकनकावितौ ३३ रथात्राणामवसुत्यसोः क्रूरः स्नेहविक्र
 लः पपातवरणो योते देहवद्रामकृष्णयोः ३४ भगवद्दर्शनाद्वाप्य पर्याकुलेक्षणं पुलकावितो
 गश्रौ लंघ्यात्संस्थानेनाशकं य ३५ भगवोस्तमभिप्रत्यरथां गोकितया गिना। परिरेभे सुपाकृष्ण
 प्रीतः प्रगावत्सलः ३६ सकर्षणाश्च प्रगातमुपगृह्य महामनाः। गृहीत्वा पाणिना पाणी अनेयन्मानु
 जो गृहं ३७ पृष्ट्वा यत्संगतं तस्मै निवेद्य प्रवगमने। प्रज्ञालयविधिवत्प्राप्तमधुपकोदं मादरत ३८ नि
 वेद्य गोचरं शिष्ये संवाह्य श्रोतमादतः। अत्रैव देवगुणैश्चैव यो पादरदिभुः ३९ तस्मै भुक्तवन्तीत्याह

दृष्टः
१५५

कल
१५५

प्रः परमधर्मवितामुव वासैर्गंधमालैः पद्मं प्रीतिं व्यधात्पुनः ४० पप्रक्षमत्तं नंदः कथं ह्यनिरतयदे
किं मे जीवति दाशाहं सो नृपालादवावयः ४१ योऽवधीत्स्व सुतो काकोशो त्याग्रमुदपत्तिलः किं
नुस्वित्त्यजातो वः कुशलविमृशापदे ४२ इच्छंस्तु तया वाचा नंदेन सुसमाजितः अक्रूरपरिपृष्टेन
जहावधपरिग्रहे ४३ इति श्रीभागवते महापुराणे दशमस्कंधे श्रीकृष्णगमने अष्टत्रिंशोऽध्यायः
श्रीशुक उवाच सुविषयविष्टः पर्यं केरामरुहो रुमादितः लेभे मनोरथां सर्वां नृथियां तत्र कारह १ किं
मलप्रभगवति प्रसन्ने श्रीनिकेतने ते तथा पितृपराजन्तृद्विवां कृतिं किंच न २ सायंतनाशनं कृत्वा भ
गवानंदेवकीमुतः मुदत्तुष्टं केरस्य पप्रच्छ नृपद्विकीर्षितं ३ श्रीभगवानुवाच तात सौम्यागतः
कञ्चित्त्वागतं प्रदमत्तवः अपि स्वजातिवंधूनामनमीव मनसा मयं ४ किंच नः कुशलेष्टेष्टे एवमा

नेकुलामये। कं मे मातुलनामंगस्वानोतस्तत्त्वजानुच ५ अहो अस्मदभूद्रुगिपि जेहजिनमार्ययोः।
यदेतोः पुत्रं भगवायदे तोर्वधनेतयोः ६ दिष्टाद्यदशनस्वानां सत्तात्त्वजानुच महेवः सौम्यकां किं
तो। सजातवार्पितोतातेरागमनकारणां ७ श्रीशुक उवाच एषो भगवतामवेवार्पितामासमाधवः।
वेगनुवेधं यदुष्वसुदेववधोद्यमे ८ यत्तदेष्टायदर्थं वादतः सप्रेषितः स्वयं ११ यदुक्तं नारदेनाम्
स्वजन्मानकदुःखे ९ सुत्वाः क्रूरवचः कृष्णो बलश्च परवीरहा। प्रहस्य नंदपितरं राजादिष्टे विजज्ञ
तः १० गोपान्मादिशत्सौम्यिष्टोतामर्वगौरसः ११ पापना निगृह्णा धंयुयुतोशकदा निव १२ यासा
मः श्रीमधुपुरास्यामो नृपतेरमान्द्रस्यामः सुमदस्य वैयातिजानपदाः किल। एवमाद्योपयत।
ज्ञानेदंगयः स्वगोकुले १३ गोप्यस्तास्तदप्युत्पन्नवधूव्यथितामृश। रामकृष्णपुरीनेतुमक

दृष्टः
७६

रेवजमागतं १३ काश्चित्कृतं तत्राप्यासमानमुखश्चिपः। संसृज्जलवलयकेशयंश्चकाश्च
न १४ अग्राश्चतदनुष्ठाननिष्ठशेषवत्तयः। नाभ्यनाभत्रिमलोकप्रालोकगताऽव १५ स्मृत्या
आपराः शौररनुरागस्मिन्नेरिताः। हृदिस्पृशश्चित्रपदागिरःसमुद्रुःस्त्रियः १६ गतिमुल्लिखितवेष्टा
स्त्रिभूतामावलोकनं। शोकापहानिनिमग्निकाशप्रचरितानिच १७ चित्तयत्नमुकुदस्यप्रीताविरह
कातराः समेताः सैव शः प्रोचुरश्चुखोऽच्युताशयाः १८ गोप्यज्जुः अहोविद्योतसबनकचिह्न
यासंयोज्यमैवाप्रापयेनदेहिनाः। ताश्चाकृतार्थोच्चियुनेसपार्थक्यविक्रीडितैः। नकवेष्टितेयथा १९
यस्त्वधरशीसितकुंतलावृतमुकुदवज्रं सुकपोलमुत्तं। शोकापनोदस्मितलेखमुदरं करोषिया
रोह्यमसाधुतेकृतं २० कूरस्त्वमकूरममाख्ययास्मनश्चहुर्हिदंतंहरमेवताजवतायेनैकदेशोऽविलस

कृष्ण
७६

नसौवृवंतुहीयमद्रास्मवयंमधुदिषः ११ ननंदस्रुःलाणमंगसौहृदःसमीक्षतेनःस्वकृतातुगाव
ताविहायगेहात्स्वजनामुतायतीस्तदास्पमदोपगतानवधिषः १२ सुवप्रमातारजनीयमाशिषःस
त्यावभूवःपुरयोषितोऽक्रवायाः। संप्रविष्टस्यमुखेवजस्यतेःपास्यत्पयोगोत्कलितस्मितामवं १३ तासा
मुकुदोमधुमंजुभाषितैर्गुहीतचित्तः। पारवात्मनस्पिः। कष्टपुनर्नःप्रतियास्यतेःबलाप्राप्त्याः। ललज्ज
स्मितविभ्रमैर्भ्रमन् १४ अद्यध्रुवंतत्रदृशेनविष्यतेदाशादेभोजाधकल्लिस्तावता। महोत्तवः। श्रीरमण
गुणास्पदद्रव्यतियेचाद्यनिरेवकीमुते १५ मैतदिधस्याकरुणास्पनामधुदक्रुत्येतदतीवराताणः।
योसावनाश्चासमुद्रः। रिवतंजनेषियात्स्वियेनेष्यतिपारमध्वनः १६ अनाईधोरषसमास्तितोरथेत
मध्वमाचत्वरयेतिदुर्मदाः। गोपाअनोभिःस्थविरूपेक्षितंदेवंचनोद्यप्रतिकूलप्रीहने १७ निवारयाम

द.प्र.
१५७

ममुपेतमाधवकिंनोः करिष्यन्कुलद्वयोधवाप्रमुकंदसंगात्रिभिषा हृदुस्तप्राहैवेन विद्यंसित
 दीनवेतसो १८ एस्यानुगललितस्मितवल्लभं लीलावलोकपरिभारासगोष्ठाः नीताः स्मरः
 क्वापि वक्त्राण्यविनातगोष्पः कथंचित्तिरेमेतमोदुरते १९ योऽङ्गः कथं व्रजमनंतसखः परीतो गो
 पेषिश्चनखुरजसूरितालकसकृत्वेण क्वापि न स्मितकटाहनिरीक्षणान्वितं शिषात्पुः सुभूते तु
 कथं प्रवेस ३० श्रीशुकउवाच एवञ्चवाणाविरहातुराशुशेव्रेजस्त्रियः कृत्स्नविष क्लमानसाः विस्म
 ज्यलज्जोत रुदुः स्मसुस्वरं गोविंदरामोदरमाधवेति ३१ स्त्राणा मेव रुदतीनामुदिते स वितर्षथ ॥ अ
 क्रूरशोदयामासकृतमेवादि कोरथं ३२ गोपास्तमद्वं सज्जतनेराद्याः शकटैस्ततः आद्यायोपायनं भू
 रिक्तं मानोरमसंभूतान् ३३ गोष्पश्च दीपितकृत्स्नमनुव्रज्यादुरजिताः प्रत्यादेशं भगवतः काक्ष्यं दृष्ट्वा वतस्त्रि

कृष्ण
१५७

रे ३४ तास्तथा तप्यतावीक्ष्य स्वप्रच्छानेयदत्तमः सांत्वयामासमजेमैरायात्पडितैस्तैः ३५ यावदा
 लक्ष्यते केतुयावदेतारयस्य वा अतुष्टा स्थापितात्मानो लक्ष्यो नीवोपतेक्षिते ३६ तानिराशानिवृत्तगो
 विंदविनिवर्तने विज्ञाकाश्च हनो नित्यगीयं त्यः प्रियवेषिते ३७ भगवानपि मे प्राज्ञो रामा क्रूरयुतो नृपार
 येन वा युवेगेन कालिंदीमघनाशिनी ३८ तत्रोपसृष्टपानायेपात्वा मृष्टमणिप्रभं वृद्धमुदमुपव्रज्य स
 रामोरथमाविशत् ३९ अक्रूरस्त्वावुपासं अनिवेश्य चरथोपरि कालिंदीदृढमागत्य स्नानविधिवदाव
 रत् ४० निमज्ज्य तस्मिन् लिलेजपञ्चलमनातने तावेव ददृशे क्रूरो रामकृत्स्नो समचित्तो ४१ तौरयस्त्रो
 कथं भिदमुतावानकडुदुःखैः ताहं स्मितस्मदनेन सादत्पुन्यं त्ययचक्षुसः ४२ तत्रापि च यथापूर्वमासी
 नो मुनरं वसः त्यमज्जदृशनं यन्मे मृषा किं सलिलेतयोः ४३ भूयस्तत्रापि सोऽदो ह्योत्तरयमानमदीश्वर

द.पू.
१०८

मिहवारागं धवैरसुरैर्नतकंचरैः ४४ सहस्रशिरसंदेवं सहस्रफणमौलिनम् । नीलोवरं विमश्रेतं शृंगैः श्वे
तमिव स्थितं ४५ तस्योत्तंगे घनश्यामपीतकौशेयवामसं । युरुषे च तर्जुं ज्ञाते पद्मपत्रारुणोत्तंगे ४६
नारुप्रसन्नवदनं चारुहासनिरीक्षणं सुधृजसे चारुकाणं सुकपोलारुणाधरं ४७ प्रलेवपीवरशृजं तुंगा
मोरः स्खलश्रियो केवुकैठनिम्ननाभिवलिवत्पद्मवोदरं ४८ बृहत्कटितटश्राणिकरभोरुद्वयाश्रितं
। चारुज्ञानुयुगं चारुजं घायुगलसेयुतं ४९ तुंगुल्फारुणान्स्वजातदीधितिभिर्द्वितो नवोपलंगुष्ठ
दले विलसत्पादपंकजं ५० सुमहादमणिजातकिरीटकटको गदः । कटिस्तवज्जम्बवहारानूपुरकुंड
लैः ५१ भ्राजमानपयकरं शंखचक्रगदाधरं श्रीवत्सवरुपं भ्राजत्कौस्तुभं वनमालिनं ५२ सुनंद
नंदपमुखैः पार्षदैः सनकादिभिः । सुरैश्चैवैत्यरुद्राद्यैर्नवभिश्च द्विजोत्तमैः ५३ प्रज्ञादनारदबभूव

कल
१०८

मृत्तैर्भगवतोत्तमैः । स्तयमानं पृथग्रावैर्वचोभिरमलात्मभिः ५४ श्रियापुष्पागिरां कांत्वा कान्ति
स्फलयो ज्ञेयाः । विद्ययाः विद्यया शब्दाभायया भिर्निषेविते ५५ विलोक्य मुमुक्षुप्रतीते मत्ता परमया युते
। हृष्यन्त नूनो भावपरिक्लिन्नात्मलोचनः ५६ शिरगद्गदया स्तोषीत् त्वमालम्ब्य मातृतः । प्रणाम्य मूर्ध्नि
वहितः कृतो नलिप्रदः शनैः ५७ इति श्रीभागवते महापुराणे दशमस्कन्धे स्कंदो नवतारिशो ध्यायः
॥ अक्रूर उवाच न तोऽस्मिहं त्वाविलोहेतुहेतुनायागोपूरुषमाद्यमवाययन्नाभिजातादरविद्वकोश
हृत्वा विरासीद्यत एष लोकः १ भूस्तोयमग्निः पवनः स्वमादिर्महान्नादिर्मन इन्द्रियाणि सर्वे दिशो
विविधाश्च सर्वे ये हेतवस्ते न गतौ गम्यताः २ नैते स्वरूपविद्वद्गत्मानस्तत्त्वज्ञादयो नात्मतया गृहीता
। अतोऽनुबद्धः स गुणैरज्ञाया गुणान्तरवेदनतस्वरूपे ३ त्वायोगिनेभ्यस्तत्त्वज्ञा महापुरुषमीश्वरमा

र.पू.
७७

ध्यात्मेनाधिभूतं वसाधिदैवं वसाधवः ४ त्रय्याच विद्यया केचित्त्वैवैतानि काहिनाः। एतं ते धिते
ये ज्ञेयानां रूपमग्राह्या ५ एकेत्वाविलकर्मणि तेन्यस्योपशमगताः। ज्ञानिनो ज्ञानयज्ञेन यज्ञेति
ज्ञानविग्रहः ६ अन्ये च संस्तुतात्मानो विधिनभिहिते न ते। यजति त्वत्पात्ता वैवङ्कमूर्त्यै कर्मसिद्धे ७
त्वामेवा न्येशितो क्तेन मार्गैराश्वरूपिणां वङ्काचार्यविभेदेन प्रगवन्समुपासते ८ सर्वएव यजति त्वे
सर्वदेवमयेश्वरं। येन्यदेवता नक्तायद्यः प्यन्यधियः प्रभो ९ यथादिप्रभवानद्यः प्रभुन्या श्रिताः प्रभो
विश्रुतिं सर्वतः सिद्धुतद्वत्त्वो गतयोः ततः १० सत्त्वरजस्तम इति भवतः प्रकृते गुणाः। तेषु हि प्राकृताः
घोता आब्रह्मस्थावरादयः ११ तस्येनमसोः स्तविषकृदष्टये सर्वात्मने सर्वधियावसाक्षिणाः। गुणा घवा
होयमविद्यया कृतः प्रवर्तते देवदृतिर्यगात्मसु १२ अग्निमुखतेव निरंधिरी ज्ञाणं सूर्यानिभो नाभि

कल
७७

रथो दिशः सुतिः द्यौः केसुरेंद्रास्तव राहवोर्गावाः कुक्षिर्मरुत्याणवले प्रकल्पितं १३ सोमाणि वृद्धौष
धयः शिरोरुहा मेघाः परस्पास्तिनखानितैः दयः निमेघां रात्र्यहनी प्रजापतिर्मेदस्तुष्टिस्तुववार्यभि
ष्यते १४ त्वय्यः वयात्मनुरुषे प्रकल्पिता लोकाः सपात्ता वङ्कजा वसेकुलाः। यथा जलैः सजिहते जलौक
सोम्यदुर्वरे वामशका मन्त्रे १५ यानियानी हिरण्याणि कीडनार्थं विनर्षिहि। तैरा मृष्टुचो लोका मु
दागापति ते यशः १६ नमः काराणामस्त्य यप्रलयाच्चिराय च। हयशीर्षे नमस्तुभ्यं ध्रुवैः तमस्तुभ्यं १७
अक्रूपाग यदह तेन मोमेदरधारिणो। क्षिप्रहारविहाराय नमः शूकरमूर्तये १८ नमस्तोद्धतसिंहाय
साधुलोकभयापह। वामनाय नमस्तुभ्यं कोतत्रिभुवनाय च १९ नमोभूयराणपतये दत्तत्रयवनाधि
दे। नमस्तोरह्वययीयरावणतकराय च २० नमस्तैवाभुदेवाय नमः संकषाणाय च। प्रद्युम्नायानिरुद्धा

द-प्र-
१००

यस्मात्त्वतां पतयेनमः ११ नमो दुष्टाशु धाय दैत्य रातव मोहिने। स्नेह प्राय कृत्रं वेन मस्तो कल्किरु-
पिणो १२ भगवन्मवैलोको ये मोहितस्तव मायया। अहं ममेत्यसद्गुहो भ्रातृ तैकर्मवर्त्मसु १३ अहं
वात्मा त्वज्जगद्गाराय स्वजनादिषु। प्रमाप्तिस्वप्नकल्पेषु मूढः सत्यधिया प्रभो १४ नित्यानामदुः-
खेषु विपर्ययमतिरुहं। द्वंद्वारामस्तमो विष्टो न जाने त्वात्मानः प्रिय १५ यथाऽबुधोजले हि त्वापुतिष्ठ
त्रेतदुद्रवैः। अमोतिमृगतस्त्वा वै तद्वत्त्वाहं पराश्रुतः १६ नोत्तो हं हं रूपग्राहीः कामकर्महतं मेनः। रोदुष-
सायिभिश्चाहैर्जियमाणा मितस्ततः १७ सोहंतं वां प्रपगतौ म्यसतां दुर्गपतं चाप्यहं भवदनुग्रहदेशम-
न्यो। प्रसोभवेद्यहि मे सरणापवर्गस्त्वप्यज्ञनाभे सद्यो मनया मतिः स्यात् १८ नमो विज्ञानमात्राय सत्त्वं
प्रत्ययहेतवै। पुरुषेश प्रधानाय ब्रह्मणे न तद्वाक्ये १९ नमस्तौ वासुदेवाय सर्वभूतकृताय च। कृषी

कल
१००

केशनमस्तु यं प्रपन्नं पाहि मो प्रभो ३० इति श्रीभागवते महापुराणे दशमस्कंधे चत्वारिंशोऽध्यायः
अशुक उवाच। स्तुवतस्तस्य भगवान्दर्शयित्वा जले वडः। प्रयः समो हरत्सो नो नाद्य भिवात्मानः।
१ सोपि चातर्हितो वीक्ष्य जलादुन्मथ्य सत्वरः। कृत्वा चावश्यं कसं वै विस्मि तोरय मागमत २ तमपृच्छ
हृषीकेशः किं ते दृष्टमिवाद्भुतं। भूभौवियति तो ये वा तथा त्वालं रूपामहे ३ अशुक उवाच। अद्भुतानां
हयावैति भूभौवियति वाजलो। त्वयि विश्वात्मके तानि किमे दृष्ट विपश्यतः ४ यत्राद्भुतानि सर्वानि
भूभौवियति वाजलो ते त्वानुपश्यतो ब्रह्म किं मे दृष्टमिवाद्भुतं ५ इत्युक्त्वा चोदयामास स्यंदनं गोदिनीमु-
तः। मथुरा मनयद्रामं कृष्णं चैवादिनात्ययं ६ मार्गेश भजनाराजं सत्तत्र ज्ञेयं संगताः। वसुदेव सुतो वी-
र्यवीरा दृष्टिनवादेदुः ७ तावत्तत्र जौकसस्तत्र नंद गोपादयोऽयतः। पुरोयवनमासाद्य प्रतीकं तावत्तस्मि

२-५-
१०१

कल
१०१

रे ८ तांत्तमेत्पाहमगवानकरंजगदीश्वरः। गृहीत्वापाणिनापाणिंपश्चितं प्रहसन्निव १० भवान्प्रवि
शतामयमहयानः पुरीगृहावेयविहावसुच्याश्चततोहसामहेपुरी १० अक्रूरउवाच नाहमेवद्वार
हितः प्रवेक्ष्यमधुराप्रभो। तत्कुनाहंमिमोक्षमक्ततेमक्तवत्सल ११ अगच्छयामगेहात्रः सनाथाकुर्व
धोरुजासहायनः सगोपालैः सुहृद्भिश्चसुहृत्तम १२ पुनीदिपादरजसागृहात्रोगृहमेधिनो। पृष्ट्वैवेना
नुत्तप्यतिपितरः सामयः सुगः १३ अवनित्ताधियुगलमासीद्धौकोवललिमेहान। ऐश्वर्यमत्तललेभेग
तिवैकोतिनोतया १४ आपत्तेः प्रवनेजिनस्त्रीस्त्रोकोच्चयोपुनन। शिरसावत्तयाः श्वैः स्वयोताः सग
रात्मजाः १५ देवदेवजगज्जायपुण्यप्रवाणकीर्तन। यद्वैतमोक्षमस्मोक्तनरायणनमोस्तुते १६ श्रीकृ
ष्णउवाच आयास्यभवतो गेहमहमार्गममवित्तः। यदुवक्तुं दुहहत्वावितरिष्ये सुहृत्त्रिये १७ श्रीशुक

उवाच एवमुक्तो भगवता सोः क्रूरो विमना इव। पुरीं प्रविष्टः कंसाय कर्मवेद्यगृहं ययौ १८ अथाप
राक्तं भगवानरुक्मः संकर्षणाद्वितः। मधुरां प्राविशत्तौ पैर्दिदृक्षुः परिवारितः। दृष्ट्वा शतोस्फाटिक
तुंगगी पुरद्वारं बृहद्देमकपादतोरणान्ताम्रारकोष्ठापरिवादुरामदासुद्यानरम्योपवनो यज्ञो
भित्तो १९ सोवर्णशृंगाटकहर्म्यनिःकुटः श्रेणीसभाभिर्भवेनैरुपस्कृता। वेद्यवज्रा मलनील
विदुमैर्मुक्तहरिद्रिवैलभीषवैरिषु ११ जृष्टेषु नीलामुखरंभकुक्षिमेधाविष्टपागवतवर्हिनादि
तो। समिक्तरथ्यापणामार्गवत्तरोषकाणिमात्पोकुरलाजतंडुला १२ आशूणीकुम्भैर्दधिवंदनोक्ति
तेः प्रसन्नदीपावलिभिः सपद्मैर्वैः। सट्टंदरंभाक्रमुकैः सकेतभिः स्वलेकृतद्वारगृहोत्सपदिकैः १३
तामेष्विधौ वसुदेवनेदनेनोद्धतौ वयस्यैर्नरदेववर्त्मनः। दृष्ट्वा समीपुत्तरिताः पुरस्त्रियो हस्मोत्तिव

रुद्रः

१०१

वारुणं पोतुकाः १४ काश्चिद्विषयं गृह्यतवस्त्रधूषणा विस्मृत्य वै केयु गलेष्वथापराः ॥ कृतैकप
त्रश्च वरौ कनूपुरा नोक्ता हि तोयत्वपराः स्वलोचने ॥ अश्रुत एकास्तदपास्य सोत्तवाञ्चय्यमा
नाञ्च कृतोपमज्जनाः स्वपंत्य उच्छायनिशम्य निस्वनं प्रपाययुतोर्ममपोदमातरः ॥ १६ मनोसितासाम
रविंदलोचनः प्रगजलीलासितावलोकनैः ॥ जडारमत्तद्विरदं विक्कमोदशोददञ्जिरभागात्मनोत्स
वं १७ दृष्ट्वा मुहुः श्रुतमनुदुतमनुदुतचेतसस्तत्तत्वे सौगण्डिकमधोक्ता लब्धमानाः ॥ आनन्दमूर्ति
मुपगुह्यदृशाः तल्लब्धं दृष्ट्वा त्वेज्जडरनेतमरिदमाधि १८ प्रसादशिवराहदाः प्रीत्युत्पन्नैः
सोबुजाः ॥ अभ्यवर्षनसौमनस्येन प्रमदावलकेशवै १९ दध्यकृतैः सोदपात्रैः सगंधैर्भुषणैः ॥ ता
वानुदुः प्रमुदितास्तत्र तद्विजातयः २० ऊचुः पौराञ्चरो गोप्य सप्तः किमचरन्महतायास्तैव नुपश्ये

रुद्रः

१०१

तिनरलोकमहोत्तवौ २१ रजकं कंचिदापांतरंगकरंगदाग्रजः ॥ दृष्ट्वा याचत वासोसिधौ तान्युत्तमा
निव २२ देहावयोः समुचितान्यगवासोसिद्धा हेतोः ॥ न विव्रति परं श्रेयोदातुस्तेनात्र सशायः २३ मया
चितोमगवतोपरिष्ठा न सर्वतः ॥ साकैर्पेरुषितैः प्रादभृत्यो राज्ञः मुदुमेदः २४ इति दृष्ट्वा त्वेव वासोसि
नित्यगिरिवने वराः ॥ परिधत्त किमुहृत्ताराजद्व्यापनी सद्य २५ यातासु बालिशामेव श्रेष्ठं यद्विज्ञावि
ष्ठावप्रतिप्रतिमुपतिष्ठन्त राजकजानि हि २६ एवं विकल्मानस्य कृपितो देवकी मुतः रजकस्य कर
योराशिरुः कायादपाहरत २७ तस्यानुजीविनः सर्ववासः कोशाद्विस्तृत्य वै २८ दुदुबुः सर्वतो मार्गं वासोसि
जगृहेद्युतः २९ वसित्वा तपियेव स्वर्लक्ष्मः संकर्षणस्तथा ॥ कोवापदत्तगोपभ्या विस्तृत्य भुविकानि चि
त ३० तैस्तत्तवायकाः प्रीतस्तयोर्वैधमकल्पयत ॥ विचित्रवागीश्वरेणैराकल्पैरनुरूपतः ३१ नानाम

२२
१०३

हाणवेयाभ्योऽहमगमो विरेजतः सुलं कृतौ बालगजौ पर्वणा वसिते तसौ ४१ तस्य पुत्रो भगवान्
 प्रादात्साम्यमात्मनः श्रियं च परमा लोके वलेश्चर्यस्मृतीदिय ४२ ततः सुदाप्रोभवन्मालाकारस्य
 जगुत्तुः तौ दृष्ट्वा गत्सुखीयनना मशिरमाभुवि ४३ तयो गमनमानीय पादौ चाशङ्कान् दिभिः पूजो
 तानुगयोश्च केत्तिको बालानुलेपनैः ४४ प्राहनः सार्धं कजम्पविते च कुले प्रभो पितृदेवस्यो मद्यं तुष्टा
 द्यागमनेन च ४५ भवतौ किल विश्वस्य जगतः कारणा मरेः अवतीर्णा विदोऽशेन केमाय च भवामुव ४६ न
 हि को विषमादृष्टिः सुहृदो जगदात्मनोः समयोः सर्वभूतेषु भजेत भजतोरपि ४७ तावतापयतो भृत्यकिं
 मर्दं करवाणि बोधुमोत्यस्य दौत्योषभवद्विषं त्रियुज्यते ४८ इत्यभिप्रेत्य गजेन्द्रसुदाप्रोऽतमानसः
 शक्तैः सुगदैः कुसुमैर्मालाविरचितादौ ४९ ताभिः सुलं कृतौ प्रातोऽहमगमो महाबुधैः षण्णतापय

कल
१०३

अपत्रायददत्तवर्द्धौ वरान् ५० सोपि बज्रेऽवलोकितस्मिन्नेवाम्बिलात्मनि तद्वत्केषु वसौ हाईष्टे
 सुवर्दयोपगौ ५१ इति तस्मै वरदत्वा श्रियं चावयवईनां वलमायुर्दशः कान्तिनि जैगमसहायजः ५२
 ॥ ॥ इति श्रीजागवते महापुगणोद्देशमस्त्वधे एकवत्वारिंशोऽध्यायः श्रीशुक उवाच अथ ब्रजवराज
 पथेन माधवः स्त्रियं गृहीतो गविलेपभाजनां विलोकाकुलायुवतो वरान सपञ्चयौ तो घटसत्र सपदः
 कात्वा बोर्वे तदुहा नुलेपने कस्याग्ने वाक्यस्य स्वसाधु नः देहा बगोरगविलेपमुत्तमं श्रेयसात्तत्तौ न चि
 राद्विष्यति १ मरेऽशुचाव दास्यम्यहं पुदरवर्धं सैमतात्रिवक्त्रनामात्य नुलेपकमणिमद्रावितं भोज
 पतेरतिश्रियं विनायुवा कोन्यतमस्तद्वैति ३ रूपये शलमाधुर्यं दक्षितालापवीरितैः धूर्धितात्मादौ
 मोदमुनयोऽनुलेपने ४ ततस्तत्तावेगगोणस्त्ववतीरशोभिनामैवापप्रमगनेन शुशुभोतः नुरंजितौ ५

रू. १०४

प्रमत्तो भगवान् कृत्वा विवको रुचिराननो रुद्धो कर्तुं मनश्च केदशयि न दर्शने फले ई पञ्चाभा कुम्भ
प्रपदेहो गुल्युता नपाणिना प्रगृह्य विवकेऽध्यात्ममुदनी नमद्व्युतः ७ सातदा नुसमाना गोवृहद्वेष्टि
पयोधरा मुकुदस्यर्शनात्तद्यो वध्रवप्रपदात्तमा ८ ततो हृपगुणोदयसं पत्रावाहके शवं उत्तरीयतमा
कृष्णस्य यतीजात हृच्छया ९ एहि वीरगृहपा मोन त्वात्पकु मिहोत्तहे त्वयो न्यथित चित्रायाः प्रसीदतु
रुघ्वैभ १० एवं स्त्रियाया ग्रामानः कृष्णो रामस्य पश्यतः सुरेवं शानुमानो च प्रहसन्तामुवाच ११ ए
ष्मिन्नेतद्दं सुधुषं सामाधिविकर्षणं साधिता यौट्टहाणा नः योथाना त्वपरायण १२ विमृज्य माध्या
वागपातो वजनार्गे वणि कथैः नानो पायनतो जल स्वर्गधैः साग्रजोर्चितः १३ तद्दर्शनस्मरको मोदा
त्मानं नाविदन्स्त्रियः विस्मयवातः कवरबलया लेख्य मूलेयः १४ ततः पौरान्युद्धे मानो धनुषः स्थानम।

रू. १०४

स्युतः तस्मिन् विष्टेदहशेधनुरैर्दमिवाद्भुतं १५ पुरुषैर्वह्निगुन्निर्मर्चितं परमर्द्धमत। वार्यमाणो नृ
भिः कृष्णः प्रमत्तधनुराददे १६ करोणवो मेनसली लमुद्धते सज्यं वक्तृत्वानि मिषेणापश्यतो नृणां वि
कृष्णप्रवर्जं नम्रप्रतोययत्तुदं डंभदक्युरुकमः १७ धनुषो भस्ममानस्य शङ्खः विरोदसीदिशः १८
रया मासयंश्च त्वाकसस्त्रो संमुपागमत् १९ तद्वह्निः सानुचराः कुपिता आततायिनः गृहीतुका माञ्ज
वज्रगृह्यता वध्यतामिति २० अथ तान् दुरभिप्रायान् विलोक्य बलकेशवौ कृद्धौ धनुन आदाय शकले
तोष्णजघ्नतः २१ बले च केतप्रहिते हत्वा शालामुखा ततः निष्क्रम्य वेरातुर्दंष्ट्री निरिह्य पुरसं पदः २२
तयोस्तदद्भुतं वीर्यनिशम्य पुरवा मिनः ततः प्रागल्भ्यरुपचमे निरे विबुधोत्तमौ २३ तयोर्विचरतोः
स्वैरमादित्याः सप्तमुपेयि वान् कृष्णरामौ हतौ गोपैः पुराके कदमीयतः २४ गोप्यो मुकुदविगमे विरहात्

२-५
१०५

राया आशासता शिषकतामधुपुयधुवन। संपश्यतो पुरुषभूषणागचलक्ष्मिहितेतरा नृभनतश्चक
मेऽयनेष्टाः १४ अवनिकोत्रियुगलोभुक्ताङ्गोपमेवन। ऊषतुक्तामुविशविज्ञात्वाकंसनिकाधि
ते १५ कंसस्तुधनुषाभगेरज्ञातास्वलस्यच। वधेनिशम्यगोविंदरामविकीर्तितपरं १६ दीद्युषजाग
रोभ्रीतोदुर्जिप्रिन्नानिदमंतिः। वदन्त्यवष्टोमयथा मृत्योर्दोत्यकुराणाच १७ अदर्शनंस्वशिरसःप्रतिरूपेवस
त्यपि। असत्यपिदितीयेवहैरूप्येतिवातया १८ छिद्रप्रतीतिः। छायापाशाघोषाः। नृपश्रुतिः। स्व
र्गोपतीतिहृद्देषुस्पर्शनामदर्शने १९ स्वप्नेषेत्परिध्वंगः। स्वर्गानेविमोदना। यायात्रलदमात्येक
सौलाभ्यक्तोदिगेवरः २० अन्यानि वत्सभूतानिस्वप्नजागरितानिच। पश्यन्मरणाभेज्जानिदालेभे
नचितया २१ व्युष्टायोनिशिकौरव्यमयैवाद्याः। समुत्थिते। कारयामासवैकं। सोमलको। रामहोतसवं २२

कुल
१०५

अनर्तुः। पुरुषारंगंत्यमेयश्चनन्निरे। मंचाश्चालंकृताः। स्वप्रिः। पताकावैलतोरतौः ३३ तेषुपौराजान
पदात्रसकृत्पडरोगमाः। यथोपजोषविविश्रजानश्चकृतामृताः ३४ कंसः। परिहृतोमात्पैराजमंचउ
पाविशतामंडलेश्वरमध्यस्थोहृदयेनविदूयता ३५ वाद्यमानेषुतूर्येषुमहतालोत्तरेषुच। मन्त्राः। स्व
लेकृतादृष्टाः। सोपाध्यायाः। समासत ३६ चोएमेमुष्टिकः। कूटः। शल्लोसमलएवच। तश्चासदुरुपस्थानेव
लुकाद्यप्रहर्षिताः ३७ नेदगोपादयोगोपाभोजराजमप्रोदताः। निवेदितोपायनास्तएकस्मिन्मेवअ
विशन् ३८ इतिश्रीभागवतमहापुराणोदशमस्कंधेद्विचत्वारिंशोऽध्यायः ३९ श्रीशुकउवाच अ
थकलश्रमश्रुतशौचोपरतपासमन्त्रैर्दुर्भिक्षाणिशुभानिदृष्टुमुपेयतः १ रंगहारममाराद्यत
स्मिन्नागमवह्निता। अथपश्यत्कुवलयोपादहस्योः। वयप्रचोदिते २ वैष्णोपरिकरं। सोरिः। समुत्थकुटिला

दृष्ट-
१०६

लकाना उवाच हस्तिपेवाचा मेघनादगभीरया ३ अंबुषोवष्टमार्गनौदेहा एकममादिर्गानोचेत्तकुंज
रेत्वा घनमाभियमसादने ४ एवं निभ्रंति तौऽवष्टः कुपितः कोपितंगत्वा नोदया मासकस्मायकालो
तकयमोपमं ५ करोदस्तमभिदुत्तकरोणातरसाग्रहीतः करद्विगलितः सोमुनिदत्त्याष्टिषलायन ६
संक्रुद्धस्तमवक्त्राणां प्राणादष्टिः संकेतवापरा मृशस्त करेणामप्रसह्यविनिर्गतः ७ पुच्छेषष्ट्यातिव
लेधनुषः पंचविंशतिः विवर्कष्यथानागमुपाग्रेदवलीलया ८ सपथीवर्तमानेन सस्यदक्षिणातोः सुतः
वध्रामध्राम्यमागोन गोवत्सैनेव बालकः ९ ततोऽभिमुखमभ्येत्य पाणिना हत्यवाराणां प्रादुवन्त्या तया
मासस्य श्मशानः यदेपदे १० सधावक्त्रोदया भूमौ यति त्वांसहो हितः तं प्रत्यापतिते कुहो देताः सोमो
हनतजिति ११ स्वविक्रमे प्रतिहते कुंजरैरेऽत्यप्रवितः बोद्यमानो मरामात्रैः कृष्णमम्यदवदुषा १२ तमा

कृष्ण
१०६

पते तमासाद्यमगवान्मवसूदनः निगृह्य पाणिना हस्तोपातया मासभूतले १३ पतितस्य पराक्रमस्य
गेदुवलीलया दंतमुत्पाद्यते नैनं हस्तिपाश्चाहनद्वरिः १४ मृतकंद्वियमुत्सृज्यरेतपाणिः समाविश
तः अमन्यस्तविषाणोऽसृज्यदविंदुभिरकितः १५ विमृष्टस्वेदकणिकावदनो वरुहो वभौ इतौ गोपेः क
तिपयैर्बलदेवजनादेनौ रंगे विविशतुगजं गजदेतवरायुधौ १६ मत्स्नानमशनिर्गुणानरवरः स्त्र
णां स्मरामूर्तिमनोपा नोऽस्वज नोऽस्तो हिति शब्दांशान्ता स्वपिनोः शिष्टः १७ मृतमौजपते विराजवि
दुषातत्वे परं योगिनां वस्त्रानोपरदेवतेति विदितो रंगगतः साग्रजः १८ हतकुवलयपाददृष्टा तावतिद
जयौ केसो मनस्यपितराभुशमुद्विजेनृष १९ तौरेजतरंगगतौ मराभुजौ विविधवेषाभरणसंगवरो
यथानरावुत्तमवेषधारितौ मनःक्षिप्तौ प्रभयानिरीकृतौ १९ निरीक्ष्य तावुत्तमप्ररुषौ जनानमचक्षि

रू.पू.
१०७

तानागराष्टकावृष्टः। प्रहर्षवेगो कलिते कृष्णाननाः पञ्चनतमानयनैस्तदा १० पिवेत्तदवचक्षुःसि
हेतुवजिह्वया जिघ्रते इवनासाः। स्निष्यते इव वाङ्मयः ११ उचुः परस्परं ते वै यथा दृष्टं यथा श्रुतं। तद्
पृष्ठा माधुर्यं प्रागल्भ्यं स्मारिता इव १२ एतौ भगवतः साक्षाद्वरनो गृह्णास्यहि। श्रुवतां विहाशनवमु
देवस्य वेदं मुनि १३ एष वै किल देवको जातो नातश्च गोकुलोऽकालमन्तं वसन् गृहो वदधे न देवश्च नि
१४ पूतनानेन नीतो तं चक्रवातश्च दानवः। अर्जुनो गृह्यकः केशी धनुकोऽन्ये च तद्दिधाः १५ गावः सपात्रा
एतेन दावाग्नेः परिमोनिताः। कालियोदमितः सपैदं इव विमदः कृतः १६ सप्ताहमेकहस्तेन घृतोऽपि
वरो मुनः। वर्षवाताशनिभ्यश्च परित्रातं वगोकुलं १७ गोम्योऽस्पनित्यमुदितहस्ति तं पृच्छामुत्वा पश्येत्
विविधां स्तापं स्तरेति स्माश्रममुदा १८ वरेत्यनेन वेशोभयदोः सुवह्विष्कृतः। श्रिययशो महत्त्वं च लभ्य

कृष्ण
१०७

तेपरिहितः १९ अयं चास्याग्रजः श्रीमन्नामः कमललोचनः। प्रलंबो निहतो येन वत्सको येव कादयः
३० जनेष्वेव बुवागोषु तेषु निनदत्तुव। कृष्णश्रीसमाभाष्य चाप्यरोवाक्यमब्रवीत् ३१ हेनेदमुनो ह
रामभवेतौ वीर्यसमेता। निगुडकुशलो जात्वा राजा हतौ दिदृक्षुः ३२ प्रियराजः प्रकुर्वेत्तुः श्रेयो विदं
ति वै प्रजाः। मनसा कुर्मणा वाचा विपरितम तोः न्यथा ३३ नित्यं प्रमुदितगोपावत्सपात्रा यथा स्मृता। व
नेषु मल्लमुद्देन क्रीडतश्चरति गाः ३४ तस्मादाजः प्रियसूयं वयं च करवा महे। प्रतानितः प्रसीदति सर्वं
भूतमयो नृपः ३५ तत्रिंशत्पात्रवीर्यलोकादेशकालोचितं वचनं। निगुडमात्मनो भोष्टमत्यमानो भिनद्य
व ३६ प्रजाभोजयते रस्य वयं वापि वने चराः। करवामप्रियं नित्यं तत्र परमनुग्रहः ३७ बालावयं तु
त्यवलैकं दिष्णमभ्यधो विते। भवेन्नियुद्धमाधर्मः स्मृशस्त्रमभासदः ३८ चाप्यरोवाच नको

दृष्टः
१०८

नवकिशोरस्त्वेव लशुबलिनो वरः। लीलयेभो हतो ये न स हस्वद्विपत्त त्वश्रुत ३९ तस्माद्ववज्जो वलि
मिथोद्वयानानयो ववे। मयि विक्रमवास्तेयवलेन सह मुष्टिकः ४० इति श्रीभागवते महापुराणे दशम
स्कन्धे त्रिवत्वारिंशोऽध्यायः श्रीशुक उवाच एवेवोर्वितसे कस्यो भगवान्मधुसूदनः। आस सा राशु वी
णारमुष्टिके रोहिणीभुतः १ हस्ताभ्यां हस्तयोर्वध्यापड्यामेव च पादयोः विचक्र बभूवुरन्योन्यप्रसक्तविजि।
गोषया २ अरत्नी द्वे अतिमो जानुभ्यां चैव जानुनी। शिरः शीर्षे रसोरस्तावत्या न्यमभिजघ्नतः ३ प
रिभ्रामाण विक्षेपपरिभ्रावपातनैः उत्तपेणापसपे गोष्ठा न्योन्यप्रसक्तं धृतौ ४ उत्थापने रुद्रयने
स्थालनैः स्थापनैरपि परस्परंगिजीषतावपचक्रत रात्यनः ५ तदृलवलवद्युङ्ग समेताः सर्वे योषि
तः। ऊवुः परस्परं राजन सानुकं पावरूय शः ६ महानयवता धर्म एषा राजसमासदा। यवलावलवद्यु

कल
१०८

हं राजो विच्छंति पश्यतः ७ कवन्तसारमर्वागौ मन्त्रैर्लोलेन्द्रे स त्रिभौ। कवातिमुकमागौ गौ कि शो
रो नाप्तयो वनौ ८ धर्मव्यतिक्रान्तास्य समाजस्य क्रवभवेत्तद्यत्राधर्मः समुत्तिष्ठेन्न स्वेयुतत्र कर्हि वि
तर्ह न स भोषविशे त्याज्ञः स्य होषाननुस्मरन्। अत्र वनविभुवंच जोनरः किं विषममुते १० वलीतः
शत्रुमभितः क्लृप्त्यवद नो वजं। वीर्यतोऽसमकार्युत्तं पृथकोऽभिकावुभिः ११ किं न पश्यत रा मस्य मुख
मातोऽप्रलो वनो मुष्टिकं प्रति सामर्षहासमं रंमशोभितं १२ पुष्पावतत्र न भुवौ यदयं दृलिगशूटः पुराणा
पुरुषो वनवित्रमात्यः। गाः पालयन् स हवलः क्रायाय श्रुवैणु विक्रीदयौ च तिमिरिचरमादितां द्विः १३
गोप्यक्तपुः किमकरन्यदमुष्करूपलावणपसारमसमोऽहमनन्यमिदं। दृष्टिः पिवेतः नु स वा भिनवं
दुरापमेका तधा मय शसः प्रियदंश्चरस्य १४ यादो हनेः वहननेमथनोपले पषेवेव नार्जुदितो

ह.पू.
१०९

हृत्तामार्तनादौ (गार्ग्यंतिचैनुमनुरक्तधियोः सुकंद्यो धन्याव जस्त्रियउरुक्रप्रवितयानाः १५) पातव
जाड्जततत्राविशतस्रस्यगोभिः समंक्रुणयतोः स्यनिशम्यवाणं निर्गम्यद्वर्गमबलाः पथिभूरि
पुण्यः पश्यतिस्मितमुखं सदयावलोकं १६ एवंप्रभाषमाणामुस्त्रीषु योगेश्वरोदरिः ॥ शत्रुहृते
मनस्यक्रेमगवाज्ररतवैभ १७ सभयाः स्त्री गिरः सुत्वा पुत्रस्त्रेहशुचातुरोः पितृगवचतप्यतो पुत्रयो
रबुधौ बलं १८ तैस्तैर्निपुद्विविभि विविधैरस्युतेतगैः युयुधातैरथान्योन्यं तथैव बलमुष्टिकौ १९
भगवद्वाजिन्या तैरेजनिष्पेनिष्ठैः चाणूरामज्यमाना गोमुद्गमो निमवापह २० सशपेनवेगउ
त्पत्य सुष्टीकृत्य करगुभौ ॥ भगवंते वासुदेवं कृद्धो वरुणस्य बाधत २१ नातल तत्र हरारामालाह
स्वद्विपः ॥ वाहो निर्गृह्य चाणूरवद्धो भ्रामयन् हरिः २२ मृष्टश्रेष्ठया मासतरसा ह्रीणाजीविते ॥

कृष्ण
१०९

वितस्ताकृत्य के शस्त्रगिंदधुजरापतत २३ तथैव मुष्टिकः सर्वस्वमुस्थाः भिहतेनुवैतलनदेगा
वलिना तलेनाभिहतो भृशं २४ अवेपितः सरुधिरमुदमसुखतोदितः ॥ यमुः यपातोऽस्य पल्लवाता
हत इवाग्निपः २५ ततः कूटमनुप्राप्तं रामः प्रहरतो वरः ॥ अर्धवीर्यो लयागतस्मावज्जवाममुष्टिना
॥ २६ ॥ तस्मै हि शलः कृष्णपदा पदत शीर्षकः ॥ द्विवाविदीगास्तो मलक उभावपि निपेततुः २७ चाण
रे मुष्टिके कूटशले तोशल केहतो शेषाः चतुर्दुर्बुध्नाः सर्वे ज्ञापरिभवः २८ गोपाह्वयस्यानाह
प्यतैः संसृत्य विज्रकृतः ॥ वाद्यमानेषु त्रयेषु बलान् तोरुत नृपते २९ जनाः प्रजद्वेषुः सर्वे कमेणारास
कृष्णयोः ॥ जनेकमेविप्रमुखाः साधवः साधुमाश्रिति ३० हतेषु मत्त्ववर्षेषु विदुर्तेषु वभोजरादा न्यव
रयतस्वतर्थाणि वाक्ये च समवाचह ३१ निःसारयत दुर्बलैः वासुदेवात्मजो पुराता धनेहरत गोपाजोव

रूपः
११०

द्वधीतुर्मिति ३२ वसुदेवस्तु दुर्मेधा हन्यतामाश्रयः। उग्रसेनः पिता चापि सानुगः परपङ्क-
गः ३३ एवं विकृत्य मानवैकमे प्रकुपितोऽवयः। लघिन्नो त्यक्तमात्रमवसुनुगमारुहते ३४ त-
माविशे तमालोकमृत्युमात्मनश्चासनात्। मनस्वी सहस्रोस्त्रीयजगृहे सोऽसिन्मर्णा ३५ तेखड्गपा-
णि विवरतमाश्रये नेयद्यादक्षिणसव्यमेवरे। सप्तगृहा तदुर्विषहो ग्रते जायथारगता ह्यसुतः प्रस-
द्य ३६ प्रगृह्यकेशेषु वलक्तिरीरे निपात्यरगोपरितुगे मचात्। तस्योपरिष्ठात्स्वयमज्ञानाभः पपा-
तविश्याप आत्मतंत्रः ३७ तं संपरेतं विचकषं भूमौ हरि र्यधेभं जगतो विपश्यतः। हाहेति शब्दः सुमहा-
स्तदाभूदुदीरितः सर्वजनैर्नरेडः ३८ सन्नित्यहो द्विमधियातमीश्वरपि वच्चदद्या विचरन् स्वपनश्च
सन्। ददश्चिका युधमयतोयतस्तदेवरुपेदुरवापमाय ३९ तस्यानुजा प्रातरौघो ककन्यप्रोधकाद-

कल
११०

यः अन्यधा वन्न भिक्षुहायातु निर्वेश कारिणः ४० तथातिरभसां स्तां सुसंयताञ्चोदितानुतः।
अहन्यारिषु गृह्यमपभूनिवमृगाधिपः ४१ नेदुर्दुभयो योस्मिन्नलेशाद्याविभूतयः। पुण्यैः किरतस्त-
ज्ञाताः शशंसु नैव तुः स्त्रियः ४२ तेषां स्त्रियो महा राजसुहृन्मरणा दुःखिताः। तत्राभ्युर्विनिघ्नतः शा-
षाण्युर्विलोचनाः ४३ शयानां चारया शय्यायोपतः। नालिं गशोचताः। विलेपुः सुस्वरनायो विसंतेत्यो-
मुहुः सुवः ४४ हानाशयिष्यधर्मजकरुणाः। नाथवत्सला त्वया हतेन निहता वयं ते सगृह प्रजाः ४५
त्वया विरदिता ये त्वापरीयं चरुषुषम। नशोभते वयं भिव निवृत्तो त्ववमंगला ४६ अनागता-
त्वभूतानोक्तवाचदोहमुत्बणा। तेनेमोभोदशानातोभूतक्रकौलभेतश ४७ सर्ववामिह-
भूतानामेष हि प्रमवाप्ययः। गोप्रावतदवध्यायीनक्कवितुखमेधते ४८ श्रीशुक उवाच राजयो-

६५
१११

पितृश्राद्धस्य भगवाच्चोक्तभावनः। शासादलौकि को संस्कारं तानां समकारयत् ४९ मातरं पितरं
चैव मोचयित्वा यवधना तां हस्मरा मोचयं दाते शिरसा स्पृश्यादयोः ५० देवकी वसुदेवस्य विज्ञाप
नगदीश्वरोः कृतसर्वे रनो युवोः ससजातेन शो कितौ ५१ इति श्रीभागवते दशमस्कन्धे कलादिवधः चतु
श्रत्वारिंशोऽध्यायः श्रीशुक उवाच पितरावुपलब्धार्थो विदित्वा पुरुषात्तमः। माधुदिति निजो मा
यातनान्न जनो हि नो १ उवाच पितरावै तस्मा युजः सात्वतधर्मः। प्रश्रयावनतः प्रीणात्रैव तातेति
सादरं २ नास्मन्नो युवयोस्तातनित्योक्तं वितयोरपि। बाल्ययौ गंडके शोराः पुत्राभ्यामभवत्कचित्
३ नलक्ष्मैर्देवैरुत यो यो मोनौ भवदंतिके यो बालाः पितृगृहे स्थाविरेते कालिता मुदे ४ सर्वोऽयं भवो
देहो जनितः यो वितो यतः नतयो कीतिनिर्वंशपि ज्ञोर्मेत्यः शतायुषा ५ यस्तयो रत्नजः कल्पश्रामना

कल
१११

वधनेन वा वृत्तिनंद्या त्रंघे तस्वमां संस्वादयंति हि ६ मातरं पितरं वृद्धं भार्यसां च। पुतं शिशुं। गुरुं वि
पुं पुत्रं च कल्पो विभ्रह्मसन्मतः ७ तत्रावकल्पयोः कंसात्रित्यमुद्विग्वेतमोः। मोघमेतेव्यति को
तादिवसा वामनवैतोः ८ ततस्कृतमहेशस्तातमात्रौ परतंत्रयोः। अकुर्वतोर्वीशुष्षां क्लिष्टयोर्दु
हराभृशं ९ श्रीशुक उवाच इति मायाप्रनुष्यस्य हरेर्विश्रात्मने गिरा। मोहितावकमागेष्यपरिधया
पतुर्मुदे १० सिंवतावशुधागभिः स्नेहया शो न वा वृत्तौ। न किंचिद्वत रजज्जाप्यकंठो विमोहितौ ११ ए
वमाश्रास्य पितरौ भगवान् देवकीपुतः। प्रातामहत्तयमेनेय दूनामकरोत्त्रपं १२ आहवास्मान्महाग
जपनीश्वान्नुमहे सि। ययातिशापाद्यदभि नोसितव्यं नृपासने १३ मयिभृत्यउपासीने भवतो वि
बुधादयः। बलिहरे तव नतो किमुता न्येन राधिपाः १४ सर्वोन्वा नृजाति संवधाच्छ्रियः कसमयाह

द-सू-
११९

हस्त
११९

ताना यदुदृष्टं धृक्मवुदाशाहंकुगुदिकान् १५ सभाजितासुमाश्यास्यविदेशावामकशिता
नात्वा सयस्व गहेषुचितैः सतप्यविश्रुत १६ कृष्णसंकषणाभुजे गुञ्जालञ्चमनोरथाः १७ एहेषोभिर
सिद्धाः कृष्णरागगतेक्षराः १८ वीरुतोऽरहः प्रीतामकुदवदनावुजैः नित्यप्रमुदितेष्वाभुनक्षयस्मि
तवीक्षण १९ तत्रप्रवयसौप्यामनयुवानोऽतिवलौजसः पिवतो जैः सुकुदस्यपुत्रावुजसुधासुदः २०
अथनंदसमासाद्यभगवादेवकासुतः संकर्षणाभ्युगजैः परिश्रुत्येदमूचतः २१ पितर्युवाभ्यास्त्रिधा
भ्यापोषितौपालितौभृशः पित्रोरभ्यधिकाप्रीतिरात्मजैश्चात्मनोपिह २२ सपितामावजननीयोपुष्पा
तोत्सपुत्रवृताशिशूत्रेषुभिरुत्तृष्टानकल्पैः पोषरुक्तो २३ यातयुयवजतातवयवस्नेहदुःखिता
राज्ञातीवोदृष्टुमेषामाविधायमुदहसुख २४ एवमात्वय्यभगवात्रेदमव्रजमच्युतः वासौलकार

कुप्याद्यैरह्यामासमादरे २५ इत्युक्तसौपरिषद्येनंदः प्रणयविह्वलः प्रणयत्रयुभिर्त्रैत्रैसहोपैत्रै
जययो २५ अथश्वरसुतोराजनप्रवयोः समकारयतापुरोधसाजासुतोभ्युद्यथावर्तद्विजसंस्कीर्त २६
तेभ्योऽदाद्विणागावोरुक्रमालाः स्वलेकताः स्वलेकतेभ्यः संप्रत्यसवत्ताः क्षौममालिनाः २७ या
ः कृष्णमजन्मक्षेमनोदत्तामहामतिः ताश्चाददादनुस्मत्यकंसेनाधमेतोदताः २८ ततश्चलञ्चसंस्कारै
द्विजतृषाप्यसुतोऽगर्गाद्यदुक्लोवायोद्गायत्रव्रतमास्त्वितौ २९ प्रमदौसर्वविद्यानांसर्वज्ञौजगदीश्वरौ
। नान्यसिद्धामलेज्ञानं गृह्णानौनरेदितैः ३० अथोगुरुकुलेवासमिच्छतावुपजग्मुः काङ्क्षसोदीप
निनामद्युवतिष्ठरवासिने ३१ यद्योपसाद्यतौदंतौगुरोर्द्वित्रिमलितौ। याहयंतौवुपेतौस्मृशुक्ता
देवमिवाहृतौ ३२ तपोद्विजवरसुष्टः सुहभावावुद्विभिः प्रोवाचवहात्रिविजान्सागापनिषदोगुरुः

द.पू.
११३

३३ मरुसंघनुवेदं धर्मायापथास्तथा॥ तथा चाद्विकी विद्या राजनीतिवृद्धिर्वा ३४ सर्वनरवर
श्रेष्ठो सर्वविद्याध्वनेको॥ मरुत्रिगदमात्रेण तौ संजगुह तद्वय ३५ अहोरात्रेभ्यः षष्ठास्य तोताव
तोः कलाः गुरुदक्षिणाया नार्ये चंदया मासतृप ३६ द्विजस्तयोस्तस्मादिमानमद्भुतं संलक्ष्य राजत्र
तिमानुषोमति॥ सेमत्रय आसमहाणी वेष्टुतं बाले प्रभा सेवरयां वभूवह ३७ तथेत्यास्तु महारथो
रथं प्रभासमासाद्य दुरंतरविक्रमौ॥ वेलापुत्रय निषेदतुः क्षणं सिधुर्विदित्वा हं गमाहरतयोः ३८
तमाहमगवानासु गुरुषु वः प्रदीयतां योसा विदत्तयायस्तौ बालको मदतो प्रिया ३९ समुद्र उवाच
नैवाहो महेदं वदतः पंचजनो महाबा॥ अंतर्जलवरः कृष्णशंखरूपधरो मुरः ४० जलमाविश पतंह
त्वानापेषपदुदरेभकं॥ तदंगप्रवेशं शंखमारा मरथमागमत ४१ ततः सेयमनीनामयमस्य दयितोपु

कृष्ण
११३

रा॥ गत्वा जनाईनः शंखं प्रदधौ सहलायुधः ४२ शंखनिर्झरमाकर्षयत्तामयमनोयमः॥ तयोः स
पयोमहती वक्रं प्रत्तुपहेहि तो ४३ उवाच वनतः कृष्णसर्वधृताशया लीलामनुष्य हे विष्णोयु
वयोः करवामकिं ४४ कृष्ण उवाच गुरुषु वमिहानी तौ निजकर्मनिबंधना आनयस्व महाराज म
छामन डरस्तुतः ४५ तथेति तेलोपानीते गुरुषु वंयद्वज्रमौ॥ दत्वा स्वगुरु वेभ्यो ह्यणी धैति तू पूवत
ः ४६ मम कृपादि तो वत्तम वझा गुरुनिः क्रयः को नुयु अद्विधुगुरोः कामाना मव शिष्यते ४७ ग
च्छेत्स्व गुरुं देवी गैकात्रिकी मस्तु पावना॥ कुरास्य यात्रया मामुनिभवं त्विह परत्र व ४८ गुरुगो वमनु
ज्ञातौ रथेना निजरहसा॥ आयातौ स्वपरातप जैन्य निनदेन व ४९ समनेदं नृजाः सर्वादिष्टा रामजी
नाईनो॥ अयं शतो बद्धहानि नष्टलक्षधना इव ५० इति श्रीभागवते महाउग्रा दशमस्कंधे पंचवत्स

द.प्र.
११४

रिशोऽध्यायः ४५ श्रीशुकउवाच इत्येनां प्रवरो मे वीरुस्य स्यादपि तः सखा ॥ शिष्यो हृदस्य तेऽसा
हो हृदो बुद्धिस्तमः १ तमाह भगवात्येष्टं भक्तमेकांतिनं क्वचित् । एहीत्वा पाणिना पाणी प्रपन्ना
त्रिहरो हरिः २ गच्छेद्भवज्जं सौम्यपि नौ नौ प्रतिभावहा गोपीनां मद्दियोगाधिपत्तये देवो विमोचय ३
तामन्यनस्का मत्याणां मरुथं त्यक्तं लोकधरो भुवनेति तं विमोचय ४ मयिताः प्रेयसां प्रेष्टे इरुत्तमो
कुलस्त्रियः ५ स्मरं त्योगविमुक्तोति विरहोक्तं विद्वलाः ५ धारयंतीति कुरुणा शयः श्याणां कुरुव न
प्रत्यागमनसं देवो वल्लभो ममदात्मिकाः ६ श्रीशुकउवाच इत्युक्त उद्धवो गजनसंदेशेन नैरा
हतः आदाय रथमारुह्य प्रययौ नंदगोकुले ७ प्राप्नो नंदं प्रजं श्रीमन्निमोच निविभावसौ ८ कचेया
नः प्रविशतोपशूनोत्तररं रंभिः ८ वासताथैभिमुद्यद्भिर्नादितं शुभ्रिभिर्हृषेः ९ धावन्तीभिश्चवात्वा

हल
११४

मिरुचेभारैः स्ववत्सकान् ९ इतस्ततो विलंघ्य द्विगोवत्सैर्प्रदितं सितैः १० रोदहनाहाभिरववेणानोनिः
स्वनेन च १० गायत्रीभिश्च कर्माणि शुभानि वल्लभयोः ११ स्वलं कृताभिर्गोपाभिर्गोपैश्च सुविराजि
ते ११ अस्य क्रीडित्तिगोविषपितृदेवार्चनाचितैः १२ पुरायेभ्युमाल्यैश्च गोपावासैर्मनोरमैः १२ सवेतः
युधितवने हिमालिकुलनादितः १३ हस्तकारंडवाकीर्णैः पद्मैश्च सैर्दितं १३ तमागतं समागम्य
कुरुस्यानुवरं धियो नंदः प्रीतः पतिश्च नृवा मुदेव धिया च यत् १४ भोजितं परमानेन सविष्टं क
शिपो सुखं गतश्च प्रययौ पृच्छत्यारं संचाहनादिभिः १५ कश्चिदंगमहाभागः सखा नः शूरनंदनः १६
तो कुशल्यपत्न्यो रोमुक्तो मुक्तः सुहृदतः १६ दिष्ट्या कुसोदतः पापः सानुगः स्वेन पाप्मना १७ क्षुणाधर्म
शालानां यदूनाहोष्टयं सदा १७ अपि स्मरति नः कुरुमातरं सुहृदः सखीनां गोपाचजं वाक्मनाथं गो

द.पू.

११५

बोहोरावनगरि १८ श्रीशुकउवाच ॥ तस्मिन् प्रवरो मंत्रो कल्पस्य दयितः सत्वाः शिष्यो ब्रह्मसूतेः
 सा कुरुद्वैवो बुद्धिमतः ॥ तमाह भगवायैष्टं भक्तमेकांतिने ज्ञातिता गृहीत्वा पाणिना पाणिप्र
 अयाया स्मृतिगोविंदः स्वतेनात्तिगोतर्हि इत्यामतदं सुन संसृप्ति ते ज्ञातो १९ दावा मे वीतवधीच्च
 वृषसपी चरुकिताः ॥ इत्ययं भो मृत्युभ्यः कल्पेन मुमहात्मना २० स्मरतां कृष्णवीर्याणि लीलायोग
 निराकृतं ॥ दमितेनाषिते वागमवीनः शिथिलाः क्रियाः २१ सरिच्छेत्तव नो देशात्तु कुंदपदभूषिता
 नां आकीर्णो नो क्षमाणा नाम नो याति तदात्मता २२ मत्प्रेक्ष्य चरा मंत्रप्राप्ता विहसुरोत्तमोः सुराणां
 महदर्थी यग गैस्यवचनं यथा २३ कर्मेनागा सुतप्राणं मल्लो गजपतिं तथा ॥ अवधिष्ठा लीले वष
 म्निवमृगाधिपः २४ तालवयं महासारं धनुर्धरं विवेनराट् ॥ वभजैके नरस्तेन मत्प्रादमदधादिरि २५

११५

पलं बोधे बुकोरिष्टस्त्रावर्त्तेव कादयः नैत्याः सुरा सुरजितो हतायेनेह लीलाया २६ श्रीशुकउ
 वाच इति स स्मृत्यं संसृत्य नंदः कृष्णपुरं कधी भ्रष्टत्वेऽभवत्सुखी प्रेमप्रसरविह्वलः २७ यशो
 दावर्षमानानि पुत्रस्य वरितानि च ॥ शृगवत्पश्यापवासा कृती त्वेह स्मृतपयोधरा २८ तयोरित्थं भगव
 तिकल्पेनेदयशोदयोः ॥ बीह्यानुरागं परमं नंदमोहोद्वैवमुदा २९ उद्ववउवाच युवोष्माद्यतमो नूनं
 देहिनामिह मानदानागपतोऽविलयुरो यत्कृतामतिरीदृशी ३० एतौ हि विश्वस्य ववीजयोनीरा
 मो मुकुंदः पुरुषः प्रधानः ॥ अद्वीयभूतेषु विलक्षणस्य ज्ञानस्य वेशातः प्रोचुरागो ३१ यस्मिन् जनः प्रा
 गावियोगकाले कृणुमा वैश्यमनो विभुदं निदंत्य कर्माश्रयमाश्रयाति परागतिं ब्रह्मप्रयोक्तव्यं
 ३२ तस्मिन्नेव तावदविलास्येदौ नारायणो कारणमस्य मूर्त्तौ ॥ आवेविधत्तां नितरां महात्मनि वावधि

६२
११६

हृद्युवयोः सुकृतं ३३ आगमिष्यत्यदीर्घाकालेन व्रजमस्यतः पियं विधास्यते पियं भगवान्मात्वा
तापतिः ३४ हृत्वा के संरंगमध्ये पुतापमर्वमात्वा तो यदा हवः समागत्य रुक्मः सत्यं करोति तत् ३५ मा
रिष्यते महाभागो दक्षयः रुक्ममतिकौः अतर्हृदि सभूतानामासौ ज्योतिरिवेधसि ३६ न ह्यस्यातिपि
यः कश्चिन्नो पियो वास्तुः मानिनः नो ते मो नाधमो वापि समानसा समोपि वा ३७ न मातानपितात
स्य न भ्रातृन सुतादयः नात्मीयानपरश्चापि न देहो जन्म एव च ३८ न चास्मकमवलोकं सदमन्त्रिषु
योनिषुः क्रीडा र्यः सोपि साधुनो परिभाणय कल्पते ३९ सत्वरजस्तमः इति भजते निर्गुणो गुणान् क्री
डवती तोऽवगुणोः सृजत्यवति हंत्यजः ४० यथा प्रमरीकादृशा भ्रास्यतीवमहीयते विज्ञे कर्तैरितवात्मा क
र्तैर्वा हं धियात्सुतः ४१ युवयोरिव नैवायमात्मजो भगवान्हरिः सर्वेषां मात्मजोऽपि तापिता माता स ई

कृष्ण
११६

श्वरः ४२ दृष्टं सुतं भूतं भवद्विष्यत्वा सुश्रितं सुर्महदल्पकं त्रविनाः सुतादस्तु तरो न वाच्यं स एव सर्व
परमार्थभूतः ४३ एवं निशाशु वतो ये तीतो न दस्य रुक्मानुवरस्य राजना गोप्यः समुक्ता पनिरूप्य
दीपात्वास्तनसमस्य च दधीत्यमंथन ४४ तादीपदीप्तैर्मैगाभिर्विरेचुरस्तुर्विकर्षद्वजकेकास्त
जः चलन्निवस्तनहारकुंडलविषकपोलारुणकुक्कुमानाः ४५ उहायतीनामैरविदलोच
ने व्रजो गनानो दिवसस्य शङ्खनिः ४६ प्रश्ननिर्मेधन शङ्खमिच्छितो निरस्यते ये न दिशा ममेगल ४७
भगवत्पुदिनैर्त्ये नंदहारि व्रजौकसः ४८ हृद्धारयशातकौ भंकस्यायमिति वाचुवन ४९ अक्रूरश्च
गतः किं वायुः कुमस्यार्थसाधकः येन नीतो मधुचरो रुक्मः कमललोचनः ४८ किं वासाधायि
प्यत्पस्याभिर्भुङ्क्षुः प्रीतस्मिन् कति ५० इति स्त्रीणां वदंतो नामुदबोगात्सुतोऽहिकः ४९ इति श्रीमा

दृष्ट-
११९

गवतेमहापुराणोदशमस्कंधेष्टचत्वारिंशोऽध्यायः श्रीशुक उवाच तंवाह्यकृत्वा उवरंजस्त्रिय
ः प्रलेववाङ्मनवकजलोचनोऽपीतोवरंशुकरमालिनसन्मुखारविंदमणिषुष्टकुंडलं १ सुविस्मिता
ः कोपमपीत्यदर्शनः कुतश्चकस्यास्युतवेषभूषणः इतिस्मैसर्वाः परिववुरुत्तुकास्तमुत्रमहोक्तपरा
वुजाश्रम १ तेषुश्रयेणावनताः सुसंस्कृतेजोदहामेकाः सनृतादिभिः परहस्यशुद्धचुपविष्टमासन
विज्ञायमंदेशहरंमापतैः ३ जीनामस्तोयदुपतैः पार्षुदेसमुपागतोऽनर्जहवेषितः पित्रोर्जनानि
यविकीर्षया ४ अथयागोज्ञज्ञैतस्यस्मरणायेनवल्महेः स्नेहानुबंधोबंधनानुनेरपिसुदुत्पजः ५
अथेष्टयैकतामैजीयावदर्थविडवनेऽभिः स्त्रीषुकृतापदुत्तुमनः स्तिवषट्पदैः ६ निःस्तेत्यजैति
गणिकाश्चकल्पेनृपतिं वजाऽअधीतविद्यायाचार्यमृत्विजोदत्तदक्षिणा ७ खगावीतफलवृक्षंशुक्ला

कृष्ण
११९

चातिथयोयुहं दग्धंमृगस्तथारण्येजगोशुत्कारतोस्त्रियं ८ इतिगोप्योहिगोविंदेगनवाक्काय
मानमाः कृष्णदूतेजज्ञेयातेउद्वेत्पृक्तलौकिकाः ९ गायंत्यः प्रियकर्मणिभूदंत्यश्रुताद्वयः १०
स्यसंस्मृत्यसंस्मृत्ययानिकैशोरवात्ययोः १० काविस्मधुकरंदृष्टाधायतोऽकृष्णसंगमाप्रियवल्हा
पितंदूतकल्पयित्वेदमब्रवीत ११ गोमुवाच मधुपकितवबंधोमासृशाप्रिसपत्माः कुचविलुलि
तमालाकुंकुमश्मशुभिर्नः बहू मधुपतिसन्मानिनीनाप्रसादेयदुसदमिविद्वेद्यस्यदूतस्त्व
मीदृक् १२ सहृदधरमुधांस्वोमोहिनीपाययित्वाशुमनसऽवसद्यस्तज्जेस्माज्जवाडकपरिभरति
कथंनत्यादपश्रुत्पश्यादपिबतहृत्तवेताउत्तमस्त्राकजलैः १३ किमिहवड्डपदं प्रेगायसित्वेयद
नामधिपतिमयुहाणामयतोऽनःपुराणाविजयसखसरवीनोगीयतातस्वसंगः कथितकृचरुनोक्त

६.५.
११८

ल्यपेताष्टमिष्टाः १४ द्विविधविवरसायोकाः स्त्रियसङ्गायाः कृपटरुत्तरिहोमध्विजं नमसाः स्युः
 । वरगारजयसोमेयस्यमृतिर्वयकाः अपि वरुपापज्ञे स्युतमज्ञे कशहः १५ विस्त्रजशिरमियादेवं
 ग्रहचक्रकारैरनुनयविद्वसैः प्रेतदीतेमुकुटाताः सुकृतं हविस्त्रयापत्यपत्यलोकाव्यसृजं
 दकृतवेताः किंनुसंधेयमस्मिन् १६ मृगयुरवकापिद्विविधेलुब्धमौ स्त्रियसङ्गतविरुपास्त्री
 जितः कामयानो बलिमपि बलिमत्तावेषहो ज्ञवद्यसदलममितसख्यै दुस्त्रजसत्कथायैः १७
 यदनचरितलीलाकार्यायुषविपुदमकृददनविध्वतद्देवधर्मो विनष्टाभसपदिगृहकुटुंबदीरसु
 त्पुत्रदीनावहवद्विहंगामिह्वयोरति १८ वयसुतमिव जित्व्याहृतप्रदधानोः कलि
 कुरुतमिवाज्ञाः कल्पवधो हरिणः १९ दहपुरसकृदेततत्रवस्य शीतो वस्त्ररुजोऽपमे विज्ञापतामन्य

कृष्ण
११८

वाक्त्रो १६ प्रियमाखपुनरुगाः प्रेयसाधेधितः किंवरयकिमनुं धेमानिनी योसिमेगं । नयसिक
शुमिहास्मानुस्यतद्वहपाश्च ततसुरसि सौम्यश्वः साकमाते १७ अपिवतमधुपुरीमायैष
नोः धनस्तेस्मरति मपि दगेहानुस्यवै च्छुगोपान । कविदपिसकथानः किंकराणागृणीतेभु
जमगरुमुगंधमूत्रोद्योस्यकदाबु १८ शोषकउवाच अथोद्वेगनिशमैवकस्मदशनलाजस
ः सात्वयनप्रियमेदंशैर्गौपीरिदमभाषत १९ उद्वउवाच अहोयूयस्मपूणीर्याभवतो लोकप्र
जिताः वासुदेवेभगवतिशामासितोपितं मनः २० दानवततपोहोमनेपस्वाध्यायसंयमैः श्रेयो
भिर्विविधैश्चान्यैः कथैर्महिमाध्याते २१ भगवत्तुमह्योकेभवंतीभिरनुत्तमाभक्तिः प्रवर्तिता
दिष्ट्यामुनीनामपिदुर्लभा २२ दिष्ट्यापुत्रान्यतोदेहोत्सजनान्नवनानिव । दिवावृणीतयूययत्कसा

दृष्ट- त्वं पुरुषं परं १६ सर्वात्मभावो धिक्कृतो भवतीनामधो ज्ञेः। विरहेण महाभाग महान्येऽनुग्रहः कृतः १७ श्रूयतां प्रियसंदेशो भवतीनामसुखावहः। यमादायागतो भद्रश्च ह्यभर्त्तरहस्करः १८ श्रीमद्गवानुवाच भवतीनां विद्योगो मे न हि सञ्ज्ञात्मना क्वचित्। यथाभूतानि भूतेषु रिक्तास्वप्निर्जलमहीति यादवमनः। आणुबुद्धिद्वयगुणाश्रयः १९ आत्मन्येवात्मनात्मानं सृजेह म्यनुपालये। आत्ममायानुभावेन भूतैर्द्वयगुणात्मना ३० आत्मा ज्ञानमयः शुद्धो व्यतिरिक्तो गुणान्वयः। सुषुप्तस्वप्नज्ञप्रद्विमीयाद्विभिरीयते ३१ येनैन्द्रियादीन्ध्यायेत्तृषास्वप्नवद्व्यतिः। तन्निरुध्यादिद्विगुणविनिर्द्वयः। तपयति ३२ एतदेतः समाप्राप्यो योगः सांख्यमनीषिणा। त्यागस्तपो दमः सत्यं मुद्रा ताडनोपपादाः ३३ यत्सहं भवतीनां वै हरेव तैर्विद्योदशो। मनसः संनिकषीर्य मदनुष्ठानकाम्यया ३४ यथा हरचर

कृष्ण
११९

प्रेष्टे मनश्चाविश्ववर्त्तते। स्त्रीणां वनतथा चेतः संनिर्हृष्टेः। हगोचरे ३५ मया वैश्वमनः कृतं विमुक्तशेषवत्तियता। अनुस्मरेतोमं नित्यमविगात्मा मुपैष्यथ ३६ यामयाजोदतामश्वमेधेन स्मिन्नेज आस्थिताः। अलङ्घ्यमाः कल्याणो मापुर्महोदयं चित्तया ३७ श्रीशुक उवाच एवं प्रियतमा दिष्टमाकर्ण्युज्योषितः। ता ऊचुर्हवं प्रीतास्तस्मै देशगतस्मृताः ३८ गोप्य ऊचुः दिष्ट्याऽहितो हतः कंसो यदनासा नु गोघृकतः। दिष्ट्याऽलङ्घ्यं सर्ववीर्यैः कुशल्यास्तैः स्युतोऽधुना ३९ कथुरतिविशेषजः प्रियः। स पुरयोषितः। नानुबध्येत तद्वाक्यं विभ्रमैश्चानुभाजितः ४० कविद्रदायजः। सोम्य कर्णातिपुरयोषिता। प्रीतिर्न गन्ति श्वमञ्जरी हरा मोदते जगन्नाथितः ४१ अपि स्मरति नः साधो गोविन्दः। प्रसूते क्वचित्। गोष्ठ्यमध्यपुरस्त्रीणां ग्राम्याः स्वेरकथातरे ४२ ताः किं निशाः स्मरति या सुतस्य। पियाभिर्देवो वने कुमुदकुन्दश

दृष्ट-
१२०

कृष्ण
१२०

शंकरस्यैरेमेकतावरणानुपुरासमोष्वासमाभिरादितमनोज्ञकथः कदाचित् ४३ अयेष्मता
दृष्टाशार्दस्तत्राः स्वकृतयाभुवाः। सजोवयन् नोगात्रैयथैवेनमवदः ४४ कस्मात्कृष्णदयातिश
मराजोहताहितः। नरेकन्याउद्योत्प्रातः सर्वसुहृदः ४५ किमस्याभिवनोकोभिरन्याभिवीम
हात्मनः। अपतेरान्नकाप्रस्यक्रियेतार्थः कृतात्मनः ४६ परमोत्तमहिनेराशंस्वेगिपय्याहपिगला। त
ज्ज्ञानतो नोनः कृष्णतथाप्याशादुरत्पया ४७ कउत्तहेतसंत्यक्तुमुत्तमभोक्तुसंविदं। अनिष्ठतोपियस्य
श्रंरगात्रव्यवतेकचित् ४८ सरिद्धेलवनोदेशागावोवैगुरवाइमे। सकर्षणमुद्रायेनकृष्णेनारि
ताः प्रमोः ४९ पुनःपुनःस्मारयतिननुगोपमुतेवता। अनिकेतैसात्यदकैर्विस्मृतैर्नैवशक्तुमः ५० ग
त्याललितपोदारहासलीलावलोकनैः। माध्यागिरिद्वतवियः कथं तं विस्मरामहे ५१ हेनाथहेरमानाथ

व्रजनाथार्तिनाशन। मयमुद्धरगोविंदगोकुलं वृत्तिनार्णवात् ५२ श्रीशुकउवाच ततस्ताः कृष्ण
संदेहौवीपेतविरहद्वाराः। उद्धवैवजयोचकृत्वात्मानमधोक्तं ५३ उवासकतिविन्नासागोपीनां
विबुधेनश्रुतः कृष्णलीलाकथागायनमायामातगोकुलं ५४ यावत्पहानिनंदस्यव्रजेः वासीत्स उद्धवः
। व्रजौकसाङ्गाप्रायात्स नृकृष्णस्ववार्त्तया ५५ सरिद्धनगिरिदोषोदीकिरकुमुभितादुमान्। कृ
ष्णसंस्मारयन्नेहहिरदामोव्रजौकसा ५६ दृष्ट्वमादिगोपीनो कृष्णवैशात्मविल्लवः। उद्धवः परमः प्रीत
सानमस्यव्रिदंजगौ ५७ एताः परतनुष्टुतो ननुगोपवद्योगोविंदएव निरिबलात्मनिरुद्धमावाः। वाङ्म
त्रियद्वभियोमुनयो वयं किं वल्लजन्मभिरनेतकथारमस्य ५८ क्रेमाः स्त्रियोवनवरीव्यभिवार
दुष्टाः कृष्णैकचैषपरमात्मनिरुद्धभावाः। नर्वाश्वरोनुभजतेऽविदुषोपि साङ्गाक्षयस्तनोत्पगदराजद

६५
१२१

वोपयुक्तः ५७ नापञ्चियोग उन्नितांतरं तेः प्रसादः स्वर्गोपि तोनलिनगंधरुचांकुतोः त्याः ॥ रा सोलवे
स्य भुजदे उग्रहा त क र ल चा शिषा य उ द ग इ ज व ल् ल वी नो ६० आसा महो वराणरेणुषा महेस्या इंद्राव
ने किमपि गुल्मलतोष धी नो या दुस्प जे स्व ज न मा र्ग प घे वा हि त्वा मे नु र्मुकुंद पदवी श्रुतिमिविष्टम्
६१ यावै धिया र्चित मत्ता क्षिप्रि रा म्ना का मे र्गो श्रुरे र पि य दा त्म नि रा म गो स्या ॥ कृष्णस्य तद्र ग व त श्रु रा
र वि द न्य स त्त ने षु वि त द्भुः परि र म्य ता प ६२ वेदे न द व ज स्त्री णा पा द रे णु म भी हा शः ॥ या सा हरि क
यो ह्री ते पु न ति भु व न व य ६३ श्री शु क उ वा च अथ गो पी र नु ज्ञा म्य षो दान द मे व वा गो पा ना मे य
रा शा हो या स्प त्रा रु रु हे र थं ६४ ते नि र्गत स मा सा द्य ना नो पा य न पा ण यः ॥ ने दा द यो नु रा गो षा वा च
त्र शु लो च नाः ६५ म न सौ व त्त यो नः स्युः कृष्ण पा दा वु ज्ञा श्र याः ॥ वा चो नि धा यि नो नो म्रा को य त स त्व ह

कृष्ण
१२१

गादिषु ६६ कर्मभिर्भ्राम्यमाणानो यत्र कापी श्वरेष्वापा ॥ मंगलाचरितैर्हानैरितिर्नः कृष्ण ईश्वरे ६७ ए
वं स भ्राजितो गोपैः कृष्ण भक्त्या नराधिपा ॥ उच्चैः पुनरागच्छ न्यशुरा कृष्ण पालितो ६८ कृष्णपत्राण्यत्पा
ह भक्त्युदेकं ब्रजो कसावसुदेवाय रामायराजे वोपायना न्यदात ६९ इति श्री भागवते महापुराणे दश
मस्कन्धे सप्तवत्सारांशो ध्यायः ॥ श्रीशुक उवाच ॥ अथ विज्ञाय भगवान्सर्वं त्मा सर्वदर्शनः सैरं
आः कामतप्तायाः प्रिय मिच्छन्नुद्देययो १ महाहोपस्कराद्यैका मोपायोपवृंहितं मुक्ता रामपताका
भिव्रितानश्रयनाशनैः ॥ धूपैः सुरभिर्भिर्दीपैः त्वगंधैरपि मंडितं २ गृह त मा यो त म दे व स त्त ना त द्यः स
मुत्थाय हि जात संत्रा ॥ यथोपसंगम्य सखाभिरसुते स भ्राजया मा स स दा स ना दिभिः ३ तथो ह्वयः
साधु तयाः भिपूजितो न्यषाद दुर्व्यामभि मृश चामन ॥ कृष्ण ति त्वां शयनं महावनै विवेश लोकावति

हृष्ट
१२२

रितान्यनुव्रतः ४ सामन्तनालेपदकूलक्षणास्वमां चतारूलसुधामवादिभिः प्रसाधितास्योपसमा
रमाधवेसव्रीडलीलोस्मितविश्रमेहितैः ५ आह्वयकांतोनवसंगमद्वियाविशंकितांककागधू
षितेकरे प्रसृष्टशय्यामधिवेश्मप्रपारेमेऽनुलेपार्पणमुपलेशया ई सानगतप्रकुचयोरुरे
सस्तथाः ह्योर्जिघ्रत्पनेतवरणोनरुजोमृजंती दोष्योसनांतरगातेपरिरभ्यकांतमानंदमूर्तिमज्जहा
दतिदीर्घतापं ७ सैवंकैवल्यनाथं तं प्राप्य दुः प्राप्यमीश्वरं अंगरागार्पणोनाहोदुर्भेदमयाचत न
आहोष्यतामिहपेष्टदिनानि कतिविश्रम्यारमस्वनेत्सदेत्यक्तुंसेगतेवरुहेरुण ८ तस्यैकामवरं
दत्त्वा मानयित्वा च मानदेः सहोद्वेगेन सर्वेशः सुधामागमदवितं १० दुरगन्धममाराध्यविष्णुसर्व
वेश्वरं यो वृणीते मनो प्राप्य मत्तत्वात्कुमनीष्यसौ ११ अक्रूरभवनकलः सहगमोद्वेगः प्रभुः किंचिद्वि

कृष्ण
१२२

कीर्षयत्यागदक्रूरप्रियकाय्या १२ सतान्नवरश्रेष्ठानामाह्वीत्यस्वबोधवान् प्रत्युत्थाय प्रमुदितः
परिचत्वाभ्यनेद्यवे १३ ननामकृष्णरामं च सतैरप्यभिवादितः प्रजया मासविधिवत्कृतासनपरिग्रहा
न् १४ पादावनेजनागयोधारयनशिरसावृणु। अहं गोनो वरैर्दिव्यैर्गंधस्वग्रूषाणां त्रमेः १५ अर्चित्वाशि
रमानस्य पादावेकगतौ मृजनाप्रशयावनतोः क्रूरः कृष्णरामवभाषत १६ दिष्वापापोहतः कुसः सानु
गोवाभिदंकुल। भवद्भ्रातृदुर्गताद्वसमेधितं १७ युवांप्रधानपुरुषौ जगद्वैतजगन्मयो। भवद्भ्रा
नविना किंचित्परमस्ति न चोपरं १८ आत्मसृष्टमिदं विश्वमन्त्राविष्णुस्त्वशक्तिभिः ईयते वदन्धाव्रजन
श्रुतप्रत्ययगोवरं १९ यथाहिभूतेषु वरावरैषु मस्यादयो यो निषुभोति नाना। एवं भवाकेवलं द्या
त्मयोनिश्चात्माः तमेतौ वदन्धाविभाति २० सजस्यथालुपमिपासि विश्वं रजस्तमः सत्वगुणोः स्वश

रू. ११३. क्रिप्रिः। न वधामे तद्वा कर्मभिर्वीजानात्मनसोऽवधेत् ११ देहाद्युपाधेरनिरूपितत्वाद्भवो न
 साक्षान्नभिदात्मनः स्यात्। अतो न वधस्तव नैव मोक्षः स्यात्। तनिका मस्तपिनोऽविवेकः १२ त्वयोदितो
 यज्जगत्तोदिताय दायदावेदपथः पुराणाः। वाधेत पाषंडपथैरसद्विस्तदाभवान् सत्त्वयणा विभक्तिः १३
 सत्त्वप्रभोऽद्य वसुदेवगृहेऽवतीर्णः स्वो ज्ञेन भारमुपनेतमिहा सिद्धमेतत्। अज्ञौहिणां शतवधेन सुरतरो
 शगज्ञाप्रसूयनं कुलस्य शो वित्तु न १४ अद्ये ज्ञेनो वसतयः खलु भूरिशगायः सर्वदेवपितृभूत
 नृवंदमन्त्रिण्यत्पादशौ वसन्ति लं विजगत्पत्निसत्त्वजगदुरुधो हजयाः प्रविष्टः १५ कः पंडितस्त्वद
 परं शरणं समीयात् सत्त्वपिया दृतगिरः सुहृदः कृतज्ञात्। सवी न ददाति मुहुर्दोभजतो भिकामानात्मा
 नमस्युपवयापवयौ नयस्य १६ दिव्या जना दैनभवा निहनः प्रतीतो योगे श्ररेरपि दुःखगतिः सुरेशोऽभि

कृष्ण
 १२३

द्याभुनः सुतकलत्रधनाप्रगेददेहादिमोहरशनां भवदीयमायां २७ इत्यर्चितः संसृतश्च भक्तेन भग
 वानुहरिः। अक्रूरसंस्थिते पादगोभिः संमोहयन्निव १८ श्रीभगवानुवाच त्वं नो गुरुः पितर्यश्च ज्ञा
 ध्यो वं शुभ्रनि त्येदा। वयं रक्षाः शृणोम्यश्च अरु कप्याः प्रजादिवः १९ भवद्विधा महांसमा निषेव्या अह
 सत्त्वमाः श्रेयस्का मे नृभिर्नित्यं देवाः स्वार्योन सधवः २० न ह्यस्मान्नितीशो निन देवा मृच्छि लामयाः। ते
 पुनत्पुरुकाले न दर्शना देव साधवः २१ स भवान् सुहृदो वै नः श्रेयान् श्रेयश्चिकीर्षया। जिज्ञासा र्थपांडवा
 ना गच्छस्व गजस्य दूयं २२ पितर्युपरते वालाः सहसा ज्ञा मुदुःखिताः। अनीताः स्वपुरं गच्छावसेत इति मुमु
 म २३ तेषु राजा विकाप उवाच पुत्रेषु दीनधीः। समोनवर्त्तते नूनं दुःखत्रयशमो बंधक २४ गच्छेजानो
 हितं हृत्तमधुना साधु साधुवा। विज्ञायत द्विधा स्यामो यथाशुहृदो भवेत २५ इत्यक्रूरसमादिश्य भग

द. पू. वानहरिरीश्वरः संकषिणो हवाग्रो वै ततः स भवनं ययौ ३६ इति श्रीभागवते महाप्रमाणे दशमस्कं
 १३४ ध्वेष्टृवत्वारिशाध्यायः ॥४८॥ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ सगत्वा हस्तिनपुरं पौरवेन्दुयशोऽंकि
 तो ददशतत्राविकेयं स भीष्मविदुरं पृथां १ सहपुत्रं ववाङ्गो कंभारहाजं स गौतमो कार्णद्वयोर्धनं दौणिं
 पोडवान्मुहदोऽपराजं २ यथावदुपसंगम्य वेधुभिर्गदिना सुतः स पृष्ठसैः सुरहातौ स्वयं वापृच्छेद
 चय ३ उवासकतिविन्मात्राज्ञावृत्तं विदितस्यादुः प्रजस्यत्पसारस्पखलं छंदानुवर्त्तिनः ४ ते
 जर्जजो वलवीर्यप्रश्रया दौशुसहृणावा प्रजावुरागं पार्थेषु न सह द्विषिकीर्षितं ५ कृतं च धात्रैराष्ट्रं
 यं द्ररदानाद्यपेक्षलां आरव्यो सर्वमेवास्मै पृथा विदुर एव च ६ पृथातु प्रातरं प्राज्ञमक्रूरमुपसृत्य
 तो उवाच जन्मनिलयं स्मरं त्यक्त्वा कलेक्षणं ७ अपि स्मरंति न प्रौढ्यपितरौ धातरश्च भ्रातृभ्यां प्रातृपुत्रा

कृष्ण
 १३४

श्रुतामयः स राखव च ८ धात्रेयो भगवान्कृष्णः शराणो न कृत्वत्सलः पौतृष्येयां स्मरति गमश्चो वरु
 हे क्षाणः ९ स पत्रमधो शोचंती वृक्षाणां हरिणा भिवासात्तयिष्यति मोवाकैः पितृहीनो श्रुवालका
 च १० कृष्णकृष्णमहायोगिं त्रिश्चात्मविश्रुभावना प्रपन्ना पाहि गोविंद शिशुमिश्रावसीदती ११ नान्य
 त्वपदो भोजात्पश्यामि शरां नृणां विभ्यतो मृत्युसंभारादौ श्वरस्यापवर्तिकात् १२ नमः कृष्णाय शुद्धा
 यं ब्रह्मणो परमात्मने योगेश्वरययोगाय त्वामहं शरणं गता १३ श्रीशुक उवाच ॥ इत्यनुस्यूतस्वज
 ने कृष्णं च जगदीश्वरं प्रारुददुःखितराजं त्रैवर्ण्यं प्रपितामहो १४ समदुःखसुखोऽक्रूरो विदुरश्च प्र
 होयशाः सांत्वयामास तः कुतो तत्त्वज्ञो तपस्वि हेतुभिः १५ यास्य नाजानमं ये तु विषमपुत्रालसो
 श्रवदत्तु हृदो मध्ये वेधुभिः सौहृदो दिते १६ अक्रूर उवाच ॥ भो भवेद्विजयं यत्वं कुरुणा कां निव

द० प्र०
१२५

इति। आतयुपरतेपोडावधुनामनमास्थितः १७ धर्मेणापालयन्नुर्वी प्रजाः शीलेनरंजयन्। वर्तमानः
समः स्तेषु श्रेयः कर्त्तुमवाप्स्यसि १८ अन्यथा त्ववरं ह्येके गार्हो तो यास्पसे तमः। तस्मात्समं त्वेव
तैस्वपोडेव ध्यात्मजेषु १९ नेह वा त्वत्संवासः कर्हि वित्केन वित्तहाराजस्वेनापि देहेन किमु ज्ञाया
तज्जादिभिः २० एकः प्रसूयते जतुरेक एव प्रलीयते। एको तु भुङ्क्ते सुहृत्तमेक एव च दुःकृतः २१ अधर्मी
यचित्तं वित्तं हरत्यन्येऽल्पमेव हः। संभोजनीया परदेशैर्जलानां वज्रलोकसः २२ पुण्यातिथान धर्मेणास्व
बुध्यात्प्रपदिता। ते ह्युक्तार्थं वाहि अपति प्राणा रायः सुतादयः २३ स्वयं किञ्चिदपि दास्यते स्वको नार्थे
को विदः। अस्मिन्नाद्यो विशत्वं धेस्वधर्मं विमुक्तस्य २४ तस्मात्त्रोक भिमे राजन् स्वप्रमाया मनोरथे
। दीक्षायम्यात्मनात्मानं समः शोतो भवधर्मो २५ धृतराष्ट्र उवाच यथा वदति कल्याणी वा वेदानय

कल
१२५

द० प्र०
१२६

तेमवान्। तथानयानं तृप्याभिमर्त्यः पाप्ययथाऽमृतं २६ तथापि स नृतामौ स्पृहति न स्त्रीयते व
ले। पुत्रानुरागविषमे विद्युत्तौ रामनीपया २७ इत्यरस्य विधिको नुविद्युनोत्पन्नया युमानाम्
मेमौ गवता राययोऽवतामौ ययोः कुले २८ यो दुर्विमर्शपथया निजमाययेदं सृष्ट्वा गुणात्रि
भजते तदनु प्रविष्टः। तस्मै नमो दुरवबोधविहारतंत्रं सारवृत्तगतये परमेश्वराय २९
श्रीशुक उवाच इत्यभिषेत्पुत्रपतेरभिषायं सयादवः। सुहृद्भिः समवृत्तः पुनर्यदुपरा
मगात् ३० शशंस राम कृष्णभ्यां धृतराष्ट्रविचेष्टितो। योऽवा न्यति कौरवा यदर्थं प्रेषितः स्वयं
३१ इति श्रीभागवते महाउपनिषद् दशमस्कंधे पारमहंस्योऽसहितायो एकोनपंचाशत्तमोऽध्यायः

कल
१२६

15

गुरुदेव !
आपकी आज्ञा

Indira Gandhi National
Centre for the Arts